

Europeiska unionens officiella tidning

L 321

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

29 november 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Rådets beslut (EU) 2016/2079 av den 29 september 2016 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan 1
- Partnerskapsavtal om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan 3
- ★ Ändring av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen, 1975) 31

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2080 av den 25 november 2016 om inledande av försäljning av skummjörkspulver genom anbudsinfordran 45
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2081 av den 28 november 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av oxalsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd 48

BESLUT

- ★ Rådets beslut (Gusp) 2016/2082 av den 28 november 2016 om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust 53
- ★ Rådets beslut (Gusp) 2016/2083 av den 28 november 2016 om ändring av beslut 2014/486/Gusp om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) 55

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens beslut (EU) 2016/2084 av den 10 juni 2016 om statligt stöd SA.38132 (2015/C) (f.d. 2014/NN) – ytterligare ersättning för allmännyttig skyldighet till Arfea [delgivet med nr C(2016) 3472] ⁽¹⁾	57
★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2085 av den 28 november 2016 om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 i Nederländerna [delgivet med nr C(2016) 7851]	76
★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2086 av den 28 november 2016 om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 i Sverige [delgivet med nr C(2016) 7852]	80

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/2079

av den 29 september 2016

om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 37,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 207 och 212.1 jämförda med artikel 218.5 och 218.8 andra stycket,

med beaktande av det gemensamma förslaget från Europeiska kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 juni 2012 bemyndigade rådet kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att inleda förhandlingar med Nya Zeeland om ett ramavtal som ska ersätta den gemensamma förklaringen om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland av den 21 september 2007.
- (2) Förhandlingarna om partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) slutfördes den 30 juli 2014. Avtalet återspeglar både de traditionellt nära förbindelserna och de allt starkare banden mellan parterna samt deras önskan att stärka och bredda förbindelserna på ett målmedvetet och innovativt sätt.
- (3) I artikel 58 i avtalet föreskrivs att unionen och Nya Zeeland provisoriskt får tillämpa vissa av avtalets bestämmelser, som de båda parterna gemensamt fastställer, i avvaktan på att det träder i kraft.
- (4) Avtalet bör därför undertecknas på unionens vägnar och vissa bestämmelser i avtalet bör tillämpas provisoriskt, i avvaktan på att de föraranden som är nödvändiga för avtalets ingående avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på unionens vägnar av partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan, bemyndigas härmed, med förbehåll för att avtalet ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

I avvaktan på att avtalet träder i kraft, i enlighet med artikel 58 i avtalet och med förbehåll för de anmälningar som föreskrivs däri, ska följande bestämmelser tillämpas provisoriskt mellan unionen och Nya Zeeland, men endast i den mån de avser frågor som omfattas av unionens befogenhet, inbegripet frågor som omfattas av unionens befogenhet att utforma och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik ⁽¹⁾:

- Artikel 3 (Dialog)
- Artikel 4 (Samarbete i regionala och internationella organisationer)
- Artikel 5 (Politisk dialog)
- Artikel 53 (Gemensam kommitté) (med undantag för punkterna 3 g och h)
- Avdelning X (Slutbestämmelser) (med undantag för artiklarna 57 och 58.1 och 58.3), i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa den provisoriska tillämpningen av de bestämmelser i avtalet som avses i den här artikeln.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har antagits.

Utfärdat i Bryssel den 29 september 2016.

På rådets vägnar

P. ŽIGA

Ordförande

⁽¹⁾ Den dag från och med vilken de bestämmelser i avtalet som avses i artikel 2 ska tillämpas provisoriskt kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

PARTNERSKAPSAVTAL**om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan,
och Nya Zeeland, å andra sidan**

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

och

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

medlemsstater i Europeiska unionen, nedan kallade *medlemsstaterna*,

å ena sidan, och

NYA ZEELAND,

å andra sidan,

nedan kallade *parterna*,

SOM ERKÄNNER sina gemensamma värderingar och nära historiska, politiska, ekonomiska och kulturella band,

SOM VÄLKOMNAR de framsteg som har gjorts när det gäller utvecklingen av ömsesidigt fördelaktiga förbindelser sedan antagandet av den gemensamma förklaringen om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland den 21 september 2007,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande när det gäller målen och principerna i Förenta nationernas stadga (nedan kallad *FN-stadgan*) och när det gäller att stärka Förenta nationernas (FN) roll,

SOM BEKRÄFTAR sitt engagemang för de demokratiska principerna och mänskliga rättigheterna enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella människorättsinstrument, samt för rättsstatsprincipen och principen om god samhällsstyrning,

SOM ERKÄNNER den nyzeeländska regeringens särskilda åtagande när det gäller principerna i Waitangifördraget,

SOM BETONAR den vittomspännande karaktär som förbindelserna mellan parterna har och vikten av att tillhandahålla en sammanhängande ram för att främja utvecklingen av dessa förbindelser,

SOM UTTRYCKER sin gemensamma vilja att föra upp förbindelserna mellan parterna på nivån för ett fördjupat partnerskap,

SOM BEKRÄFTAR sin önskan att fördjupa och utveckla sin politiska dialog och sitt samarbete,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att befästa, fördjupa och diversifiera samarbetet på områden av gemensamt intresse, på bilateral, regional och global nivå och till ömsesidig nytta,

SOM ÄR MEDVETNA OM behovet av ett närmare samarbete på områdena rättvisa, frihet och säkerhet,

SOM ÄR MEDVETNA OM sin önskan att främja hållbar utveckling, i dess ekonomiska, sociala och miljörelaterade dimensioner,

SOM VIDARE ÄR MEDVETNA OM sitt gemensamma intresse av att främja ömsesidig förståelse och starka förbindelser mellan människor, bland annat genom turism, ömsesidiga arrangemang som gör det möjligt för unga människor att besöka andra länder och att börja arbeta och studera samt andra kortare besök,

SOM BEKRÄFTAR sitt starka engagemang för att främja ekonomisk tillväxt, global ekonomisk styrning, finansiell stabilitet och effektiv multilateralism,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att samarbeta för att främja internationell fred och säkerhet,

SOM BYGGER PÅ de avtal som slutits mellan unionen och Nya Zeeland, särskilt när det gäller krishantering, vetenskap och teknik, luftfart, förfaranden för bedömning av överensstämmelse samt sanitära åtgärder,

SOM NOTERAR att om parterna, inom ramen för detta avtal, beslutar att ingå särskilda avtal på området med frihet, säkerhet och rättvisa som ingås av unionen enligt avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är bestämmelserna i sådana framtida avtal inte bindande för Förenade kungariket och/eller Irland, såvida inte unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland när det gäller deras respektive tidigare bilaterala förbindelser, underrättar Nya Zeeland om att Förenade kungariket och/eller Irland har blivit bundna av sådana avtal som en del av unionen i enlighet med protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Likaså är alla därpå följande unionsinterna åtgärder som antas i enlighet med ovan nämnda avdelning V för att genomföra detta avtal inte bindande för Förenade kungariket och/eller Irland, såvida de inte har meddelat att de önskar delta eller godta sådana åtgärder i enlighet med protokoll nr 21. Parterna konstaterar även att sådana framtida avtal eller unionsinterna åtgärder omfattas av protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till dessa fördrag.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Avtalets syfte

Syftet med detta avtal är att upprätta ett fördjupat partnerskap mellan parterna och att fördjupa och utöka samarbetet på områden av ömsesidigt intresse, på grundval av gemensamma värderingar och gemensamma principer, bland annat genom att intensifiera dialogen på hög nivå.

Artikel 2

Grundval för samarbetet

1. Parterna bekräftar sitt engagemang för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning.

Respekten för de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella instrument på detta område, samt respekten för rättsstatsprincipen, ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en av detta avtals grundsatser.

2. Parterna bekräftar sitt engagemang för FN-stadgan och de gemensamma värderingar som kommer till uttryck i denna.

3. Parterna bekräftar sitt engagemang för att främja hållbar utveckling och tillväxt i alla dess dimensioner, för att bidra till uppnåendet av internationellt överenskomna utvecklingsmål och för att samarbeta i syfte att möta globala utmaningar på miljöområdet, inbegripet klimatförändringarna.

4. Parterna betonar sitt gemensamma engagemang för den vittomspännande karaktären hos deras bilaterala förbindelser och för en breddning och fördjupning av dessa förbindelser även genom ingåendet av särskilda avtal eller arrangemang.

5. Genomförandet av detta avtal ska grundas på principerna om dialog, ömsesidig respekt, jämlikt partnerskap, samförstånd och respekt för internationell rätt.

Artikel 3

Dialog

1. Parterna är överens om att fördjupa sin regelbundna dialog på alla områden som omfattas av detta avtal för att dess syfte ska uppfyllas.

2. Dialogen mellan parterna ska föras genom kontakter, utbyten och överläggningar på alla nivåer, särskilt i följande former:

- a) Möten på stats- och regeringschefsnivå, som ska hållas regelbundet när parterna anser det nödvändigt.
- b) Samråd och besök på ministernivå, som ska hållas vid sådana tillfällen och på sådana platser som bestäms av parterna.
- c) Samråd på utrikesministernivå, som ska hållas regelbundet, om möjligt årligen.
- d) Möten mellan tjänstemän på högre nivå för samråd om frågor av ömsesidigt intresse eller genomgångar och samarbete om viktigare inhemska eller internationella skeenden.

- e) Sektorsdialoger om frågor av gemensamt intresse.
- f) Delegationsutbyten mellan Europaparlamentet och det nyzeeländska parlamentet.

Artikel 4

Samarbete i regionala och internationella organisationer

Parterna förbinder sig att samarbeta genom att utbyta åsikter om politiska frågor av ömsesidigt intresse, och, när så är lämpligt, utbyta information om ståndpunkter i regionala och internationella forum och organisationer.

AVDELNING II

POLITISK DIALOG OCH SAMARBETE OM UTRIKESPOLITIK OCH SÄKERHETSFRÅGOR

Artikel 5

Politisk dialog

Parterna är överens om att utöka sin regelbundna politiska dialog på alla nivåer, särskilt i syfte att diskutera frågor av gemensamt intresse som omfattas av denna avdelning och stärka sin gemensamma strategi i internationella frågor. Parterna är överens om att begreppet *politisk dialog* i denna avdelning ska avse utbyten och samråd, formella eller informella, på alla förvaltningsnivåer.

Artikel 6

Engagemang för demokratiska principer, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen

I syfte att främja parternas gemensamma engagemang för demokratiska principer, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen är parterna överens om att

- a) främja grundläggande principer om demokratiska värderingar, mänskliga rättigheter och rättsstaten, bland annat i multilaterala forum, och
- b) samarbeta om och vid behov samordna det praktiska arbetet till stöd för demokratiska principer, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, även i tredjeländer.

Artikel 7

Krishantering

Parterna bekräftar sitt åtagande att främja internationell fred och säkerhet, bland annat genom avtalet mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om fastställande av en ram för Nya Zeelands deltagande i Europeiska unionens krishanteringsinsatser, som undertecknades i Bryssel den 18 april 2012.

Artikel 8

Bekämpning av spridning av massförstörelsevapen

1. Parterna anser att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen, såväl till statliga som icke-statliga aktörer, utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell fred och säkerhet. Parterna bekräftar sitt åtagande att iaktta och på nationell nivå till fullo genomföra sina befintliga förpliktelser enligt internationella fördrag och avtal om nedrustning och icke-spridning och andra relevanta internationella förpliktelser. Parterna är överens om att samarbeta i och bidra till kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen. Parterna är överens om att denna bestämmelse utgör en av grundsatserna i detta avtal.

2. Parterna är dessutom överens om att samarbeta om och bidra till att förebygga spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen genom att
 - a) när så är lämpligt vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig till alla andra relevanta internationella instrument och till fullo genomföra dem,
 - b) upprätthålla ett effektivt system för nationell exportkontroll, som inbegriper kontroller för såväl export som transitering av varor med koppling till massförstörelsevapen, däribland kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och som inbegriper effektiva sanktioner i fall då reglerna för exportkontroll överträds.
3. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog om dessa frågor.

Artikel 9

Handeldvapen och lätta vapen

1. Parterna är medvetna om att olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa, samt överdriven anhopning, bristfällig hantering, lagring med otillräcklig säkerhet och okontrollerad spridning av sådana vapen fortsätter att utgöra ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet.
2. Parterna bekräftar sitt åtagande att iaktta och fullgöra sina respektive skyldigheter att bekämpa illegal handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa, inom ramen för befintliga internationella avtal och FN:s säkerhetsråds resolutioner, samt sina åtaganden inom ramen för andra internationella instrument som är tillämpliga på området, såsom FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av illegal handel med handeldvapen och lätta vapen.
3. Parterna åtar sig att samarbeta och säkerställa samordning och komplementaritet i sina ansträngningar för att bekämpa den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa, på global, regional, subregional och nationell nivå och är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog om dessa frågor.

Artikel 10

Internationella brottmålsdomstolen

1. Parterna bekräftar att de allvarligaste brott som angår det internationella samfundet som helhet inte bör förbli ostraffade och att åtal bör säkerställas genom åtgärder på antingen inhemsk eller internationell nivå, bland annat genom Internationella brottmålsdomstolen.
2. I syfte att främja stärkandet av fred och internationell rättvisa bekräftar parterna ånyo sin fasta föresats att
 - a) vidta åtgärder för att genomföra Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (nedan kallad *Romstadgan*) och, när så är lämpligt, tillhörande instrument,
 - b) utbyta erfarenheter med regionala partner när det gäller antagande av de rättsliga anpassningar som krävs för att Romstadgan ska kunna ratificeras och genomföras, och
 - c) samarbeta för att främja målet om Romstadgans universalitet och integritet.

Artikel 11

Terrorismbekämpning

1. Parterna bekräftar den vikt de fäster vid bekämpning av terrorism i full överensstämmelse med rättsstatsprincipen och internationell rätt, särskilt FN-stadgan, relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, människorättslagstiftning, flyktingrätt och internationell humanitär rätt.

2. Inom denna ram och med beaktande av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning som ingår i FN:s generalförsamlings resolution 60/288 av den 8 september 2006, är parterna överens om att samarbeta för att förebygga och bekämpa terrorism, särskilt på följande sätt:

- a) Inom ramen för ett fullständigt genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1267, 1373 och 1540 och andra relevanta FN-resolutioner och internationella instrument.
- b) Genom att utbyta information om terroristgrupper och deras stödnätverk i enlighet med tillämplig internationell och nationell rätt.
- c) Genom att utbyta åsikter om
 - i) medel och metoder för att bekämpa terrorism, bland annat på det tekniska området och utbildningsområdet,
 - ii) förebyggande av terrorism, och
 - iii) bästa praxis i fråga om skydd för de mänskliga rättigheterna vid bekämpning av terrorism.
- d) Genom att samarbeta för att fördjupa det internationella samförståndet om bekämpningen av terrorism och om ett regelverk för den, och genom att arbeta för att snarast möjligt nå en överenskommelse om den övergripande konventionen om internationell terrorism som ska komplettera de befintliga FN-instrumenten för terrorismbekämpning.
- e) Genom att främja samarbete mellan FN-medlemsstater för att med alla lämpliga medel verkningsfullt genomföra FN:s globala strategi för terrorismbekämpning.

3. Parterna bekräftar sitt åtagande när det gäller de internationella standarder som fastställts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) i syfte att bekämpa finansiering av terrorism.

4. Parterna bekräftar sitt åtagande att samarbeta för att tillhandahålla stöd för kapacitetsuppbyggnad för bekämpning av terrorism till andra stater som behöver resurser och expertis för att förebygga och reagera på terroristverksamhet, bland annat inom ramen för det globala forumet för terroristbekämpning.

AVDELNING III

SAMARBETE OM GLOBAL UTVECKLING OCH HUMANITÄRT BISTÅND

Artikel 12

Utveckling

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att stödja en hållbar utveckling i utvecklingsländerna för att minska fattigdomen och bidra till en säkrare och rättvisare värld med större välbefinnande.
2. Parterna erkänner värdet av att samarbeta för att öka utvecklingsverksamhetens effekt, räckvidd och inflytande, bland annat i Stillaohavsområdet.
3. För detta ändamål åtar sig parterna att
 - a) utbyta åsikter och vid behov samordna sina ståndpunkter om utvecklingsfrågor i regionala och internationella forum för att främja en inkluderande och hållbar tillväxt för mänsklig utveckling, och
 - b) utbyta information om sina respektive utvecklingsprogram och vid behov samordna insatser i länderna för att öka deras inverkan på hållbar utveckling och fattigdomsutrotning.

Artikel 13

Humanitärt bistånd

Parterna bekräftar sitt gemensamma åtagande när det gäller humanitärt bistånd och ska sträva efter att vidta samordnade åtgärder på lämpligt sätt.

AVDELNING IV

SAMARBETE OM EKONOMI OCH HANDEL

Artikel 14

Dialog om ekonomi, handel och investeringar

1. Parterna är fast beslutna att föra dialog och samarbeta på områden som har samband med ekonomi, handel och investeringar i syfte att underlätta de bilaterala handels- och investeringsflödena. Samtidigt erkänner parterna vikten av att uppnå detta genom ett regelbaserat multilateralt handelssystem och bekräftar därför sitt åtagande att samarbeta inom Världshandelsorganisationen (WTO) för att uppnå ytterligare liberalisering av handeln.
2. Parterna är överens om att främja utbyte av information och erfarenheter om sin makroekonomiska politik och sina makroekonomiska trender, inbegripet utbyte av information om samordning av ekonomisk politik inom ramen för regionalt ekonomiskt samarbete och regional integration.
3. Parterna ska föra en omfattande dialog som syftar till att främja handeln med varor, inklusive jordbruksråvaror och andra råvaror, råmaterial, färdiga varor och produkter med högt förädlingsvärde. Parterna inser att ett öppet, marknadsbaserat tillvägagångssätt är det bästa sättet att skapa förutsättningar som gynnar investeringar i produktionen av och handeln med sådana produkter och att främja en effektiv fördelning och användning av sådana produkter.
4. Parterna ska föra en omfattande dialog som syftar till att främja den bilaterala handeln med tjänster och utbyta information och erfarenheter om sina respektive tillsynssystem. Parterna är också överens om att intensifiera samarbetet i syfte att förbättra redovisnings-, revisions-, tillsyns- och regleringssystemen för banksektorn, försäkringssektorn och andra delar av den finansiella sektorn.
5. Parterna ska främja utveckling av ett attraktivt och stabilt klimat för ömsesidiga investeringar genom en dialog som syftar till att stärka den ömsesidiga förståelsen och samarbetet om investeringsfrågor, genom att utforska mekanismer för att underlätta investeringsflödena och främja stabila, tydliga och öppna regler för investerare.
6. Parterna ska hålla varandra underrättade om utvecklingen vad gäller bilateral och internationell handel, investeringar och handelsrelaterade aspekter av annan politik, bland annat sina politiska strategier och agendor i fråga om frihandelsavtal samt regleringsfrågor med potentiell inverkan på handel och investeringar på bilateral nivå.
7. Dialogen och samarbetet om handel och investeringar kommer att genomföras genom bland annat följande:
 - a) En årlig handelspolitisk dialog mellan tjänstemän på högre nivå, kompletterad med ministermöten om handel, när parterna så fastställer.
 - b) En årlig dialog om handel med jordbruksprodukter.
 - c) Andra sektoriella utbyten, när parterna så fastställer.
8. Parterna förbinder sig att samarbeta för att trygga villkoren för och främja en ökning av den ömsesidiga handeln och de ömsesidiga investeringarna, bland annat genom att förhandla fram nya avtal, när så är möjligt.

Artikel 15

Sanitära och fytosanitära frågor

1. Parterna är överens om att stärka samarbetet om sanitära och fytosanitära frågor inom ramen för WTO-avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder och Codex Alimentarius-kommissionen, Världspanikorganisationen för djurhälsa (OIE) och relevanta internationella och regionala organisationer som verkar inom ramen för den internationella växtskyddskonventionen (IPPC). Ett sådant samarbete ska syfta till att förstärka den ömsesidiga förståelsen av respektive parts sanitära och fytosanitära åtgärder och underlätta handeln mellan parterna och kan omfatta följande:
 - a) Informationsutbyte.

- b) Importkrav på den andra partens hela territorium.
 - c) Kontroller av hela eller delar av de inspektions- och certifieringssystem som den andra partens myndigheter använder i enlighet med Codex Alimentarius, OIE:s och IPPC:s tillämpliga internationella normer för bedömningen av sådana system.
 - d) Erkännande av skadegörarfria och sjukdomsfria områden och områden med låg förekomst av skadegörare eller sjukdomar.
2. För detta ändamål åtar sig parterna att dra full nytta av befintliga instrument såsom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder som tillämpas inom handeln med levande djur och animaliska produkter, som undertecknades i Bryssel den 17 december 1996, och att samarbeta i lämpliga bilaterala forum om andra sanitära och fytosanitära frågor som inte omfattas av det avtalet.

Artikel 16

Djurskydd

Parterna bekräftar också vikten av att bibehålla den ömsesidiga förståelsen och samarbetet om djurskyddsfrågor, och kommer att fortsätta att utbyta information och samarbeta inom Europeiska kommissionens samarbetsforum för djurskyddsfrågor och de behöriga myndigheterna i Nya Zeeland samt att nära samarbeta inom OIE i dessa frågor.

Artikel 17

Tekniska handelshinder

1. Parterna delar åsikten att ökad kompatibilitet mellan standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse är en viktig faktor för att underlätta handeln med varor.
2. Parterna erkänner sitt gemensamma intresse av att minska tekniska handelshinder och är överens om att samarbeta inom ramen för WTO-avtalet om tekniska handelshinder och genom avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland, som undertecknades i Wellington den 25 juni 1998.

Artikel 18

Konkurrenspolitik

Parterna bekräftar sitt åtagande att främja konkurrens i den ekonomiska verksamheten genom sina respektive lagar och andra författningar. Parterna är överens om att utbyta information om konkurrenspolitik och relaterade frågor och att förstärka samarbetet mellan sina respektive konkurrensmyndigheter.

Artikel 19

Offentlig upphandling

1. Parterna bekräftar sitt åtagande när det gäller öppna och tydliga ramar för offentlig upphandling som, i överensstämmelse med deras internationella förpliktelser, främjar valuta för pengarna, konkurrensutsatta marknader och icke-diskriminerande inköpsrutiner och därmed ökar handeln mellan parterna.
2. Parterna är överens om att ytterligare stärka sitt samråd, samarbete och utbyte av erfarenheter och bästa praxis på området för offentlig upphandling när det gäller frågor av gemensamt intresse, bland annat deras respektive regelverk.

3. Parterna är överens om att undersöka möjligheterna att ytterligare främja tillträdet till varandras marknader för offentlig upphandling och utbyta åsikter om åtgärder och praxis som skulle kunna påverka handeln kring offentlig upphandling mellan parterna negativt.

Artikel 20

Råvaror

1. Parterna kommer att stärka samarbetet om frågor som rör råvaror genom bilateral dialog eller i relevanta multilaterala sammanhang eller internationella institutioner, på begäran av endera parten. Samarbetet ska särskilt syfta till att undanröja hinder för handeln med råvaror, stärka en regelbaserad global ram för handel med råvaror och främja öppenhet på världsmarknaderna för råvaror.
2. Samarbetet kan bland annat omfatta följande frågor:
 - a) Frågor om utbud och efterfrågan, bilaterala handels- och investeringsfrågor samt frågor av intresse som härrör från internationell handel.
 - b) Tariffära och icke-tariffära handelshinder för råvaror, tillhörande tjänster och investeringar.
 - c) Parternas regelverk.
 - d) Bästa praxis i fråga om hållbar utveckling inom gruvindustrin, inbegripet strategier för mineraler, fysisk planering och tillståndsförfaranden.

Artikel 21

Immateriella rättigheter

1. Parterna bekräftar betydelsen av sina rättigheter och skyldigheter i fråga om immateriella rättigheter, inbegripet upphovsrätt och närstående rättigheter, varumärken, geografiska beteckningar, mönster och patent, och säkerställandet av skyddet av dessa, i enlighet med de strängaste internationella normer som parterna ansluter sig till.
2. Parterna är överens om att utbyta information och erfarenheter om frågor som rör immateriella rättigheter, bland annat följande:
 - a) Praxis avseende samt främjande, spridning, rationalisering, förvaltning, harmonisering, skydd och effektiv tillämpning av immateriella rättigheter.
 - b) Förebyggande av överträdelser av immateriella rättigheter.
 - c) Kampen mot varumärkesförfälskning och pirattillverkning, genom lämpliga former av samarbete.
 - d) Verksamheten i de organ som ansvarar för skydd och säkerställande av skyddet av immateriella rättigheter.
3. Parterna är överens om att utbyta information och främja dialog om skydd av genetiska resurser, traditionell kunskap och folklöre.

Artikel 22

Tull

1. Parterna ska stärka samarbetet i tullfrågor, inbegripet förenklade handelsprocedurer, med sikte på att ytterligare förenkla och harmonisera tullförfarandena och främja gemensamma åtgärder inom ramen för relevanta internationella initiativ.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra former av samarbete som föreskrivs inom ramen för detta avtal ska parterna överväga möjligheten att ingå avtal om instrument om tullsamarbete och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

*Artikel 23***Samarbete i skattefrågor**

1. För att stärka och utveckla ekonomin och samtidigt ta hänsyn till behovet av att utarbeta ett lämpligt regelverk erkänner parterna principerna om god förvaltning på skatteområdet, dvs. öppenhet, utbyte av information och sund skattekonkurrens, och förbinder sig att genomföra dessa principer.
2. I överensstämmelse med sina respektive befogenheter kommer parterna därför att arbeta för att förbättra det internationella samarbetet på skatteområdet, underlätta rättmätig skatteuppbörd och utarbeta åtgärder för ett effektivt genomförande av de principer om god förvaltning som anges i punkt 1.

*Artikel 24***Öppenhet**

Parterna erkänner betydelsen av öppenhet och korrekta rättsförfaranden i förvaltningen av sina lagar och andra författningar som rör handel, och bekräftar därför sina åtaganden enligt WTO-avtalen, inbegripet artikel X i allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 och artikel III i allmänna tjänstehandelsavtalet.

*Artikel 25***Handel och hållbar utveckling**

1. Parterna erkänner det bidrag till målet hållbar utveckling som kan ges genom att främja ömsesidigt stödjande handels-, miljö- och arbetsmarknadspolitik och bekräftar sitt engagemang för att främja global och bilateral handel och globala och bilaterala investeringar på ett sådant sätt att det bidrar till detta mål.
2. Parterna erkänner vardera partens rättighet att fastställa den egna inhemska nivån för miljö- och arbetarskydd samt att anta eller ändra sin egen relevanta lagstiftning och politik, i enlighet med sina åtaganden i fråga om internationellt erkända normer och avtal.
3. Parterna erkänner att det är olämpligt att främja handel eller investeringar genom att sänka eller erbjuda sig att sänka skyddsnivåerna i den inhemska miljö- eller arbetslagstiftningen. Parterna erkänner att det också är olämpligt att använda lagstiftning, politik och praxis på miljö- och arbetsmarknadsområdet för handelsprotektionistiska ändamål.
4. Parterna ska utbyta information och erfarenheter om sina åtgärder för att främja samstämmighet och ömsesidigt stöd mellan handels- och miljörelaterade och sociala mål, bland annat på områden såsom företagens sociala ansvar, miljövaror och miljötjänster, klimatvänliga produkter och tekniker samt system för hållbar utveckling, samt om de andra aspekter som anges i avdelning VIII, och ska stärka dialogen och samarbetet om frågor som rör hållbar utveckling som kan uppstå inom ramen för handelsförbindelserna.

*Artikel 26***Dialog med det civila samhället**

Parterna ska uppmuntra dialog mellan statliga och icke-statliga organisationer, såsom fackföreningar, arbetsgivarorganisationer, näringslivssammanslutningar, industri- och handelskammare, i syfte att främja handel och investeringar på områden som är av gemensamt intresse.

*Artikel 27***Företagssamarbete**

Parterna ska uppmuntra nära kontakter mellan företag och stärka kopplingarna mellan myndigheter och näringslivet genom åtgärder som inbegriper företag, bland annat i samband med Asien–Europa-mötet (Asem).

Samarbetet ska särskilt syfta till att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag.

*Artikel 28***Turism**

Parterna inser värdet av turism för att fördjupa den ömsesidiga förståelsen och uppskattningen mellan folken i unionen och Nya Zeeland och de ekonomiska fördelarna av ökad turism och är därför överens om att samarbeta i syfte att öka turismen i båda riktningarna mellan unionen och Nya Zeeland.

AVDELNING V

SAMARBETE OM RÄTTVISA, FRIHET OCH SÄKERHET

*Artikel 29***Rättsligt samarbete**

1. Parterna är överens om att utveckla samarbetet på det civilrättsliga och handelsrättsliga området, särskilt när det gäller att förhandla fram och ratificera samt genomföra multilaterala konventioner om civilrättsligt samarbete, inbegripet konventionerna från Haagkonferensen för internationell privaträtt om internationellt rättsligt samarbete och internationella tvister samt skydd av barn.

2. I fråga om straffrättsligt samarbete ska parterna fortsätta att ägna sig åt frågor om ömsesidig rättslig hjälp, i enlighet med relevanta internationella instrument.

Om så är lämpligt kan detta omfatta anslutning till och genomförande av FN:s relevanta instrument. Det kan också i förekommande fall omfatta stöd till Europarådets relevanta instrument och samarbete mellan de behöriga nyzeeländska myndigheterna och Eurojust.

*Artikel 30***Samarbete på det brottsbekämpande området**

Parterna är överens om att ha ett samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter, byråer och avdelningar och att bidra till att motverka och undanröja hot från gränsöverskridande brottslighet och terrorism som berör bägge parter. Samarbetet mellan myndigheterna, byråerna och avdelningarna med ansvar för brottsbekämpning kan ta formen av ömsesidigt bistånd i utredningar, utbyte av utredningsmetoder, gemensam utbildning och fortbildning av tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter och andra typer av gemensam verksamhet och gemensamt bistånd som fastställs i samförstånd mellan parterna.

*Artikel 31***Bekämpning av organiserad brottslighet och korruption**

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att samarbeta om att förebygga och bekämpa gränsöverskridande organiserad, ekonomisk och finansiell brottslighet, korruption och förfälskning samt olagliga transaktioner genom att till fullo uppfylla sina nuvarande ömsesidiga internationella förpliktelser på detta område, bland annat de som gäller ett effektivt samarbete för att återkräva tillgångar eller medel som härrör från korruptionshandlingar.

2. Parterna ska främja genomförandet av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, som antogs den 15 november 2000.
3. Parterna ska också främja genomförandet av FN:s konvention mot korruption, som antogs den 31 oktober 2002, med beaktande av principerna om öppenhet och deltagande från det civila samhället.

Artikel 32

Narkotikabekämpning

1. Parterna ska, inom ramen för sina befogenheter och sin behörighet, samarbeta för att sörja för en balanserad och integrerad hållning i narkotikafrågor.
2. Parterna ska samarbeta med sikte på att upplösa gränsöverskridande kriminella nätverk som ägnar sig åt narkotika-smuggling, bland annat genom utbyte av information, utbildning eller utbyte av bästa praxis, inbegripet särskilda utredningsmetoder. En särskild insats ska göras för att bekämpa att brottslingar tränger in i den lagliga ekonomin.

Artikel 33

Bekämpning av it-brottslighet

1. Parterna ska stärka samarbetet för att förebygga och bekämpa högteknologisk brottslighet, it-brottslighet och elektronisk brottslighet samt spridning av olagligt innehåll, inbegripet innehåll som rör terrorism och material med sexuella övergrepp mot barn, via internet genom att utbyta information och praktiska erfarenheter i överensstämmelse med nationell lagstiftning och internationella skyldigheter när det gäller mänskliga rättigheter.
2. Parterna ska utbyta information om utbildning av utredare av it-brott, utredning av it-brott och digital forensisk vetenskap.

Artikel 34

Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Parterna bekräftar behovet av att samarbeta för att förhindra att deras finansiella system används för att tvätta intäkter från alla former av brottslig verksamhet, inbegripet narkotikahandel och korruption, samt för att bekämpa finansiering av terrorism. Samarbetet omfattar återkrävandet av tillgångar eller medel som härrör från brottslig verksamhet.
2. Parterna ska utbyta relevanta upplysningar inom ramen för respektive lagstiftning och vidta lämpliga åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med de standarder som antagits av relevanta internationella organ som är verksamma på detta område, såsom FATF.

Artikel 35

Migration och asyl

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att samarbeta och utbyta åsikter i frågor som rör migration, bland annat irreguljär invandring, människohandel, asyl, integration, arbetskraftens rörlighet och utveckling, viseringar, dokumentsäkerhet, biometri och gränsförvaltning.
2. Parterna är överens om att samarbeta för att förebygga och kontrollera irreguljär invandring. För detta ändamål ska följande gälla:
 - a) Nya Zeeland ska på begäran av en medlemsstat utan vidare formaliteter återta medborgare i Nya Zeeland som uppehåller sig irreguljärt på medlemsstatens territorium.
 - b) Varje medlemsstat ska på begäran av Nya Zeeland utan vidare formaliteter återta medborgare i medlemsstaten som uppehåller sig irreguljärt på Nya Zeelands territorium.

I överensstämmelse med sina internationella skyldigheter, inbegripet enligt konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades den 7 december 1944, ska medlemsstaterna och Nya Zeeland förse sina medborgare med lämpliga identitetshandlingar för sådana ändamål.

3. Parterna ska på endera partens begäran undersöka möjligheten att sluta ett avtal mellan Nya Zeeland och unionen om återtagande i enlighet med artikel 52.1 i det här avtalet. Detta avtal kommer att ta hänsyn till lämpliga arrangemang för tredjelandsmedborgare och statslösa personer.

Artikel 36

Konsulärt skydd

1. Nya Zeeland godtar att de diplomatiska och konsulära myndigheterna för i Nya Zeeland företrädde medlemsstater får utöva konsulärt skydd i Nya Zeeland på de medlemsstaters vägnar som inte har tillgänglig ständig representation i Nya Zeeland.

2. Unionen och medlemsstaterna godtar att Nya Zeelands diplomatiska och konsulära myndigheter får utöva konsulärt skydd på ett tredjelands vägnar och att tredjeländer får utöva konsulärt skydd på Nya Zeelands vägnar i unionen på platser där Nya Zeeland eller det berörda tredjelandet inte har tillgänglig ständig representation.

3. Punkterna 1 och 2 syftar till att utesluta alla krav på anmälan eller medgivande som annars skulle kunna gälla.

4. Parterna är överens om att underlätta en dialog om konsulära frågor mellan sina respektive behöriga myndigheter.

Artikel 37

Skydd av personuppgifter

1. Parterna är överens om att samarbeta för att främja sina förbindelser efter Europeiska kommissionens beslut om ett adekvat skydd av personuppgifter i Nya Zeeland och för att säkerställa en hög skyddsnivå för personuppgifter i enlighet med relevanta internationella instrument och standarder, inbegripet de riktlinjer som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) utfärdat för integritetsskydd och gränsöverskridande flöden av personuppgifter.

2. Samarbetet kan bland annat inbegripa utbyte av information och expertkunskaper. Det kan också inbegripa samarbete med motparter på regleringsområdet i organ såsom OECD:s arbetsgrupp för säkerhet och integritet i den digitala ekonomin och det globala nätverket för integritetsskydd (Global Privacy Enforcement Network).

AVDELNING VI

SAMARBETE PÅ OMRÅDET FORSKNING, INNOVATION OCH INFORMATIONSSAMHÄLLET

Artikel 38

Forskning och innovation

1. Parterna är överens om att stärka sitt samarbete inom forskning och innovation.

2. Parterna ska uppmuntra, utveckla och underlätta samarbetsverksamheter inom forskning och innovation för fredliga ändamål, till stöd för eller som komplement till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeelands regering om vetenskapligt och tekniskt samarbete, som undertecknades i Bryssel den 16 juli 2008.

*Artikel 39***Informationssamhället**

1. Parterna är medvetna om att informations- och kommunikationsteknik är ett centralt inslag i det moderna livet och av vital betydelse för ekonomisk och social utveckling och är överens om att utbyta synpunkter om sin politik på detta område.
2. Samarbetet på detta område kan inriktas bland annat på följande:
 - a) Åsiktsutbyte om olika aspekter av informationssamhället, särskilt utbyggnaden av höghastighetsbredband, politiken för elektronisk kommunikation och reglering av sådan kommunikation, bland annat vad gäller samhällsomfattande tjänster, utfärdande av licenser och allmänna tillstånd, integritetsskydd och skydd av personuppgifter, e-förvaltning och öppen förvaltning, internetsäkerhet samt tillsynsmyndigheternas oberoende och effektivitet.
 - b) Sammanlänkning av och interoperabilitet hos forskningsnät samt hos infrastrukturer och tjänster för beräkning och behandling av vetenskapliga data, även i ett regionalt sammanhang.
 - c) Standardisering, certifiering och spridning av ny informations- och kommunikationsteknik.
 - d) Aspekter på informations- och kommunikationsteknik och -tjänster som rör säkerhet, förtroende och integritet, bland annat främjande av onlinesäkerhet, bekämpning av missbruk av informationsteknik och alla typer av elektroniska medier samt utbyte av information.
 - e) Utbyte av åsikter om åtgärder för att hantera frågan om internationella roamingavgifter.

AVDELNING VII

SAMARBETE INOM UTBILDNING, KULTUR OCH DIREKTA PERSONKONTAKTER

*Artikel 40***Utbildning**

1. Parterna erkänner den allmänna och yrkesinriktade utbildningens avgörande bidrag till skapande av kvalitativa arbetstillfällen och hållbar tillväxt för kunskapsbaserade ekonomier, genom att medborgare utvecklas som inte bara är beredda att delta i det demokratiska livet på ett välinformerat och effektivt sätt, men som också har förmågan att lösa problem och ta tillvara de möjligheter som följer av en globalt sammankopplad värld på 2000-talet. Parterna erkänner därför att de har ett gemensamt intresse av att samarbeta på området för allmän och yrkesinriktad utbildning.
2. I enlighet med sina gemensamma intressen och målen för respektive parts utbildningspolitik förbinder sig parterna att gemensamt stödja lämpliga samarbetsaktiviteter på området för allmän och yrkesinriktad utbildning. Samarbetet kommer att omfatta alla utbildningssektorer och kan omfatta följande:
 - a) Samarbete om enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte genom främjande och underlättande av utbyte av studerande, forskare, akademisk och administrativ personal vid institutioner för högre utbildning samt lärare.
 - b) Gemensamma samarbetsprojekt mellan utbildningsinstitutioner i unionen och Nya Zeeland i syfte att främja utveckling av kursplaner, gemensamma studieprogram och examina samt rörlighet för personal och studerande.
 - c) Institutionellt samarbete och institutionella band och partnerskap i syfte att stärka kunskapstriangelns utbildningsdel och främja utbyte av erfarenheter och kunnande.
 - d) Stöd till reformer av politiken genom studier, konferenser, seminarier, arbetsgrupper, riktmärkning och utbyte av information och god praxis, särskilt mot bakgrund av Bologna- och Köpenhamnsprocesserna och de verktyg och principer som ökar insynen och innovationen i utbildningen.

*Artikel 41***Samarbete om kultur- och mediefrågor och om audiovisuella frågor**

1. Parterna är överens om att främja ett närmare samarbete inom den kulturella och den kreativa sektorn, för att förbättra bland annat den ömsesidiga förståelsen och kunskapen om varandras kulturer.
2. Parterna ska sträva efter att vidta lämpliga åtgärder för att främja kulturellt utbyte och genomföra gemensamma initiativ på olika kulturella områden, med användning av tillgängliga instrument och ramar för samarbete.
3. Parterna ska sträva efter att främja rörligheten för kulturarbetare samt konstverk och andra kulturföremål mellan Nya Zeeland och unionen och dess medlemsstater.
4. Parterna är överens om att genom politisk dialog utforska en rad sätt på vilka kulturföremål som förvaras utanför sina ursprungsländer kan göras tillgängliga för de samhällen som föremålen härrör från.
5. Parterna ska främja den interkulturella dialogen mellan det civila samhällets organisationer samt personer från båda parter.
6. Parterna är överens om att samarbeta, i synnerhet genom politisk dialog, i relevanta internationella forum, särskilt Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco), för att nå gemensamma mål och främja kulturell mångfald, bland annat genom genomförande av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.
7. Parterna ska uppmuntra, stödja och underlätta utbyte, samarbete och dialog mellan institutioner och yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn och mediesektorn.

*Artikel 42***Direkta personkontakter**

Parterna erkänner värdet av direkta personkontakter och deras bidrag till att öka förståelsen mellan unionen och Nya Zeeland, och är överens om att uppmuntra, främja och fördjupa sådana kontakter på lämpligt sätt. Sådana kontakter kan inbegripa utbyte av tjänstemän och korta praktikperioder för studenter på forskarnivå.

AVDELNING VIII

SAMARBETE PÅ OMRÅDET HÅLLBAR UTVECKLING, ENERGI OCH TRANSPORT

*Artikel 43***Miljö- och naturresurser**

1. Parterna är överens om att samarbeta om miljöfrågor, inbegripet hållbar förvaltning av naturresurser. Syftet med samarbetet är att främja miljöskyddet och integrera miljöhänsyn i relevanta samsarbetsområden, inbegripet i ett internationellt och regionalt sammanhang.
2. Parterna är överens om att samarbetet kan ske genom t.ex. dialog, workshoppar, seminarier, konferenser, samsarbetsprogram och samsarbetsprojekt, utbyte av information om exempelvis bästa praxis samt utbyte av experter, inbegripet på bilateral eller multilateral nivå. Områdena och målen för samarbetet ska fastställas gemensamt på begäran av endera parten.

*Artikel 44***Förbättring och skydd av folkhälsan samt regleringsfrågor**

1. Parterna är överens om att förstärka sitt samarbete på hälsoområdet, bland annat mot bakgrund av globaliseringen och de demografiska förändringarna. Ansträngningar ska göras för att främja samarbete och utbyte av information och erfarenheter om
 - a) hälsoskydd,
 - b) övervakning av smittsamma sjukdomar (t.ex. influensa och akuta sjukdomsutbrott) och annan verksamhet inom ramen för det internationella hälsoreglementet (2005), inbegripet beredskapsåtgärder för att hantera allvarliga gränsöverskridande hot, särskilt beredskapsplanering och riskbedömning,
 - c) samarbete om standarder och bedömning av överensstämmelse för att hantera regleringsfrågor och de risker som produkter är förknippade med (bland annat läkemedel och medicintekniska produkter),
 - d) frågor som rör genomförandet av Världshälsoorganisationens (WHO) ramkonvention om tobakskontroll, och
 - e) frågor som rör genomförandet av WHO:s globala förfarandekod för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal.
2. Parterna bekräftar sina åtaganden när det gäller att följa, främja och effektivt genomföra internationellt erkänd hälsopraxis och standarder på hälsoområdet när så är lämpligt.
3. Samarbetet får ta sig uttryck bland annat i särskilda program och projekt som parterna kommit överens om och i dialog, samarbete och initiativ på bilateral eller multilateral nivå rörande frågor av gemensamt intresse.

*Artikel 45***Klimatförändringarna**

1. Parterna erkänner att klimatförändringarna är ett världsomfattande och akut problem som kräver gemensamma insatser i linje med det övergripande målet att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen till högst 2 grader Celsius jämfört med förindustriella nivåer. Inom ramen för deras respektive behörighetsområden och utan att det påverkar diskussionerna i andra forum, är parterna överens om att samarbeta på områden av gemensamt intresse, inbegripet men inte begränsat till
 - a) övergång till ekonomier med låga utsläpp av växthusgaser genom nationellt lämpliga begränsningsstrategier och begränsningsåtgärder, bland annat strategier för grön tillväxt,
 - b) utformning, införande och tillämpning av marknadsbaserade mekanismer, särskilt system för handel med utsläppsrätter,
 - c) offentliga och privata finansieringsinstrument för klimatåtgärder,
 - d) forskning, utveckling och utbyggnad av teknik för låga utsläpp av växthusgaser, och
 - e) övervakning av växthusgaser och analys av deras effekter, inbegripet utveckling och genomförande av anpassningsstrategier när så är lämpligt.
2. Båda parter är överens om att öka samarbetet kring den internationella utvecklingen på detta område och särskilt kring framstegen när det gäller att anta ett nytt internationellt avtal för perioden efter 2020 inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar samt kring kompletterande samarbetsinitiativ som skulle bidra till att åtgärda klyftan mellan åtaganden och mål före 2020.

*Artikel 46***Katastrofriskhantering och civilskydd**

Parterna erkänner behovet av att hantera riskerna för både inhemska och globala naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan. Parterna bekräftar sitt gemensamma åtagande att förbättra de förebyggande och begränsande åtgärderna samt katastrofberedskapen, katastrofinsatserna och de återställande åtgärderna i syfte att öka sina samhällens och sin infrastrukturens motståndskraft, och att samarbeta på lämpligt sätt på bilateral och multilateral politisk nivå för att förbättra resultaten av den globala katastrofriskhanteringen.

*Artikel 47***Energi**

Parterna erkänner energisektorns betydelse och den roll som en välfungerande energimarknad spelar. Parterna erkänner betydelsen av energi för hållbar utveckling och ekonomisk tillväxt samt dess bidrag till uppnåendet av internationellt överenskomna utvecklingsmål, samt vikten av samarbete för att bemöta globala utmaningar på miljöområdet, särskilt klimatförändringen. Parterna ska bemöda sig om att inom ramen för sina respektive befogenheter öka samarbetet på detta område med sikte på att

- a) utarbeta strategier för att öka energitryggheten,
- b) främja global handel med och investeringar i energi,
- c) öka konkurrenskraften,
- d) förbättra de globala energimarknadernas funktion,
- e) utbyta information och politiska erfarenheter via befintliga multilaterala forum,
- f) främja användningen av förnybara energikällor samt utveckling och användning av ren, diversifierad och hållbar energiteknik, inbegripet tekniker för förnybar energi med låga utsläpp,
- g) med hjälp av insatser på såväl utbudssidan som efterfrågesidan uppnå en rationell användning av energi, genom att främja energieffektivitet i produktion, transport, distribution och slutanvändning av energi,
- h) genomföra sina internationella åtaganden att rationalisera och på medellång sikt fasa ut ineffektiva subventioner av fossila bränslen som uppmuntrar slösaktig konsumtion, och
- i) utbyta bästa praxis vid prospektering och produktion av energi.

*Artikel 48***Transport**

1. Parterna ska samarbeta på alla relevanta områden av transportpolitiken, även i fråga om integrerad transportpolitik, i syfte att förbättra person- och godstransporterna, främja sjö- och flygsäkerheten, sjöfarts- och luftfartsskyddet och miljöskyddet samt effektivisera sina transportsystem.

2. Samarbetet och dialogen mellan parterna på detta område ska syfta till att främja

- a) utbyte av information om deras respektive strategier och metoder,
- b) en förstärkning av luftfartsförbindelserna mellan unionen och Nya Zeeland i syfte att
 - i) öka marknadstillträdet, investeringsmöjligheterna och liberaliseringen av bestämmelserna om ägande och kontroll av flygbolag i luftfartsavtal i enlighet med den inhemska politiken,

- ii) bredda och fördjupa regleringssamarbetet på flygsäkerhets- och luftfartsskyddsområdet samt den ekonomiska regleringen av lufttransportindustrin, och
 - iii) främja konvergens i lagstiftningen och undanröja hinder för affärsverksamhet, samt främja samarbete inom flygledningstjänsten,
- c) målen om oinskränkt tillträde till de internationella sjöfartsmarknaderna och en handel baserad på sund konkurrens på affärsmässig grund, och
- d) ömsesidigt erkännande av körkort för landbaserade motorfordon.

Artikel 49

Jordbruk, landsbygdsutveckling och skogsbruk

1. Parterna är överens om att främja samarbetet och dialogen när det gäller jordbruk, landsbygdsutveckling och skogsbruk.
2. Verksamhet kan övervägas inom jordbrukspolitik, politik för landsbygdens utveckling, strukturen för landbaserade sektorer samt geografiska beteckningar, men även inom andra områden.
3. Parterna är överens om att samarbeta på nationell och internationell nivå om hållbart skogsbruk och närliggande politik och regleringar, inbegripet åtgärder för att bekämpa olaglig skogsavverkning och därmed sammanhängande handel, samt om främjande av god skogsförvaltning.

Artikel 50

Fiske och havsfrågor

1. Parterna ska stärka sin dialog och sitt samarbete om frågor av gemensamt intresse på områdena fiske och havsfrågor. Parterna ska sträva efter att främja långsiktigt bevarande och hållbar förvaltning av marina levande resurser, förebyggande och bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) samt genomförandet av en ekosystembaserad strategi för förvaltning.
2. Parterna får samarbeta och utbyta information om bevarande av levande marina resurser inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och multilaterala forum (FN och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation). Parterna ska särskilt samarbeta för att
 - a) genom effektiv förvaltning av Kommissionen för bevarande och förvaltning av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet och på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, säkerställa ett långsiktigt bevarande och hållbart utnyttjande av långvandrande fiskbestånd inom deras hela område i västra och mellersta Stilla havet, inbegripet genom att, i enlighet med FN:s relevanta konventioner och andra internationella instrument, fullt ut erkänna de särskilda kraven för små östater och öterritorier under utveckling samt säkerställa en öppen beslutsprocess,
 - b) säkerställa bevarandet och det rationella utnyttjandet av marina levande tillgångar inom ramen för Kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis, inbegripet insatser för att bekämpa IUU-fiske i det område som omfattas av konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis,
 - c) säkerställa antagandet och genomförandet av effektiva bevarande- och förvaltningsåtgärder för bestånd inom ramen för den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för södra Stilla havet, och
 - d) underlätta anslutningen till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där den ena parten är ledamot och den andra en anslutande part.
3. Parterna ska samarbeta för att främja ett integrerat förhållningssätt till havsfrågor på internationell nivå.
4. Parterna ska regelbundet vartannat år föra dialog på högre tjänstemannanivå, för att stärka dialogen och samarbetet och för att utbyta information och erfarenheter om fiskeripolitik och havsfrågor.

*Artikel 51***Sysselsättning och socialpolitik**

1. Parterna är överens om att förstärka sitt samarbete på området sysselsättning och sociala frågor, däribland mot bakgrund av globaliseringens och de demografiska förändringarnas sociala dimension. De ska bemöda sig om att främja samarbete och utbyte av information och erfarenheter om sysselsättnings- och arbetsfrågor. Samarbetet kan omfatta sysselsättningspolitik, arbetsrätt, jämställdhet, icke-diskriminering i arbetslivet, strategier för social inkludering, social trygghet och socialt skydd, arbetsmarknadsrelationer, social dialog, livslång kompetensutveckling, ungdomssysselsättning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, företagens sociala ansvar och arbete under anständiga villkor.
2. Parterna bekräftar behovet av att stödja en globaliseringsprocess som är till nytta för alla och behovet av att främja full, produktiv sysselsättning och arbete under anständiga villkor som centrala faktorer för hållbar utveckling och fattigdomsminskning. I detta sammanhang erinrar parterna om Internationella arbetsorganisationens (ILO) deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering.
3. Parterna bekräftar sitt åtagande att respektera, främja och verkningsfullt genomföra internationellt erkända principer och rättigheter i arbetslivet, särskilt de som fastläggs i ILO-deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet.
4. Samarbetet får ta sig uttryck bland annat i särskilda program och projekt som parterna gemensamt fastställt och i dialog, samarbete och initiativ på bilateral eller multilateral nivå rörande frågor av gemensamt intresse.

AVDELNING IX

INSTITUTIONELL RAM

*Artikel 52***Andra avtal eller arrangemang**

1. Parterna får komplettera detta avtal genom att ingå särskilda avtal eller arrangemang på de samarbetsområden som omfattas av avtalets tillämpningsområde. Sådana särskilda avtal och arrangemang som ingåtts efter detta avtals undertecknande ska anses utgöra en integrerad del av de samlade bilaterala förbindelserna enligt det här avtalet och en del av en gemensam institutionell ram. Befintliga avtal och arrangemang mellan parterna är inte en del av den gemensamma institutionella ramen.
2. Inget i detta avtal ska påverka eller föregripa tolkningen eller tillämpningen av andra avtal mellan parterna, inbegripet de som avses i punkt 1. Framförallt ska inte bestämmelserna i detta avtal ersätta eller på något sätt påverka bestämmelserna om tvistlösning eller uppsägning i andra avtal mellan parterna.

*Artikel 53***Gemensam kommitté**

1. Parterna inrättar härmed en gemensam kommitté bestående av företrädare för parterna.
2. Samråd ska hållas i den gemensamma kommittén i syfte att underlätta genomförandet av avtalet och bidra till uppnåendet av de allmänna målen för detta samt i syfte att bibehålla den övergripande samstämmigheten i förbindelserna mellan unionen och Nya Zeeland.
3. Den gemensamma kommittén ska ha till uppgift att
 - a) främja ett effektivt genomförande av detta avtal,
 - b) följa utvecklingen av de övergripande förbindelserna mellan parterna,

- c) vid behov begära information från sådana kommittéer och andra organ som inrättats inom ramen för andra särskilda avtal mellan parterna som utgör en del av den gemensamma institutionella ramen i enlighet med artikel 52.1, och ta eventuella rapporter som lagts fram av sådana kommittéer och andra organ i betraktande,
 - d) diskutera och lägga fram förslag om alla frågor av gemensamt intresse, även framtida åtgärder och tillgängliga resurser för att genomföra dem,
 - e) fastställa prioriteringar i förhållande till syftet med detta avtal,
 - f) finna lämpliga metoder för att avvärja sådana problem som kan uppkomma på de områden som omfattas av detta avtal,
 - g) arbeta för att lösa eventuella tvister som uppkommer vid tillämpningen eller tolkningen av detta avtal,
 - h) granska information som en part lagt fram i enlighet med artikel 54, och
 - i) vid behov utfärda rekommendationer och anta beslut för att ge verkan åt specifika aspekter av detta avtal.
4. Den gemensamma kommittén ska fatta sina beslut genom enhällighet. Den ska själv anta sin arbetsordning. Kommittén får inrätta underkommittéer och arbetsgrupper för att behandla särskilda frågor.
5. Den gemensamma kommittén ska normalt sammanträda en gång per år, växelvis i unionen och Nya Zeeland, om inget annat beslutas av båda parter. Särskilda sammanträden i den gemensamma kommittén ska hållas på begäran av endera parten. Ordförandeskapet i den gemensamma kommittén ska innehas gemensamt av båda sidor. Kommittén ska normalt sammanträda på högre tjänstemannanivå.

Artikel 54

Bestämmelser om genomförande och tvistlösning

1. Parterna ska vidta alla generella eller särskilda åtgärder som krävs för att de ska fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal.
2. Utan att det påverkar det förfarande som beskrivs i punkterna 3–8 i denna artikel ska tvister som rör tolkningen eller tillämpningen av detta avtal lösas uteslutande genom samråd mellan parterna i den gemensamma kommittén. Parterna ska lägga fram den information som krävs för en grundlig undersökning av ärendet till gemensamma kommittén i syfte att lösa tvisten.
3. Parterna bekräftar sitt starka och gemensamma engagemang för mänskliga rättigheter och icke-spridning och är överens om att om endera parten anser att den andra parten på ett särskilt allvarligt och väsentligt sätt har överträtt någon av de skyldigheter som anges som grundsatser i artikel 2 första stycket och artikel 8.1, så att internationell fred och säkerhet hotas och det krävs en omedelbar reaktion, ska den genast anmäla detta till den andra parten samt anmäla den eller de lämpliga åtgärder den avser att vidta enligt detta avtal. Den anmälade parten ska underrätta den gemensamma kommittén om behovet av att hålla brådskande samråd i frågan.
4. Dessutom skulle den särskilt allvarliga och väsentliga överträdelsen av grundsatserna kunna ligga till grund för lämpliga åtgärder enligt den gemensamma institutionella ram som avses i artikel 52.1.
5. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum för dialog och parterna ska göra sitt yttersta för att nå fram till en uppgörelse i godo i den osannolika händelse att en situation som beskrivs i punkt 3 skulle uppkomma. Om gemensamma kommittén inte kan nå en ömsesidigt godtagbar lösning inom 15 dagar från samrådets början, och senast 30 dagar från dagen för anmälan enligt punkt 3, ska frågan hänskjutas till samråd på ministernivå som ska hållas under en ytterligare period på upp till 15 dagar.
6. Om ingen ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts inom 15 dagar från början av samråden på ministernivå, och senast 45 dagar från dagen för anmälan, får den anmälade parten besluta att vidta de lämpliga åtgärder som anmälts i enlighet med punkt 3. I unionen krävs enhällighet för ett beslut om tillfälligt upphävande. I Nya Zeeland fattas ett beslut om tillfälligt upphävande av Nya Zeelands regering i enlighet med landets lagar och andra författningar.

7. I denna artikel avses med *lämpliga åtgärder* delvis eller fullständigt tillfälligt upphävande eller uppsägning av detta avtal eller, i förekommande fall, av andra särskilda avtal som ingår i den gemensamma institutionella ram som avses i artikel 52.1, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i dessa avtal. Lämpliga åtgärder som vidtas av en part för att tillfälligt upphäva delar av detta avtal ska endast gälla de bestämmelser som omfattas av avdelningarna I–VIII. Vid val av åtgärder ska sådana väljas som minst stör förbindelserna mellan parterna. Dessa åtgärder, som omfattas av artikel 52.2, ska stå i proportion till överträdelsen av skyldigheterna enligt detta avtal, och ska vara i överensstämmelse med internationell rätt.

8. Parterna ska fortlöpande övervaka utvecklingen av den situation som föranlett åtgärder enligt denna artikel. Den part som vidtar de lämpliga åtgärderna ska dra tillbaka dem så snart det är befogat, och under alla omständigheter så snart de omständigheter som gav upphov till deras tillämpning inte längre föreligger.

AVDELNING IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 55

Definitioner

I detta avtal avses med *parterna* unionen eller dess medlemsstater, eller Europeiska unionen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive befogenheter, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan.

Artikel 56

Utlämnande av information

1. Ingenting i detta avtal ska påverka nationella lagar och andra författningar eller unionsakter om allmänhetens tillgång till officiella handlingar.
2. Ingenting i detta avtal ska tolkas som ett krav på någondera parten att lämna ut sådan information som parten inte anser det vara förenligt med dess väsentliga säkerhetsintressen att lämna ut.

Artikel 57

Ändring

Detta avtal får ändras genom skriftlig överenskommelse mellan parterna. Sådana ändringar ska träda i kraft den eller de dagar som överenskoms mellan parterna.

Artikel 58

Ikraftträdande, giltighet och anmälan

1. Detta avtal träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då parterna till varandra anmält att deras respektive rättsliga förfaranden som är nödvändiga för detta har avslutats.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får Nya Zeeland och unionen provisoriskt tillämpa gemensamt fastställda bestämmelser i detta avtal i avvaktan på dess ikraftträdande. En sådan provisorisk tillämpning ska inledas den trettionde dagen efter den dag då både Nya Zeeland och unionen till varandra anmält att deras respektive interna förfaranden som är nödvändiga för en sådan provisorisk tillämpning har avslutats.

3. Detta avtal ska vara giltigt för obestämd tid. Endera parten får säga upp detta avtal genom att skriftligen anmäla det till den andra parten. Uppsägningen ska träda i kraft sex månader efter dagen för anmälan.
4. Anmälningar i enlighet med denna artikel ska göras till generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd respektive Nya Zeelands utrikes- och handelsministerium.

Artikel 59

Territoriell tillämpning

Detta avtal ska tillämpas på dels de territorier inom vilka fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas, på de villkor som fastställs i de fördragen, dels på Nya Zeelands territorium, men ska inte omfatta Tokelau.

Artikel 60

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga. I händelse av skillnader mellan texterna till detta avtal ska parterna hänskjuta ärendet till gemensamma kommittén.

Съставено в Брюксел на пети октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cinco de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne pátého října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den femte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am fünften Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta oktoobrikuu viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαξέξι.

Done at Brussels on the fifth day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le cinq octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu petog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì cinque ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų spalio penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év október havának ötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, vijf oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia piątego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em cinco de outubro de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la cinci octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli piateho oktobra dvetisícšestnást.

V Bruslju, dne petega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

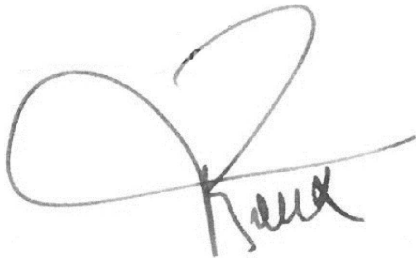
Tehty Brysselissä viidentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den femte oktober år tjugohundrasexton.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Merkel', written in a cursive style.

Eesti Vabariigi nimel

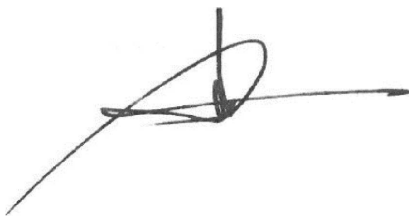
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'K. Toom', written in a cursive style.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Martin', written in a cursive style.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Tsipras', written in a cursive style.

Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Delgado', written in a cursive style.

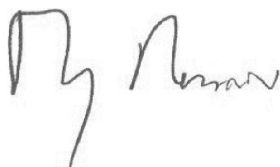
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Macron', written in a cursive style.

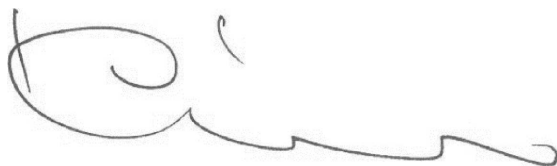
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

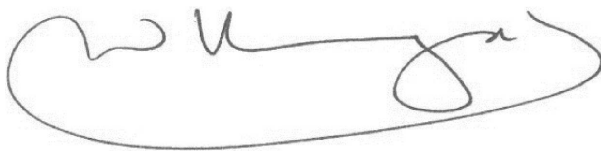
Magyarország részéről

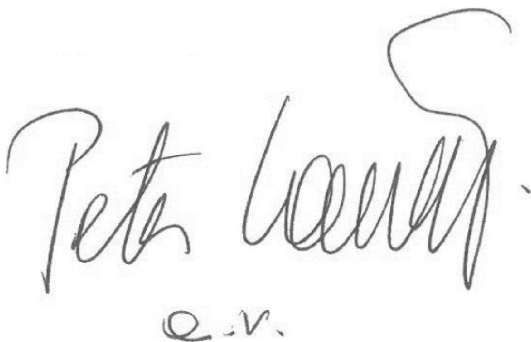
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

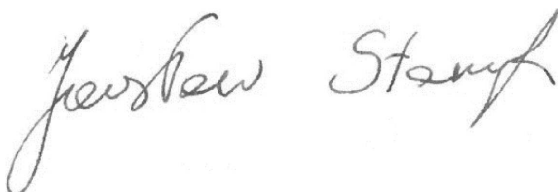

Für die Republik Österreich

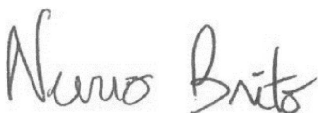

Peter W. J. J. J. J.
e.v.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

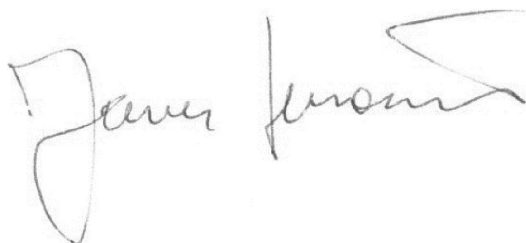
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

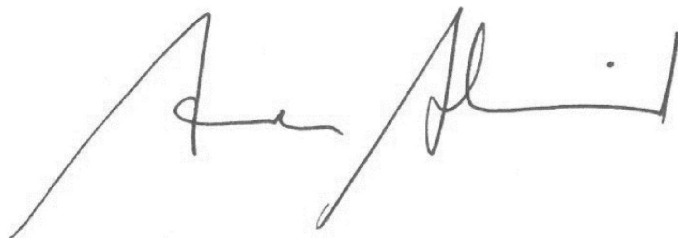

Suomen tasavallan puolesta

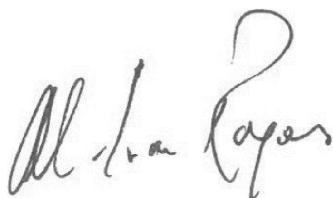
För Republiken Finland

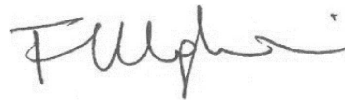
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For New Zealand

Ändring av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen, 1975)

Enligt FN:s depositariemeddelande C.N.742.2016.TREATIES – XI.A.16 träder följande ändringar av TIR-konventionen i kraft den 1 januari 2017 för samtliga fördragsslutande parter:

Bilaga 6, ny förklarande anmärkning (0.42a):

En ny förklarande anmärkning till artikel 42a ska läggas till enligt följande:

”0.42a Ordet *omedelbart* i artikel 42a ska tolkas så att nationella åtgärder som kan påverka tillämpningen av TIR-konventionen och/eller TIR-systemets funktion bör anmälas skriftligen till verkställande TIR-utskottet, snarast möjligt och om möjligt före deras ikraftträdande, så att verkställande TIR-utskottet effektivt kan fullgöra sina tillsynsuppgifter och ta sitt ansvar när det gäller att granska åtgärdens förenlighet med TIR-konventionen i enlighet med artikel 42a och verkställande TIR-utskottet mandat i enlighet med bilaga 8 till TIR-konventionen.”

Bilaga 2, artikel 4.2 i:

Den befintliga texten ska ersättas med följande:

”i) Skjutbara tältdukar, golv, dörrar och alla andra fasta delar av lastutrymmet ska vara sammanfogade antingen med anordningar som inte kan tas bort och sättas tillbaka från utsidan utan att tydliga spår uppkommer eller på sådant sätt att det åstadkoms en konstruktion som inte kan ändras utan att tydliga spår uppkommer.”

Bilaga 2, artikel 4.2 iii:

Den befintliga texten ska ersättas med följande:

”iii) Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att stängda och tullförseglade dörrar och andra rörliga delar inte kan öppnas eller stängas från utsidan utan att tydliga spår uppkommer. Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att det inte är möjligt att komma in i lastutrymmet utan att tydliga spår uppkommer när stängningsanordningarna har säkrats. Ett exempel på ett sådant konstruktionssystem ges i skiss nr 9, bifogad till dessa regler.”

Bilaga 2, ny artikel 5

Efter den ändrade artikel 4 ska följande införas:

”Artikel 5

Fordon med skjutbart tälttak

1. Fordon med skjutbart tälttak ska i tillämpliga delar uppfylla bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 3 och 4 i dessa regler. Dessutom ska dessa fordon uppfylla bestämmelserna i den här artikeln.
2. Det skjutbara tälttaket ska uppfylla kraven i i–iii nedan.
 - i) Det skjutbara tälttaket ska vara sammanfogat antingen med anordningar som inte kan tas bort och sättas tillbaka från utsidan utan att tydliga spår uppkommer eller på sådant sätt att det åstadkoms en konstruktion som inte kan ändras utan att tydliga spår uppkommer.
 - ii) Den skjutbara takduken ska överlappa takets fasta del vid lastutrymmets framsida, så att takduken inte kan dras över den övre konsolens övre kant. På båda sidor av lastutrymmet i längdled ska en förspänd stålvajer vara infogad i takdukens fäll på ett sådant sätt att stålvajern inte kan tas bort och återinföras utan att tydliga spår uppkommer. Takduken ska vara säkrad vid glidvagnen på ett sådant sätt att den inte kan avlägsnas och säkras igen utan att tydliga spår uppkommer.

- iii) Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att stängda och tullförseglade dörrar och andra rörliga delar inte kan öppnas eller stängas från utsidan utan att tydliga spår uppkommer. Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att det inte är möjligt att komma in i lastutrymmet utan att tydliga spår uppkommer när stängningsanordningarna har säkrats.

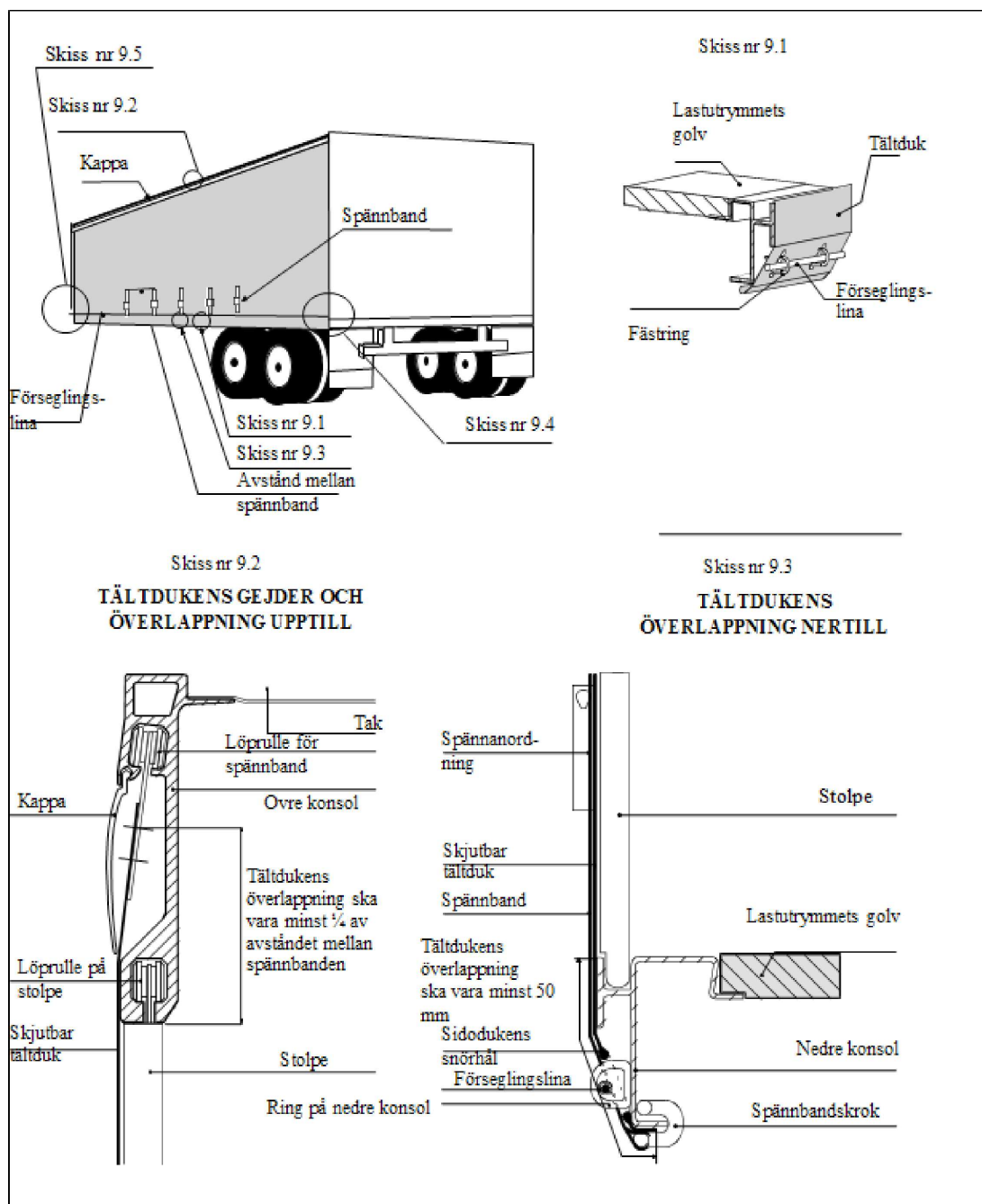
Ett exempel på ett möjligt konstruktionssystem visas i skiss nr 10, bifogad till dessa regler.”

Bilaga 2, skiss nr 9:

Den befintliga skiss nr 9 ska ersättas med följande:

”Skiss nr 9

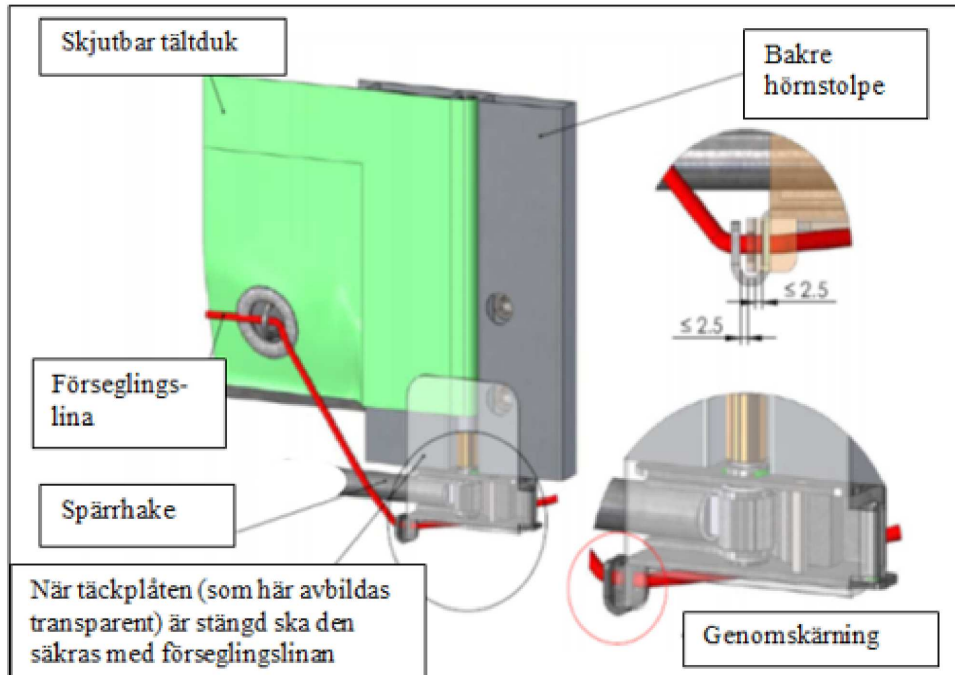
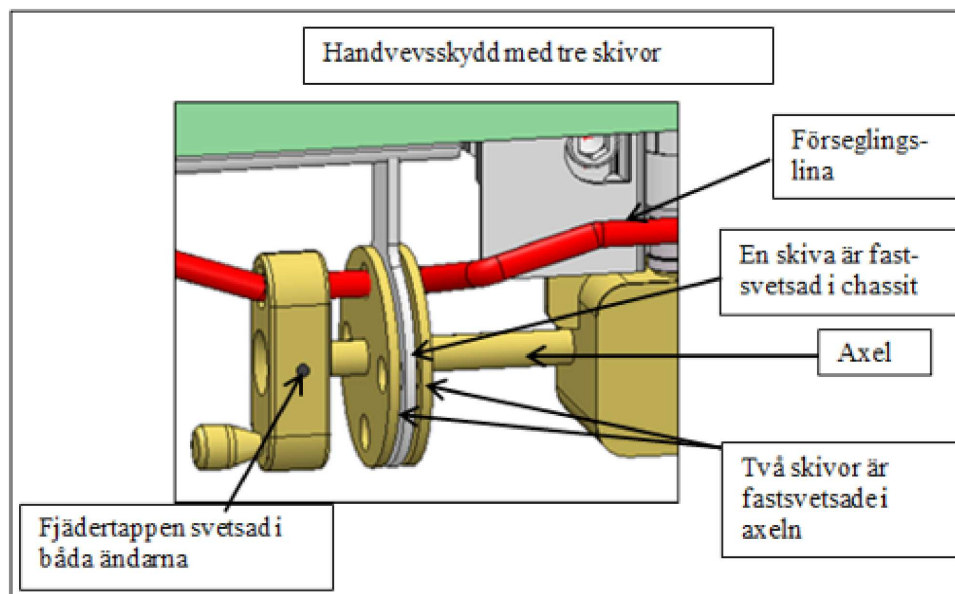
EXEMPEL PÅ KONSTRUKTION AV ETT FORDON MED SKJUTBARA TÄLTDUKAR

Skiss nr 9 fortsättning

Skiss nr 9.4

För att spänna de skjutbara tältdukarna horisontellt används en spärrhake (normalt i fordonets bakre del). Denna skiss visar två exempel, a och b, på hur spärrhaken eller spärrverket kan säkras.

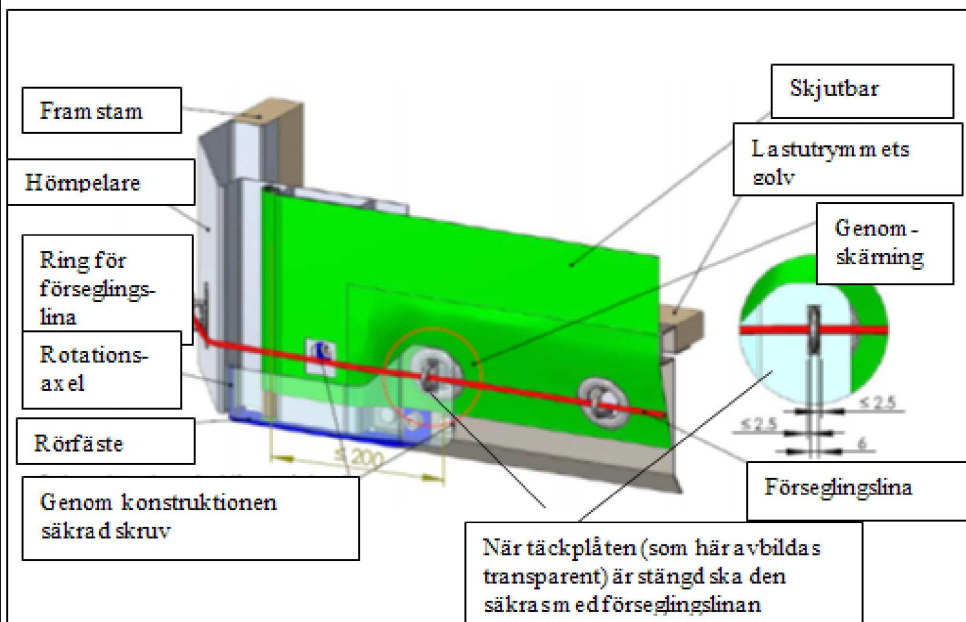
a) Spärrhakssäkring**b) Spärrverkssäkring**

Skiss nr 9 fortsättning

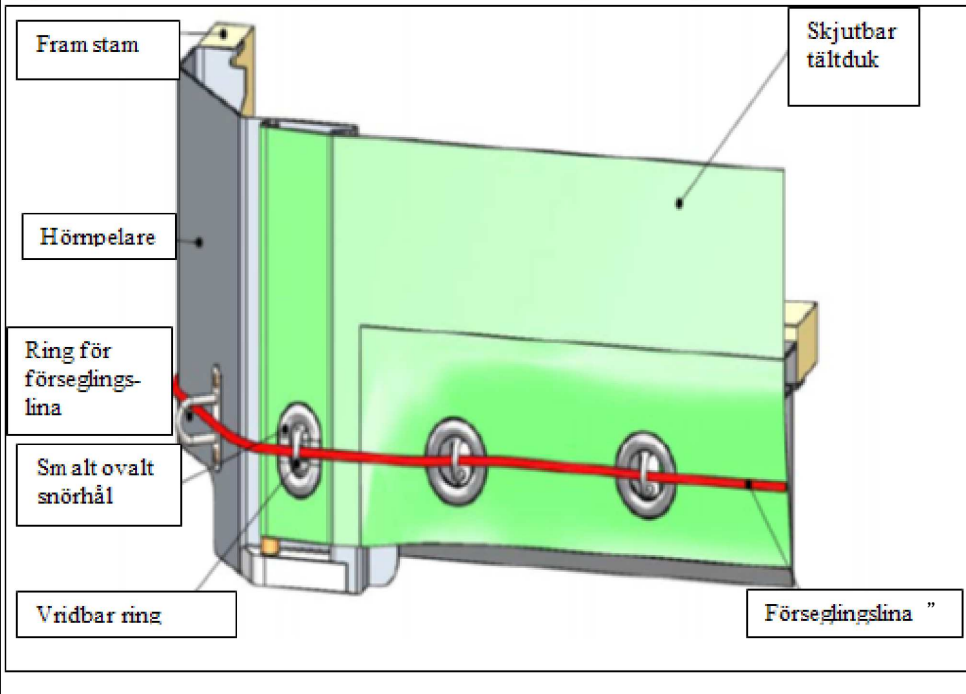
Skiss nr 9.5

För att montera den skjutbara tältduken på andra sidan (normalt fordonets främre del) kan följande system, a) eller b), användas.

a) Täckplåt

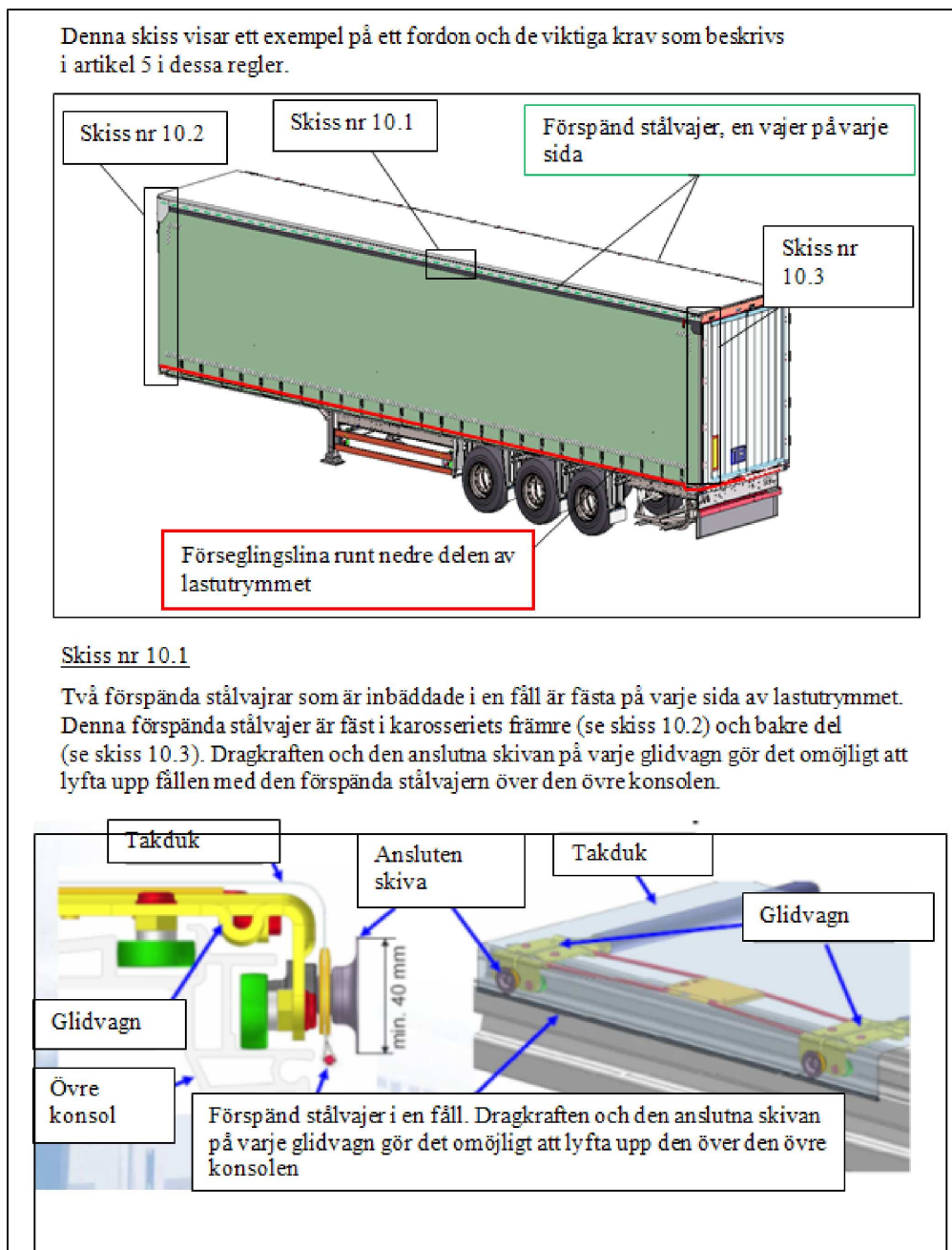
b) Smalt ovalt snörhål, system som förhindrar att spännröret lyfts

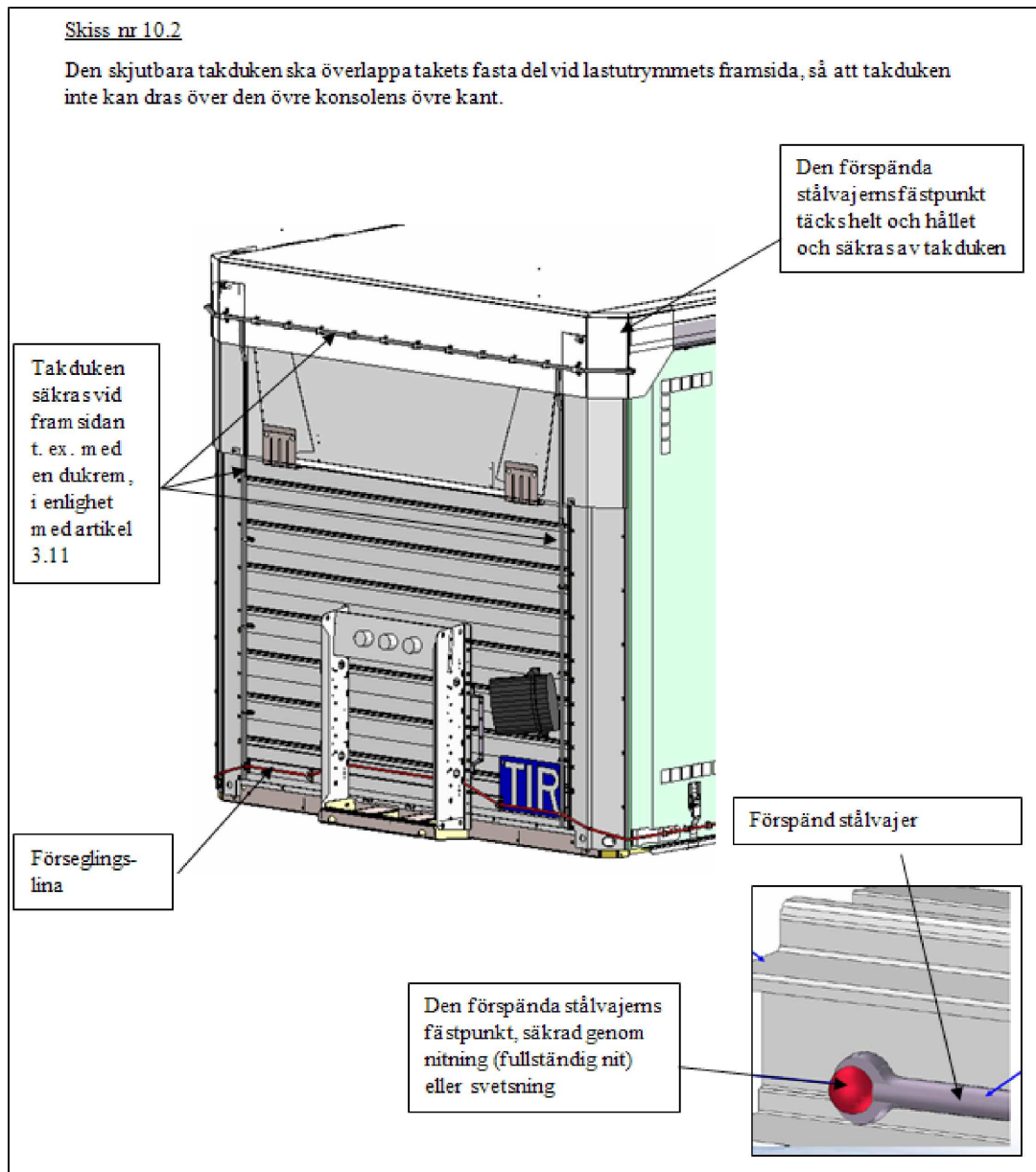
Bilaga 2, ny skiss nr 10:

Efter den nya skiss nr 9 ska följande införas:

”Skiss nr 10

EXEMPEL PÅ KONSTRUKTION AV ETT FORDON MED SKJUTBART TÄLTTAK

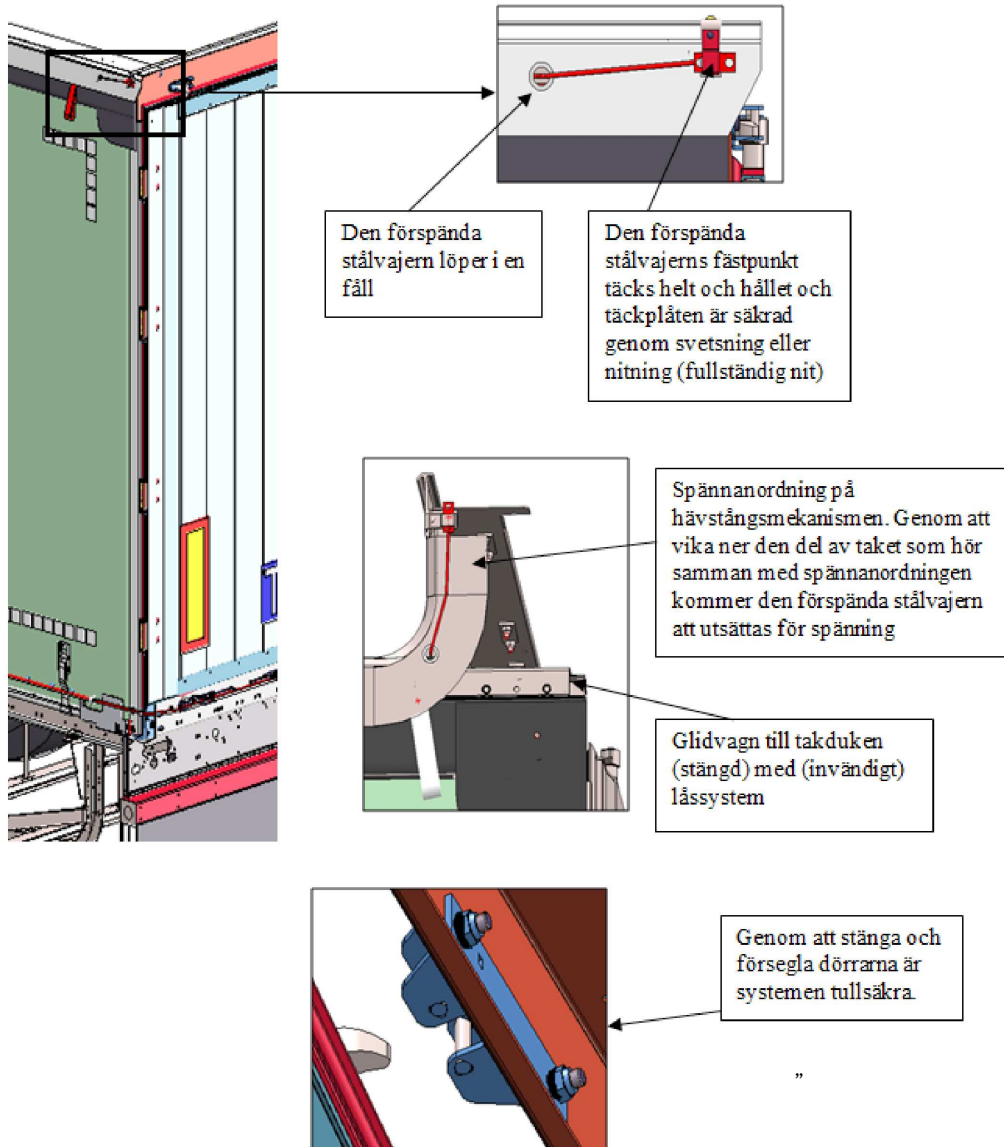
Skiss nr 10 fortsättning

Skiss nr 10 fortsättning

Skiss nr 10.3

I den bakre delen finns det en särskild anordning, t.ex. en avskämningsplåt, som hindrar att lastutrymmet kan komma åt utan att tydliga spår av åverkan uppkommer när dörrarna är stängda och har säkrats.

Bilaga 7, del I, artikel 5.2 i:

Den befintliga texten ska ersättas med följande:

- "i) Skjutbara tältdukar, golv, dörrar och alla andra fasta delar av containern ska vara sammanfogade antingen med anordningar som inte kan tas bort och sättas tillbaka från utsidan utan att tydliga spår uppkommer eller på sådant sätt att det åstadkoms en konstruktion som inte kan ändras utan att tydliga spår uppkommer."

Bilaga 7, del I, artikel 5.2 iii:

Den befintliga texten ska ersättas med följande:

- "iii) Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att stängda och tullförseglade dörrar och andra rörliga delar inte kan öppnas eller stängas från utsidan utan att tydliga spår uppkommer. Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att det inte är möjligt att komma in i lastutrymmet utan att tydliga spår uppkommer när stängningsanordningarna har säkrats. Ett exempel på ett sådant konstruktionssystem ges i skiss nr 9, bifogad till dessa regler."

Bilaga 7, del I, ny artikel 6:

Efter den ändrade artikel 5 ska följande införas:

"Artikel 6

Containrar med skjutbart tälttak

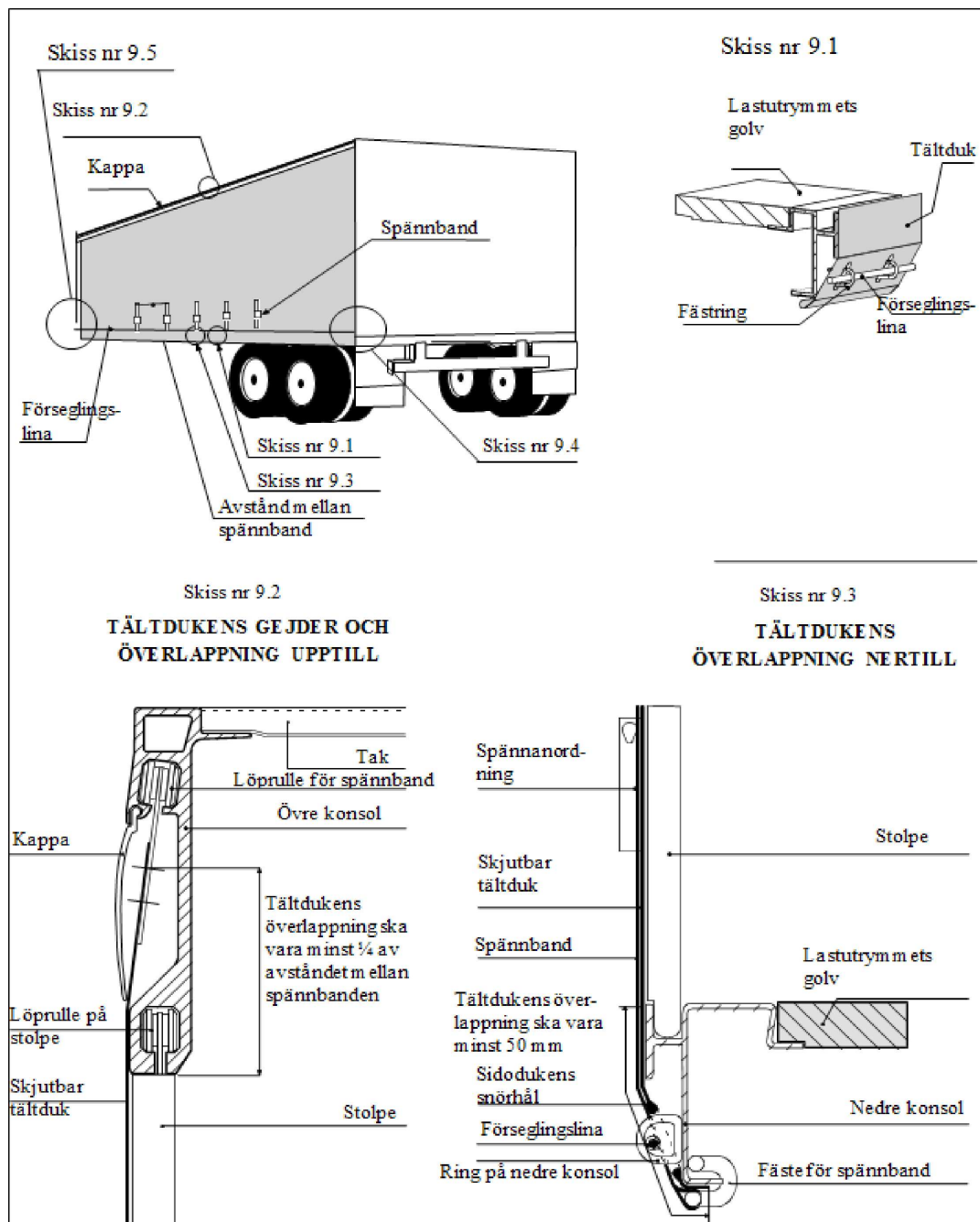
1. Containrar med skjutbart tälttak ska i tillämpliga delar uppfylla bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 3, 4 och 5 i dessa regler. Dessutom ska dessa containrar uppfylla bestämmelserna i den här artikeln.
2. Det skjutbara tälttaket ska uppfylla kraven i i–iii nedan.
 - i) Det skjutbara tälttaket ska vara sammanfogat antingen med anordningar som inte kan tas bort och sättas tillbaka från utsidan utan att tydliga spår uppkommer eller på sådant sätt att det åstadkoms en konstruktion som inte kan ändras utan att tydliga spår uppkommer.
 - ii) Den skjutbara takduken ska överlappa takets fasta del vid containerns framsida, så att tälttaket inte kan dras över den övre konsolens övre kant. På båda sidor av lastutrymmet i längdled ska en förspänd stålvajer vara infogad i takdukens fäll på ett sådant sätt att stålvajern inte kan tas bort och återinföras utan att tydliga spår uppkommer. Takduken ska vara säkrad vid glidvagnen på ett sådant sätt att den inte kan avlägsnas och säkras igen utan att tydliga spår uppkommer.
 - iii) Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att stängda och tullförseglade dörrar och andra rörliga delar inte kan öppnas eller stängas från utsidan utan att tydliga spår uppkommer. Den skjutbara tältdukens gejder, den skjutbara tältdukens spännanordningar och andra rörliga delar ska vara sammanfogade på sådant sätt att det inte är möjligt att komma in i lastutrymmet utan att tydliga spår uppkommer när stängningsanordningarna har säkrats.

Ett exempel på ett möjligt konstruktionssystem visas i skiss nr 10, bifogad till dessa regler."

Bilaga 7, del I, skiss nr 9:

Den befintliga skiss nr 9 ska ersättas med följande:

"Skiss nr 9

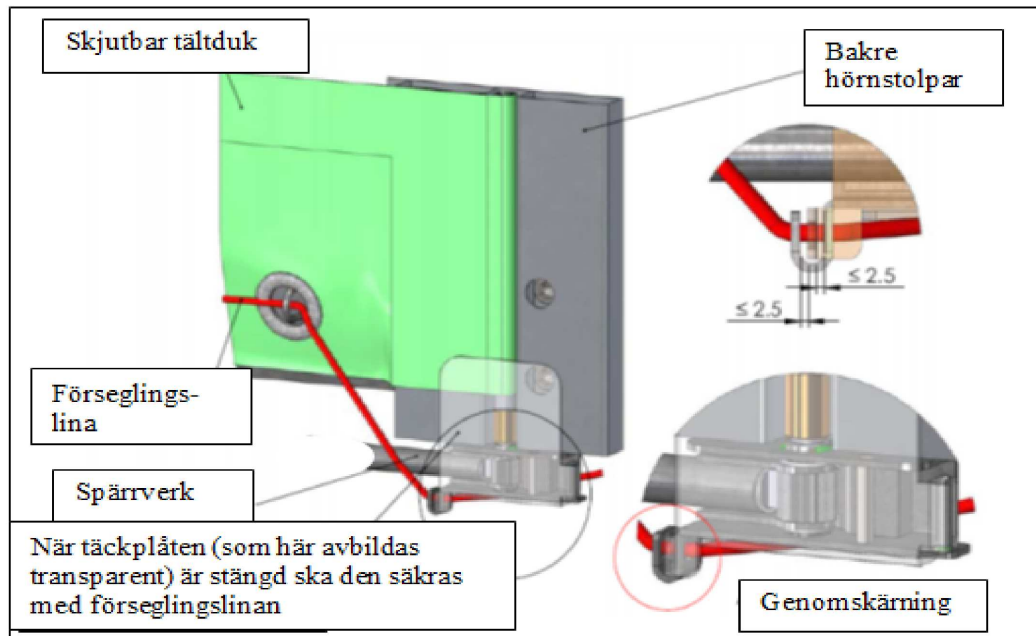
EXEMPEL PÅ EN KONSTRUKTION AV EN CONTAINER MED SKJUTBAR TÄLTDUK

Skiss nr 9 fortsättning

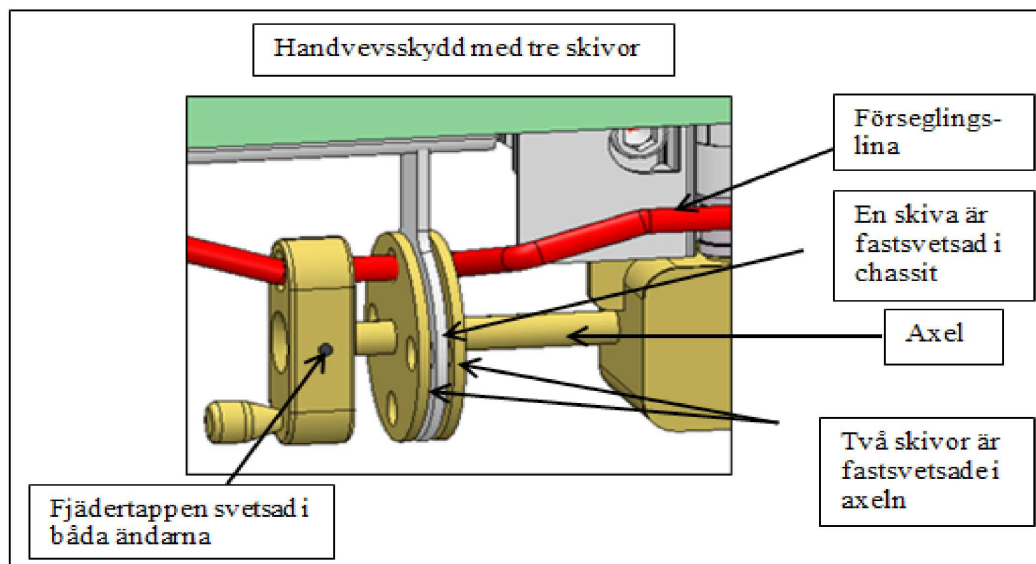
Skiss nr 9.4

För att spänna de skjutbara tältdukarna horisontellt används en spärrhake (normalt i containerns bakre del). Denna skiss visar två exempel, a) och b), på hur spärrhaken eller spärrverket kan säkras.

a) Spärrhakssäkring

b) Spärrverkssäkring

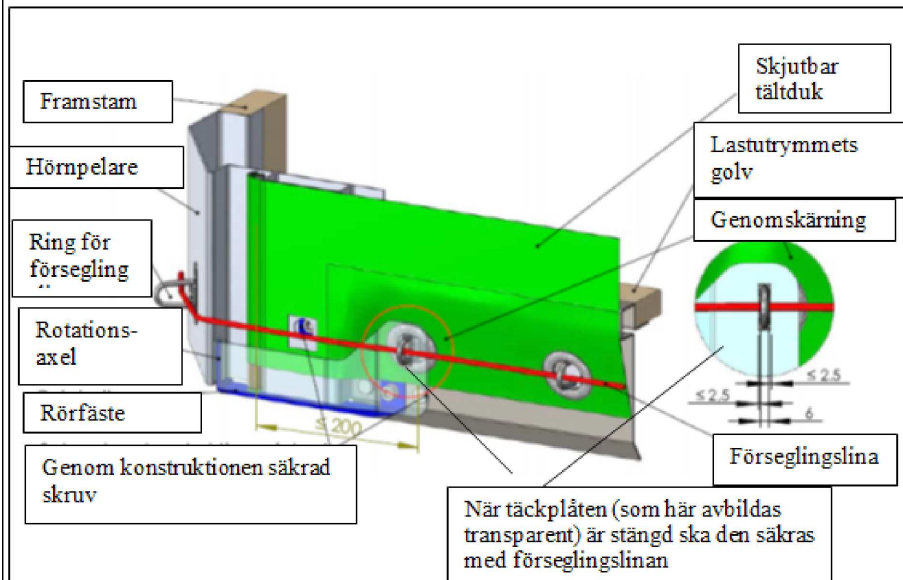

Skiss nr 9 fortsättning

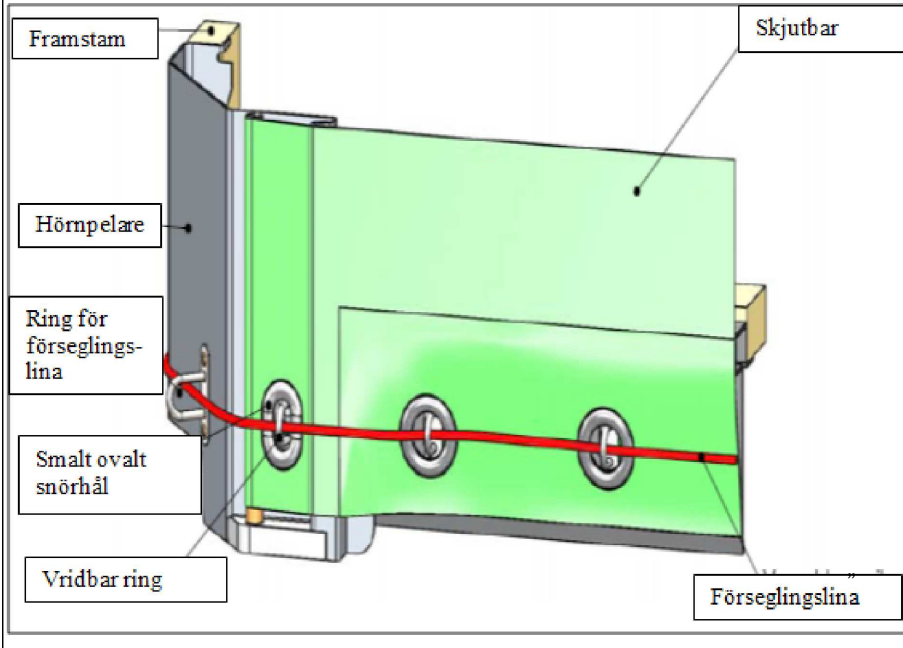
Skiss nr 9.5

För att montera den skjutbara tältduken på andra sidan (normalt containerns främre del) kan följande system, a eller b, användas.

a) Täckplåt

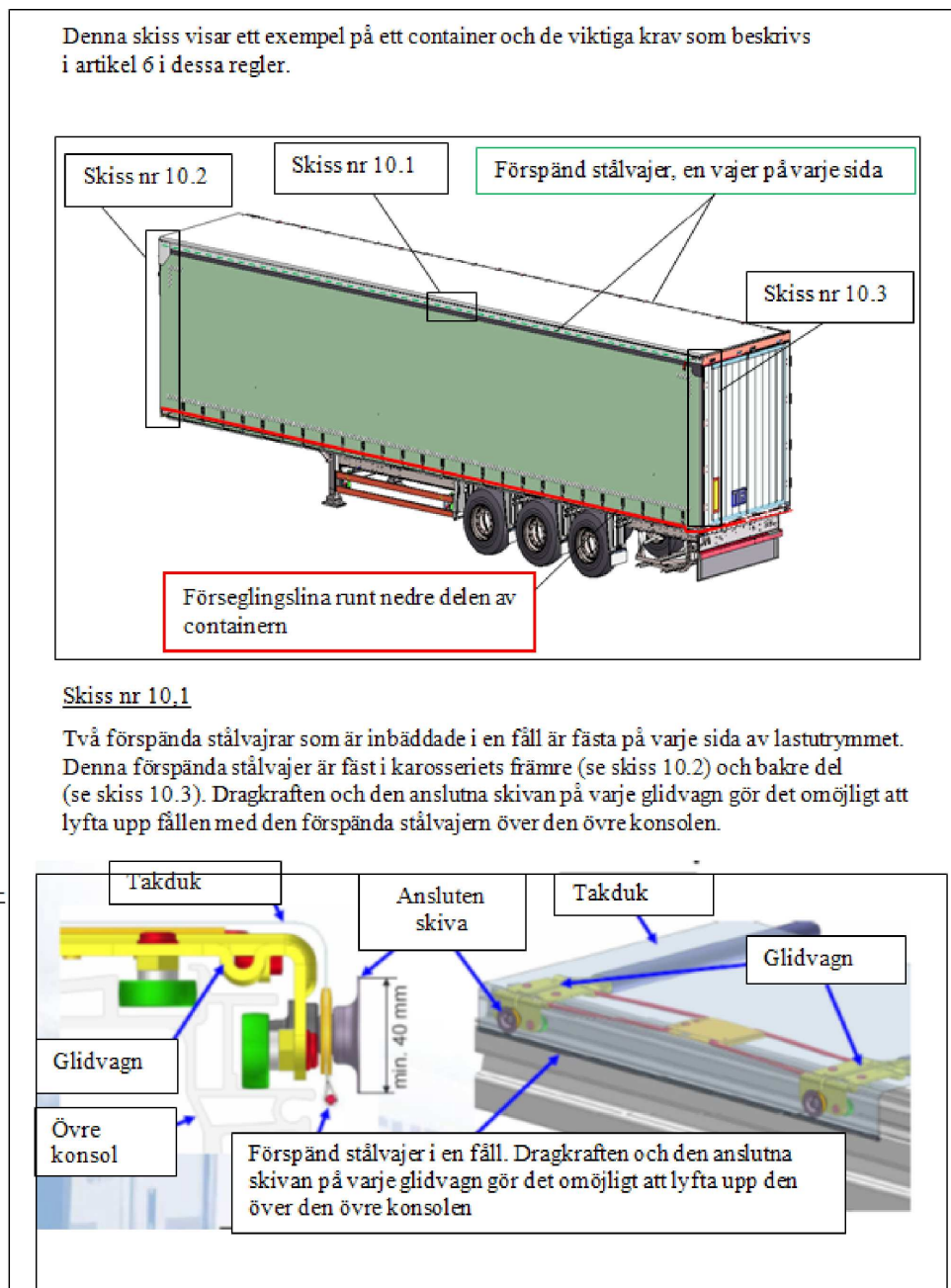
b) Smalt ovalt snörhål, system som förhindrar att spännröret lyfts

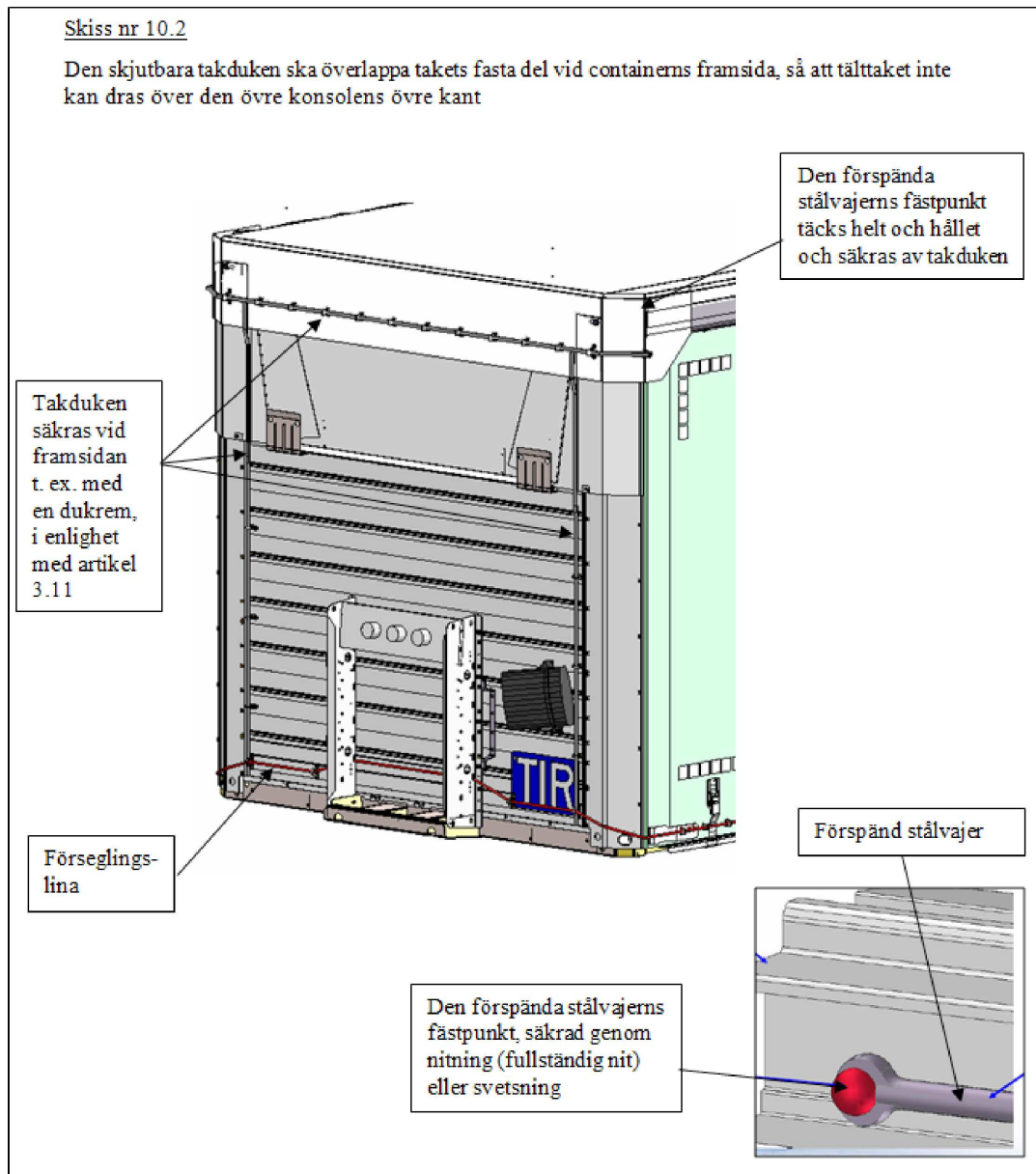
Bilaga 7, del I, ny skiss nr 10:

Efter den nya skiss nr 9 ska följande införas:

”Skiss nr 10

EXEMPEL PÅ EN KONSTRUKTION AV EN CONTAINER MED SKJUTBART TÄLTTAK

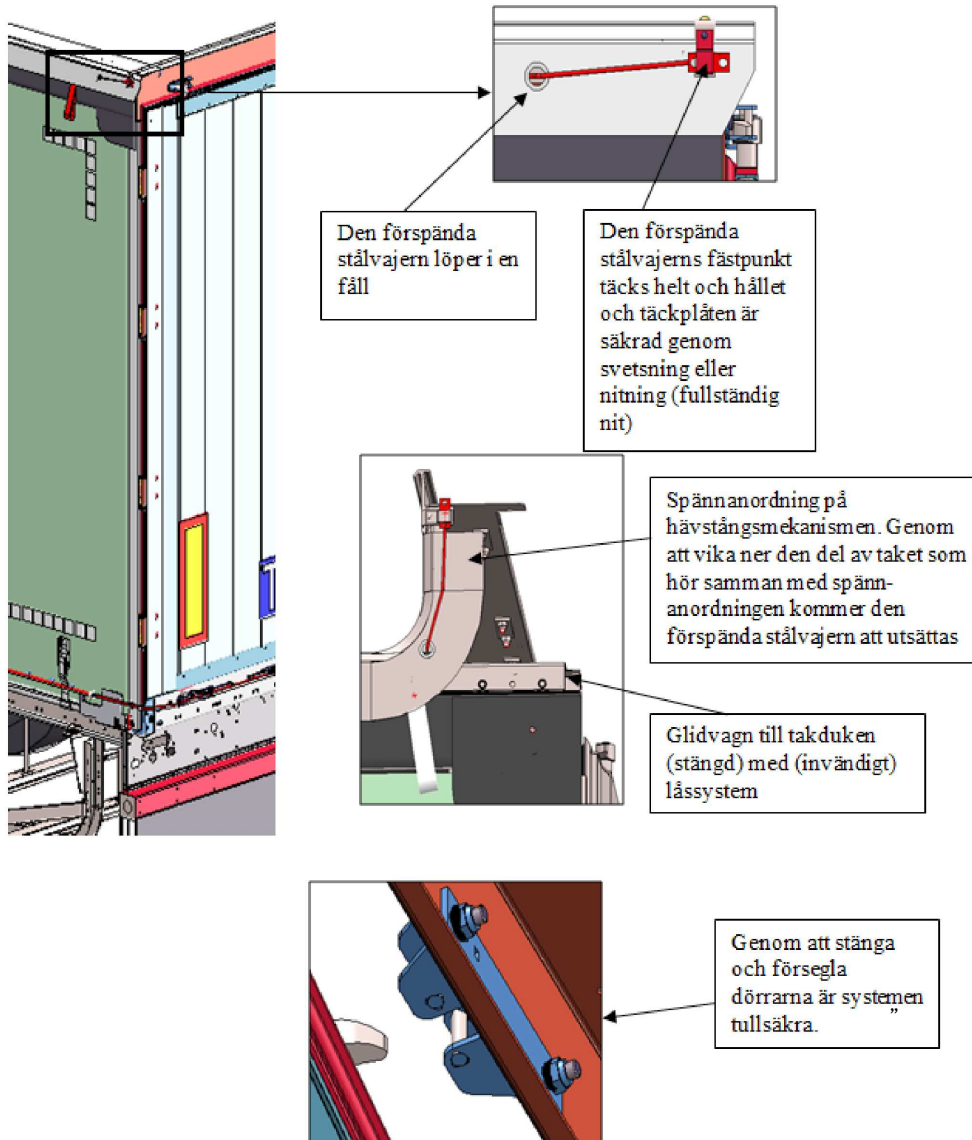
Skiss nr 10 fortsättning

Skiss nr 10 fortsättning

Skiss nr 10.3

I den bakre delen finns det en särskild anordning, t.ex. en avskärmningsplåt, som hindrar att containern kan komma åt utan att tydliga spår av åverkan uppkommer när dörrarna är stängda och har säkrats.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2080

av den 25 november 2016

om inledande av försäljning av skummjörkspulver genom anbudsinfördran

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1240 av den 18 maj 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller offentlig intervention och stöd för privat lagring ⁽²⁾, särskilt artikel 28 och artikel 31.1,

av följande skäl:

- (1) Med tanke på den rådande situationen på marknaden för skummjörkspulver när det gäller prisåterhämtningen och den höga nivån på interventionslagren är det lämpligt att inleda försäljning av skummjörkspulver från offentlig intervention genom ett anbudsförfarande i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2016/1240.
- (2) För att hantera försäljningen från intervention på lämpligt sätt är det nödvändigt att specificera det datum före vilket den kvantitet skummjörkspulver som är till salu ska ha tagits upp i offentlig intervention.
- (3) Enligt artikel 28.4 b, c och d i genomförandeförordning (EU) 2016/1240 är det nödvändigt att fastställa de perioder som omfattas (anbudsperioderna), de minimikvantiteter för vilka anbud får lämnas och storleken på den säkerhet som ska ställas vid inlämnandet av ett anbud.
- (4) Vid tillämpning av artikel 31.1 i genomförandeförordning (EU) 2016/1240 är det nödvändigt att fastställa tidsfrister inom vilka medlemsstaterna ska anmäla alla giltiga anbud till kommissionen.
- (5) För en effektiv förvaltning bör medlemsstaterna göra sina anmälningar till kommissionen i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 ⁽³⁾.
- (6) Kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket har inte avgivit något yttrande inom den tidsfrist som beslutades av dess ordförande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Försäljning genom anbudsförfarande av skummjörkspulver som har inlagrats före den 1 november 2015 inleds enligt de villkor som fastställs i avdelning II kapitel III i genomförandeförordning (EU) 2016/1240.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 av den 31 augusti 2009 om närmare bestämmelser för medlemsstaternas anmälningar till kommissionen av uppgifter och dokument inom ramen för genomförandet av den gemensamma organisationen av marknaderna, systemet för direktstöd, främjandet av försäljning av jordbruksprodukter och ordningarna för de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna (EUT L 228, 1.9.2009, s. 3).

*Artikel 2***Inlämnande av anbud**

1. Anbud för den första delanbudsfordran ska lämnas in senast den 13 december 2016 kl. 11.00 (lokal tid, Bryssel).
2. Anbudsperioden inom den andra och de därpå följande delanbudsfordringarna ska inledas den första arbetsdagen efter föregående periods slut. Anbudsperioderna ska löpa ut kl. 11.00 (lokal tid, Bryssel) den första och tredje tisdagen i varje månad. I augusti ska den emellertid löpa ut kl. 11.00 (lokal tid, Bryssel) den fjärde tisdagen och i december kl. 11.00 (lokal tid, Bryssel) den andra tisdagen. Om tisdagen är en allmän helgdag ska tidsfristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid, Bryssel) närmast föregående arbetsdag.
3. Anbuderna ska lämnas in till de utbetalande organ som medlemsstaterna godkänt ⁽¹⁾.

*Artikel 3***Kvantitet per anbud och måttenhet**

Den minsta kvantitet skummjölkspulver för vilka anbud får lämnas in ska vara 20 ton.

Det föreslagna priset ska vara pris per 100 kg produkt.

*Artikel 4***Säkerhet**

När ett anbud som avser försäljning av skummjölkspulver lämnas in ska en säkerhet på 50 euro/ton lämnas in till det utbetalande organet där anbudet lämnas in.

*Artikel 5***Anmälan till kommissionen**

Den anmälan som avses i artikel 31.1 i genomförandeförordning (EU) 2016/1240 ska göras i enlighet med förordning (EG) nr 792/2009 senast kl. 16.00 (lokal tid, Bryssel) den dag som avses i artikel 2 i denna förordning.

*Artikel 6***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ De utbetalande organens adresser finns på Europeiska kommissionens webbplats http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_en.htm

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2016.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Phil HOGAN
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2081**av den 28 november 2016****om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av oxalsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 18 april 2012 införde rådet, genom rådets förordning (EU) nr 325/2012 ⁽²⁾ (nedan kallad *den omtvistade förordningen*), en slutgiltig antidumpningstull på import av oxalsyra med ursprung i Indien och Folkrepubliken Kina, på mellan 14,6 % och 52,2 %, efter en antidumpningsundersökning enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽³⁾.
- (2) Genom dom av den 20 maj 2015 ⁽⁴⁾ ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade förordningen såvitt den berör Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, en samarbetsvillig kinesisk exporterande tillverkare. Tribunalen fann att rådets resonemang i två frågor avseende fastställande av nivån för undanröjande av skada inte var förenligt med artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (3) Efter domstolens dom offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om att den hade beslutat att återuppta antidumpningsundersökningen beträffande import av oxalsyra i syfte att genomföra domen med avseende på Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd

B. GENOMFÖRANDE**1. Tull vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada (skademarginal)**

- (4) Såsom anges i skälen 66 och 83 i den omtvistade förordningen hävdar Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd att kommissionen inte fullt ut hade inkluderat en justering på 6,5 % som motsvarar normal tull vid beräkningen av skademarginalen.
- (5) Kommissionen hade i den ursprungliga undersökningen konstaterat att påståendet var berättigat och ändrat beräkningarna när det gäller skademarginalen enligt följande: Det slutgiltiga vägda genomsnittliga importpriset beräknades genom att till det vägda genomsnittliga exportpriset cif unionens gräns för Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, för de två typerna av raffinerad och oraffinerad oxalsyra, addera först 6,5 % för tullar och sedan ett fast belopp på 10/ton för kostnader efter import.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 325/2012 av den 12 april 2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av oxalsyra med ursprung i Indien och Folkrepubliken Kina (EUT L 106, 18.4.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51). Från och med den 20 juli 2016: förordning (EU) 2016/1036.

⁽⁴⁾ Mål T-310/12, Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd mot Europeiska unionens råd.

- (6) Resultatet blev en minskning av Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:s skademarginal till 18,7 %. Såsom redan förklarats i skäl 83 och 87 i den omtvistade förordningen förblev den minskade skademarginalen emellertid över den dumpningsmarginal som faststälts för Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (14,6 %), som också ligger till grund för antidumpingstullen.

2. Vinstmarginal vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada (skademarginal)

- (7) Såsom anges i skälen 142 och 143 i kommissionens förordning (EU) nr 1043/2011 ⁽⁵⁾ beträffande införande av provisoriska åtgärder i det aktuella fallet, och så som bekräftas av den omtvistade förordningen, var den vinst som användes för beräkningen av nivån för undanröjande av skada 8 % av omsättningen, vilket ansågs vara den vinst som unionsindustrin rimligen kunde ha förväntats uppnå under normala konkurrensförhållanden om det inte hade förekommit någon skadevållande dumpning. Nedan redogörs för motiveringen för tillämpningen av detta belopp.
- (8) I den undersökning som ledde till den omtvistade förordningen fastställdes att det under skadeundersökningsperioden gick unionsindustrin antingen med förlust eller gjorde mycket liten vinst. Denna vinstnivå var inte tillräcklig för att upprätthålla tillverkningen på medellång sikt. Under den skadeundersökningsperiod som beaktades i den ursprungliga undersökningen förekom det dessutom betydande import, till priser som i genomsnitt var lägre än de priser som konstaterats vara dumpade priser i den ursprungliga undersökningsperioden. Denna lågprisimport hade en negativ inverkan på unionsindustrins ekonomiska resultat. Därför kunde de faktiska vinstnivåer som unionsindustrin uppnått under skadeundersökningsperioden inte anses vara en vinst som unionsindustrin rimligen kunde förväntas uppnå under normala konkurrensförhållanden.
- (9) Under den ursprungliga undersökningen hade kommissionen dessutom inte samlat in några uppgifter om unionsindustrins vinst under perioden före skadeundersökningsperioden. Följaktligen förelåg inga uppgifter om unionsindustrin under en period omedelbart före skadeundersökningsperioden, som skulle kunna användas som en rimlig vinstmarginal för beräkningen av skademarginalen. Efter meddelandet av dessa uppgifter hävdade Yuanping att kommissionen borde ha använt information som faller utanför skadeundersökningsperioden i syfte att göra en ordentlig bedömning för att fastställa vinstmålet.
- (10) Denna begäran avvisades. Unionsdomstolarna har tillerkänt kommissionen stort utrymme för skönsässig bedömning i fråga om vilken tidsperiod som ska beaktas vid fastställande av skada ⁽⁶⁾. Kommissionen fastställde i början av den ursprungliga undersökningen en tidsperiod för att samla in information för bedömningen av skada, nämligen skadeundersökningsperioden (1 januari 2007–31 december 2010), och samlade inte in uppgifter som faller utanför denna period. Såsom förklarats i skäl 23 nedan måste kommissionen dessutom, inom ramen för detta återupptagande av undersökningen, förlita sig uteslutande på den information som fanns tillgänglig vid den ursprungliga undersökningen.
- (11) Kommissionen har därför analyserat det vinstmål som föreslagits av klaganden i den undersökning som ledde till den omtvistade förordningen. I klagomålet föreslogs en målvinstmarginal på 10 % för beräkning av skademarginalen. I detta hänseende noterade kommissionen att den vinstmarginal som använts av rådet vid ett tidigare förfarande som avsåg import av oxalsyra från Indien och Kina under 1991 var 10 % ⁽⁷⁾. Klaganden motiverade denna siffra med att en sådan lönsamhetsnivå skulle kunna uppnås om det tillverkats vid fullt kapacitetsutnyttjande. De vinstmarginaler som klaganden föreslagit motsvaras emellertid inte av faktiska uppgifter om vinst som uppnås i avsaknad av dumpad import under normala konkurrensförhållanden, utan bygger på en hypotetisk situation med fullt kapacitetsutnyttjande. Eftersom klaganden inte har visat att det fullständiga kapacitetsutnyttjande som låg till grund för den föreslagna vinstmarginalen uppnåddes eller skulle kunna uppnås under normala marknadsvillkor utan dumpad import, kunde den påstådda målvinsten inte användas.
- (12) Mot bakgrund av detta granskade kommissionen den vinstmarginal som fastställdes i samband med andra undersökningar rörande den kemiska industrin, som också berörde kapitalintensiva branscher som oxalsyreindustrin, med liknande produktionsprocesser.

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1043/2011 av den 19 oktober 2011 om införande av en preliminär antidumpingstull på import av oxalsyra med ursprung i Indien och Folkrepubliken Kina (EUT L 275, 20.10.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliaekon AE and others v Council (mål C-121/86, [1989] REG 3919).

⁽⁷⁾ Commission regulation (EEC) No 1472/91 of 29 May 1991 imposing a provisional anti-dumping duty on imports of oxalic acid originating in India or China and terminating the anti-dumping proceeding in respect of imports of oxalic acid originating in Czechoslovakia (ej översatt till svenska) (EGT L 138, 1.6.1991, s. 62) (skäl 45). Bekräftas genom den slutgiltiga förordningen: Rådets förordning (EEG) nr 3434/91 av den 25 november 1991 om införande av en slutgiltig antidumpingstull på import av oxalsyra med ursprung i Indien eller Kina (EUT L 326, 28.11.1991, s. 6) (skäl 26).

- (13) Med beaktande av de vinstmarginaler som har använts i tidigare undersökningar inom den kemiska sektorn ⁽⁸⁾ (inklusive den vinstmarginal som användes i den föregående undersökningen avseende oxalsyra) konstaterades det att en vinstmarginal på 8 % ansågs utgöra en rimlig vinst som unionsindustrin skulle kunna uppnå under normala marknadsförhållanden i avsaknad av skadevällande dumpning.
- (14) Kommissionen undersökte även den vinstmarginal som använts i undersökningar avseende andra sektorer, som, liksom den kemiska industrin, är kapitalintensiva. I detta hänseende konstaterade kommissionen att den vinstmarginal som använts vid dessa undersökningar ⁽⁹⁾ överensstämde med den genomsnittliga vinstmarginalen för den kemiska sektorn, inklusive oxalsyra.
- (15) På grundval av de överväganden som nämns ovan, och av att det saknas faktiska uppgifter om lönsamhet som skulle kunna uppnås av unionsindustrin under undersökningsperioden under normala förhållanden och i avsaknad av skadevällande dumpning, fann kommissionen det lämpligt att fastställa en sådan skälig vinstmarginal på grundval av den vägda genomsnittliga vinstmarginal som fastställdes i antidumpningsundersökningar för andra kemiska industrier och andra industrier med liknande egenskaper, t.ex. att de är kapitalintensiva. Mot denna bakgrund drar kommissionen slutsatsen att 8 % var den vinstmarginal som unionsindustrin rimligen kunde förväntas uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import, och denna vinstmarginal bör därför användas vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada.

C. MEDDELANDE AV UNDERSÖKNINGSRESULTATEN

- (16) Kommissionen delgav de omständigheter och överväganden som nämns ovan den 29 juni 2016. Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd och unionsindustrin gavs möjlighet att lämna synpunkter på detta delgivande.
- (17) Synpunkter inkom inom de fastställda tidsfristerna och beaktades. Den 11 augusti 2016 hölls en förhandling mellan kommissionen och Yuanping.
- (18) Till följd av de synpunkter som lämnats av berörda parter gjordes några ändringar i förhållande till den ursprungliga handlingen av den 29 juni 2016. Kommissionen delgav därför återigen ovanstående omständigheter och överväganden till berörda parter den 24 augusti 2016.
- (19) Efter delgivandet av dessa uppgifter hävdade Oxaquim att det var oklart huruvida Yuanpings påstående enligt skäl 4 helt eller delvis var berättigat. I detta avseende bekräftade kommissionen att påståendet var berättigat i sin helhet. Såsom förklaras närmare i skälen 5 och 6 beaktades kommentarerna från Yuanping vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen till fullo i kommissionens reviderade beräkning i den ursprungliga undersökningen.
- (20) För sin del hävdade Yuanping att kommissionen i samband med verkställandet av domstolens dom genomfört en analys i efterhand för att motivera den ursprungliga undersökningens resultat. Enligt Yuanping bevisades detta av det faktum att kommissionen grundat sig på rådets genomförandeförordning (EU) nr 1138/2011 ⁽¹⁰⁾, som publicerades efter bedömningen av vinstmarginalen i detta förfarande. Yuanping hävdade att en sådan analys i efterhand inte kan användas för att motivera de ursprungliga slutsatserna. Detta påstående var felaktigt och avvisades av följande skäl.

⁽⁸⁾ Se bland annat rådets förordning (EG) nr 130/2006 av den 23 januari 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 23, 27.1.2006, s. 1). Förordning (EG) nr 1193/2008 av den 1 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 323, 3.12.2008, s. 1). Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1138/2011 av den 8 november 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (EUT L 293, 11.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 451/2011 av den 6 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 128, 14.5.2011, s. 1). Rådets förordning (EG) nr 2093/2002 av den 26 november 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien (EGT L 323, 28.11.2002, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 8.

- (21) För det första, vad gäller de fall som använts för bedömningen av vinstmarginalen (varav bara ett fåtal har hänvisats till i förordningen), är Yuanping påstående faktamässigt felaktigt. Lönsamhetsmålet i alla dessa fall, inklusive den ovan nämnda förordningen som Yuanping hänvisar till ovan, hade antingen provisoriskt eller slutgiltigt fastställts före bestämningen av vinstmålet i den ursprungliga undersökningen.
- (22) För att följa domstolens dom i enlighet med artikel 266 FEUF ska kommissionen ge en motivering i enlighet med artikel 296 FEUF när det gäller de konstateranden som gjorts i den ursprungliga undersökningen och för vilka domstolen ansett att motiveringen var bristfällig. Därvid måste kommissionen förlita sig på den information som fanns tillgänglig vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen.
- (23) Kommissionen motiverade därför denna bedömning, t.ex. användningen av 8 % som målvinst, uteslutande på grundval av uppgifter som den tidigare hade åberopat i samband med den ursprungliga undersökningen.
- (24) Dessutom fanns all den information som kommissionen framlagt i denna förordning redan i akten i den ursprungliga undersökningen och/eller var allmänt tillgänglig vid den tidpunkten. Sådan information lämnades till Yuanping även i denna undersökning, vilket visar att kommissionen inte tillämpade någon ny bevisning i sin förbättrade motivering.
- (25) Yuanping hävdade vidare att ett administrativt förfarande inte räcker för att korrigera de fel som domstolen upptäckte.
- (26) Detta påstående avvisades. Domstolen har inte visat att kommissionens konstateranden är materiellt eller väsentligt fel. Snarare slog domstolen fast att den omtvistade förordningen i vissa fall saknade en tillräcklig motivering. En förstärkt motivering i denna förordning i enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget är det lämpligaste sättet för att följa domstolens dom.
- (27) Slutligen hävdade Yuanping att de siffror som kommissionen använder för kostnader efter import, dvs. 10/ton är för låga. Till stöd för detta påstående försåg Yuanping kommissionen med bevis i form av flera fakturor från 2016, där kostnaderna efter import sades vara högre.
- (28) Detta påstående avvisades. De siffror för kostnader efter import som användes av kommissionen i den ursprungliga undersökningen byggde på kontrollerade uppgifter från samarbetsvilliga icke-närstående importörer. I detta sammanhang har Yuanping inte kunnat motivera varför kommissionen skulle göra en ny beräkning av dessa siffror med okontrollerade uppgifter från en period utanför undersökningsperioden.
- (29) Denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1225/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En slutgiltig antidumpningstull på 14,6 % införs härmed på import av oxalsyra, antingen i dihydratform (CUS-nummer 0028635-1 och CAS-nummer 6153-56-6) eller i vattenfri form (CUS-nummer 0021238-4 och CAS-nummer 144-62-7), även löst i vatten, med ursprung i Folkrepubliken Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2917 11 00 (Taric-nummer 2917 11 00 91) och som tillverkats av Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (Taric-tilläggsnummer B232).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BESLUT

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2016/2082

av den 28 november 2016

om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 november 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/851/Gusp ⁽¹⁾ om inrättande av EU:s militära insats Atalanta (nedan kallad *Atalanta*).
- (2) Den 21 november 2014 ändrade rådets beslut 2014/827/Gusp ⁽²⁾ gemensam åtgärd 2008/851/Gusp och förlängde *Atalanta* till och med den 12 december 2016.
- (3) Den strategiska översynen av *Atalanta* 2016 ledde till slutsatsen att *Atalantas* mandat bör förlängas till och med december 2018.
- (4) Gemensam åtgärd 2008/851/Gusp bör ändras i enlighet med detta.
- (5) I enlighet med artikel 5 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor. Danmark deltar inte i genomförandet av detta beslut och deltar därför inte i finansieringen av denna insats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam åtgärd 2008/851/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

”5. Det finansiella referensbeloppet för de gemensamma kostnaderna för EU:s militära insats för perioden 13 december 2016–31 december 2018 ska uppgå till 11 064 000 EUR. Den procentandel av referensbeloppet som avses i artikel 25.1 i rådets beslut (Gusp) 2015/528 ^(*) ska vara 0 %.

^(*) Rådets beslut (Gusp) 2015/528 av den 27 mars 2015 om inrättande av en mekanism för att förvalta finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser (Athena) och om upphävande av beslut 2011/871/Gusp (EUT L 84, 28.3.2015, s. 39).”

⁽¹⁾ Rådets gemensamma åtgärd 2008/851/Gusp av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (EUT L 301, 12.11.2008, s. 33).

⁽²⁾ Rådets beslut 2014/827/Gusp av den 21 november 2014 om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (EUT L 335, 22.11.2014, s. 19).

2. Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”3. EU:s militära insats ska upphöra den 31 december 2018.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2016.

På rådets vägnar
F. MOGHERINI
Ordförande

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2016/2083**av den 28 november 2016****om ändring av beslut 2014/486/Gusp om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 juli 2014 antog rådet beslut 2014/486/Gusp ⁽¹⁾ om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina).
- (2) Genom beslut 2014/486/Gusp, ändrat genom beslut (Gusp) 2015/2249 ⁽²⁾, tillhandahölls EUAM Ukraina ett finansiellt referensbelopp till och med den 30 november 2016 och ett mandat till och med den 30 november 2017.
- (3) Den 12 maj 2016 antog rådet beslut (Gusp) 2016/712 ⁽³⁾ genom vilket det finansiella referensbeloppet för perioden till och med den 30 november 2016 anpassades.
- (4) Ett finansiellt referensbelopp bör fastställas för perioden 1 december 2016–30 november 2017, och beslut 2014/486/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2014/486/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

”1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EUAM Ukraina till och med den 30 november 2014 ska vara 2 680 000 EUR. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EUAM Ukraina för perioden 1 december 2014–30 november 2015 ska vara 13 100 000 EUR. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EUAM Ukraina för perioden 1 december 2015–30 november 2016 ska vara 17 670 000 EUR. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EUAM Ukraina för perioden 1 december 2016–30 november 2017 ska vara 20 800 000 EUR. Det finansiella referensbeloppet för efterföljande perioder ska fastställas av rådet.”

2. I artikel 17 ska följande punkt införas:

”1a. Den höga representanten ska bemyndigas att till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och dokument som EUAM Ukraina ger upphov till upp till den säkerhetsskyddsklassificeringsnivå som fastställs av rådet i enlighet med beslut 2013/488/EU. Det ska i detta syfte ingås överenskommelser mellan den höga representanten och Frontex.”

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/486/Gusp av den 22 juli 2014 om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) (EUT L 217, 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/2249 av den 3 december 2015 om ändring av beslut 2014/486/Gusp om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) (EUT L 318, 4.12.2015, s. 38).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/712 av den 12 maj 2016 om ändring av beslut 2014/486/Gusp om Europeiska unionens rådgivande uppdrag för reform av den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) (EUT L 125, 13.5.2016, s. 11).

*Artikel 2***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2016.

På rådets vägnar

P. ŽIGA

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/2084**av den 10 juni 2016****om statligt stöd SA.38132 (2015/C) (f.d. 2014/NN) – ytterligare ersättning för allmännyttig skyldighet till Arfea**

[delgivet med nr C(2016) 3472]

(Endast den italienska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en elektronisk anmälan av den 9 januari 2014 anmälde de italienska myndigheterna, i enlighet med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), den ytterligare ersättning som beviljades av den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte till Arfea – Aziende Riunite Filovie ed Autolinee (nedan kallat *Arfea*) för tillhandahållandet av passagerartransporter med buss genom koncessioner som den italienska regionen Piemonte (nedan kallad *regionen*) beviljade under perioden 1997–1998 (nedan kallad *den granskade perioden*).
- (2) Anmälan registrerades under ärendenummer SA.38132. Efter en begäran om upplysningar som kommissionen skickade den 7 februari 2014 för att klargöra hurvida den ytterligare ersättningen hade betalats, bekräftade regionen den 11 mars 2014 att den hade betalat ut den ytterligare ersättningen till Arfea den 7 februari 2014, det vill säga efter att den italienska regeringen hade anmält åtgärden till kommissionen. Åtgärden behandlas därför som en icke anmäld åtgärd.
- (3) Ytterligare upplysningar lämnades av de italienska myndigheterna den 7 april 2014 och den 21 maj 2014, och efter en begäran om upplysningar som skickades av kommissionen den 24 juli 2014 lämnade de italienska myndigheterna ytterligare upplysningar den 20 augusti 2014.
- (4) Genom en skrivelse av den 23 februari 2015 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget avseende detta stöd. De italienska myndigheterna inkom med sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet genom en skrivelse av den 16 april 2015.
- (5) I sitt beslut att inleda förfarandet, som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾, uppmanade kommissionen berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden.
- (6) Den enda berörda part som inkom med synpunkter till svar på beslutet att inleda förfarandet var Arfea, mottagaren av åtgärden. Inlagorna från Arfea mottogs den 30 juli 2015 och översändes den 18 augusti 2015 till Italien, som gavs möjlighet att reagera. Italiens svar på synpunkterna mottogs genom en skrivelse av den 24 september 2015.

⁽¹⁾ EUT C 219, 3.7.2015, s. 12.⁽²⁾ Se fotnot 1.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1 Företaget och de tjänster som tillhandahålls

- (7) Arfea är ett privat företag som tillhandahåller lokal kollektivtrafik genom koncessioner och privata kommersiella transporttjänster. Enligt de italienska myndigheterna drev Arfea ett nät av bussförbindelser som koncessionshavare i provinsen Alessandria och provinsen Asti (nedan kallade *provincerna*) under hela den granskade perioden (1997 och 1998). Företaget tillhandahöll även andra privata tjänster, såsom turisttjänster och bussuthyrning.
- (8) Enligt den information som de italienska myndigheterna lämnade har regionen redan betalat ut offentliga bidrag till Arfea för den ovannämnda tjänsten under perioden 1997–1998 i enlighet med regionstyrelsens rambeslut (Delibera della Giunta, D.G.R.) nr 658-2041 av den 16 februari 1984 (nedan kallat *rambeslutet från 1984*) om genomförande av lag nr 151/1981 ⁽³⁾ och regional lag nr 16/1982 ⁽⁴⁾. I dessa lagar fastställdes reglerna för att bevilja offentliga bidrag för investeringar och driftsförluster till enheter eller företag som tillhandahåller passagerartransporttjänster. Enligt artikel 1 i regional lag nr 16/1982 utgörs sådana tjänster av "tjänster som normalt avser kollektivtransport av personer eller varor som tillhandahålls kontinuerligt eller periodvis med taxor, tidtabeller, trafikfrekvenser och fördefinierade resvägar och icke-differentierat erbjudande". År 1997 begärde och beviljades Arfea också ytterligare offentliga bidrag från regionen för 1997 i enlighet med artikel 12 i lag nr 472/1999. Eftersom dessa offentliga bidrag verkar ha betalats ut till Arfea mer än tio år innan kommissionen sände sin första begäran om upplysningar till den italienska staten, kommer bidragen inte att granskas enligt detta beslut.
- (9) Efter det att en dom av Consiglio di Stato (Italiens högsta förvaltningsdomstol) gett en leverantör av transporttjänster rätt till retroaktiv ersättning för bedrivande av allmän trafik direkt i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1191/69 ⁽⁵⁾ utöver den ersättning som leverantören redan hade fått i enlighet med nationell lagstiftning ⁽⁶⁾, begärde Arfea år 2007 ytterligare ersättning från regionen på grundval av denna förordning för de ekonomiska nackdelar som företaget lidit på grund av den allmänna trafikplikt som det påstås ha ålagts 1997 respektive 1998. Enligt Arfea gav beloppet det fick, och som beräknats i enlighet med nationell lagstiftning, inte full ersättning för den driftsförlust som den allmänna trafikplikten innebar. Begäran avlogs av regionen genom skrivelser av den 14 maj 2007 och den 25 januari 2008. Genom överklaganden nr. 913/2007 och 438/2008 överklagade Arfea och andra transportföretag dessa skrivelser, som avlog deras begäran om ytterligare ersättning.

2.2 Domar i den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte (Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte – TAR Piemonte)

- (10) Genom domar av den 18 februari 2010 (Sentenze nr 976 och 977/2010) biföll den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte (nedan kallad *den regionala förvaltningsdomstolen*) Arfeas överklaganden och beslutade att företaget hade rätt till ytterligare ersättning för den allmänna trafik det hade bedrivit, i enlighet med förordning (EEG) nr 1191/69.
- (11) I domarna förklarade den regionala förvaltningsdomstolen att ett företag som bedriver allmän trafik inte kan nekas ersättning för de kostnader som utförandet av tjänsten faktiskt åsamkat. Den otillräckliga bidragsnivå som Italien tillämpade skulle ha inneburit en oerättigad nackdel för koncessionshavaren. Den regionala förvaltningsdomstolen ansåg dessutom att Arfea hade rätt till ersättning för bedrivande av allmän trafik även utan en föregående begäran om att den allmänna trafikplikten skulle upphävas. Enligt den regionala förvaltningsdomstolen måste regionen fastställa det exakta beloppet för den ytterligare ersättning som skulle betalas till Arfea

⁽³⁾ Legge 10 aprile 1981, n. 151 Legge quadro per l'ordinamento, la ristrutturazione ed il potenziamento dei trasporti pubblici locali. Istituzione del Fondo nazionale per il ripiano dei disavanzi di esercizio e per gli investimenti nel settore (GU n. 113 del 24.4.1981), som kan läsas på <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1981-04-10;151>

⁽⁴⁾ Legge regionale 23 luglio 1982, n. 16. Interventi finanziari della Regione nel settore del trasporto pubblico di persone (B.U. 28 luglio 1982, n. 30), som kan läsas på <http://arianna.consiglioregionale.piemonte.it/base/leggi/11982016.html>

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 156, 28.6.1969, s. 1).

⁽⁶⁾ Sentenza n. 5043 av den 28 augusti 2006.

på grundval av tillförlitliga uppgifter från företagets redovisning som visar skillnaden mellan de kostnader som kan tillskrivas den del av Arfeas verksamhet som rör den allmänna trafikplikten och motsvarande intäkter. Regionen beräknade dock inte den ersättning som skulle betalas till Arfea enligt den regionala förvaltningsdomstolens beslut.

- (12) Genom beslut (ordinanze istruttorie) nr 198 och 199 av den 14 februari 2013 utsåg den regionala förvaltningsdomstolen en expert (nedan kallad *experten*) med uppgift att kontrollera huruvida de belopp som Arfea uppgav (1 446 526 euro för 1997 och 421 884 euro för 1998) hade beräknats i enlighet med förordning (EEG) nr 1191/1969 och punkterna 87–95 i domen i målet Altmark (⁷). Det framgår av den regionala förvaltningsdomstolens domar (giudizio per l'ottemperanza) nr 1070 och 1071/2013 av den 10 oktober 2013 att *experten* bekräftade att den ekonomiska nackdel i form av en underkompensation som drabbat Arfea uppgick till 1 196 780 euro för 1997 och 102 814 euro för 1998. Den regionala förvaltningsdomstolen bestämde de ytterligare ersättningsbelopp som regionen var skyldig att betala till Arfea i enlighet med detta och beslutade att beloppen skulle betalas ut senast den 7 februari 2014. De italienska myndigheterna bekräftade att regionen betalade ut beloppen till Arfea den 7 februari 2014.
- (13) Det är regionens utbetalning av dessa ytterligare ersättningar till Arfea till följd av domarna nr 1070 och 1071/2013 som utgör de icke anmälda åtgärderna och som är föremål för detta beslut.

2.3 Den ytterligare ersättningens belopp

- (14) Som förklaras i föregående avsnitt utsåg den regionala förvaltningsdomstolen en expert för att fastställa den ytterligare ersättning som regionen var skyldig Arfea. Den 17 juni 2013 utfärdade *experten* två rapporter, en för 1997 och en för 1998. *Experten* gjorde redovisningskorrigeringar i den ersättningsberäkning som Arfeas konsulter utfört men bekräftade att metoden för att beräkna den ytterligare ersättningen överensstämde med artikel 10 och följande artiklar i förordning (EEG) nr 1191/69 och punkterna 87–95 i domen i målet Altmark. *Experten* använde följande metod:
- a) Beräkna skillnaden mellan nettokostnader och intäkter som härrör från fullgörandet av den allmänna trafikplikten.
- b) Från det belopp som räknats fram enligt dra av a) av de offentliga bidrag som Arfea redan har beviljats (nedan kallat *det bekräftade underskottet*).
- c) Det bekräftade underskottet jämfördes sedan med den ekonomiska nettoeffekten ”som motsvarar summan av de verkningar, både positiva och negativa, som fullgörandet av den allmänna trafikplikten får för kollektivtrafikföretagets kostnader och inkomster” (⁸). I detta syfte beräknade *experten* den ekonomiska nettoeffekten enligt den metod som anges i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 (⁹).
- (15) I sina rapporter förklarar *experten* att de uppgifter som användes för bekräftelsen hade godkänts av regionen. I motsats till påståendet från de italienska myndigheterna anser *experten* att det är möjligt att på grundval av Arfeas redovisning bestämma kostnaderna för fullgörandet av den allmänna trafikplikt som regionen Piemonte påstås ha ålagt företaget. Enligt *experten* kan vissa kostnader direkt tillskrivas den allmänna trafikplikten medan vissa gemensamma kostnader endast kan särskiljas genom en indirekt fördelning mellan Arfeas offentliga och privata verksamheter. Den indirekta fördelningen av gemensamma kostnader gjordes utifrån kriterier som angavs i den så kallade basmodell (modelli base) som Arfea påstår sig ha utarbetat på grundval av instruktioner som regionen har tillhandahållit (de så kallade Istruzioni 97). Kriterierna angav vilken procentandel av verksamheten

(⁷) Mål C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg, ECLI:EU:C:2003:415.

(⁸) Se bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUTL 315, 3.12.2007, s. 1).

(⁹) Enligt punkt 2 i bilagan ska verkningarna ”bedömas genom att man jämför situationen med uppfylld trafikplikt med den situation som skulle ha förelagat om trafikplikten inte hade varit uppfylld. För att beräkna den ekonomiska nettoeffekten ska den behöriga myndigheten låta sig vägledas av nedanstående uppställning:

— Kostnader som uppstått i samband med en eller flera förpliktelser som gäller allmän trafik och som ålagts av den eller de behöriga myndigheterna och som omfattas av ett avtal om allmän trafik och/eller av en allmän bestämmelse,
— minus eventuella positiva ekonomiska effekter som uppstår inom det nät som används enligt den berörda allmänna trafikplikten,
— minus taxeintäkter eller annan inkomst som uppstår vid fullgörandet av den allmänna trafikplikten,
— plus en skälig vinst,
är lika med ekonomisk nettoeffekt”.

som utgjordes av allmän trafik inom och mellan städer i regionen, respektive vilken procentandel som utgjordes av annan, privat verksamhet (till exempel bussuthyrning). Experten tillämpade dessa procentsatser på de gemensamma kostnader som det hävdades inte gick att särredovisa.

- (16) När det gäller överensstämmelse med Altmarkdomen tar experten inte ställning till huruvida Arfea faktiskt ålades några klart definierade allmännyttiga skyldigheter, eftersom det inte ingick i hans uppdrag. Han bekräftar att kriterierna för beräkning av de offentliga bidragen fastställdes genom rambeslutet från 1984 och att den ytterligare ersättning som bekräftades av hans rapporter inte överstiger vad som är nödvändigt för att täcka hela eller delar av de kostnader som fullgörandet av den allmänna trafikplikten åsamkat, med hänsyn tagen till relevanta intäkter och en skälig vinst från fullgörandet av skyldigheterna.
- (17) Experten instämmer med de beräkningar som Arfeas konsulter gjort i fråga om den skäliga vinsten, som definieras som en genomsnittlig kapitalavkastning baserad på följande antaganden:
- Det investerade kapitalet beräknades som Arfeas redovisade nettotillgångar (1997: 7,98 miljarder italienska lire) minus de regionala investeringsbidragen. Med hjälp av den relevanta procentsatsen för fördelningen av Arfeas verksamhet sänktes beloppet sedan för att återspegla den andel av tillgångarna som enbart användes för att bedriva allmän trafik. Det resulterande beloppet för 1997 blev 1,6 miljarder italienska lire.
 - Baserat på den formel som konsulten valde för att beräkna avkastningskravet på investerat kapital fastställdes den relevanta avkastningsgraden till 12,39 % för 1997 och 10,81 % för 1998.
- (18) Experten hävdar slutligen att Arfeas enhetskostnader för 1997 och 1998 överensstämmer med kostnaderna för ett genomsnittligt välskött företag som tillhandahåller liknande tjänster på marknaden.
- (19) Därmed skulle de ytterligare ersättningarna för 1997 och 1998 (1 196 780 euro för 1997 och 102 814 euro för 1998) motsvara skillnaden mellan det bekräftade underskottet och den ekonomiska nettoeffekten, minus de offentliga bidrag som redan har betalats av regionen.

2.4 Koncessionsavtalen

- (20) De italienska myndigheterna lämnade 28 koncessioner (*disciplinari di concessione*) som provinserna har beviljat Arfea för att bedriva trafik på 27 regionala linjer och en interregional linje, med olika giltighetsdatum. Några av koncessionerna var helt klart i kraft under den granskade perioden, medan det för andra inte finns några uppgifter om att de förlängts utan bara om senare ändringar:

Koncession	Giltighet
1. Alessandria–Voghera (interregional linje)	1996
2. Acqui–Mombaruzzo	15.9.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista i september 1996
3. Acqui–Spinetta – industrianläggningar (<i>linea operaia</i>)	1996 – uppgifter om ändringar, den sista i oktober 1998
4. Oviglio–Asti fs	18.10.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista i september 1996
5. Alessandria–Mirabello–Casale	1986 – uppgifter om ändringar, den sista 1994
6. Alessandria–Ovada	1.6.1997–31.12.1997 (undertecknad 1999 – koncessionen nämner betalningar från Arfea för både 1997 och 1998)
7. Altavilla–Casale	1983 – uppgifter om ändringar, den sista 1994

Koncession	Giltighet
8. Arquata–Spinetta–Alessandria – industrianläggningar för Michelin och Montedison (<i>linea operaia</i>)	1997 (undertecknad 1998)
9. Cassano Spinola–Novi – industrianläggning (ILVA)	15.9.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista i september 1997
10. Avolasca–Tortona	1.3.1983–31.12.1983 – uppgifter om ändringar, den sista 1995
11. Moretti–Acqui Terme	15.9.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista 1996
12. Novi Ligure–Tortona	1998 (tidigare koncession från 1994 nämns)
13. Sarizzola–Tortona	15.9.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista 1995
14. Fontanile–Alessandria	15.9.1993–31.12.1993 – undertecknad 1996
15. Isola S. Antonio–Tortona	8.11.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista 1996
16. Mombaruzzo–Quattordio	1993 – uppgifter om ändringar, den sista i november 1996
17. Altavilla–Alessandria	18.10.1993 – uppgifter om ändringar, den sista i juni 1996
18. Arquata–Tortona	29.9.1997–31.12.1998 – undertecknad 1999
19. Garbagna–Tortona	1997 – undertecknad i oktober 1998
20. Bassignana–Alessandria	18.10.1993–31.12.1993 – uppgifter om ändringar, den sista 1997
21. Caldirola–Alessandria	1.4.1996–31.12.1996 – undertecknad i november 1996
22. Masio–Alessandria	18.10.1993–31.12.1993 – sista ändringarna avtalades i oktober 1997 gällande från och med april 1997
23. Quattordio–Alessandria	Begäran 1993 – uppgifter om förlängning 1994, 1995, 1996 och 1997
24. S. Agata Fossili–Tortona	1.4.1992–31.12.1992 – uppgifter om ändringar, den sista 1995
25. Torre Garofoli–Tortona	1973 – uppgifter om ändringar, den sista 1993
26. Castelnuovo S.–Spinetta M.	1981 – uppgifter om ändringar, den sista 1997
27. Acqui–Alessandria	1994 – uppgifter om ändringar, den sista 1999
28. Alessandria–Acqui Terme	1994 – uppgifter om ändringar, den sista 1996

- (21) Alla koncessioner beviljades på årsbasis och förnyades genom en begäran om förnyelse senast en månad före koncessionens slutdatum samt betalning av en koncessionsavgift. Samtliga koncessioner föreskriver att tjänsterna utförs helt på företagets egen risk. Flera koncessioner innehåller hänvisningar till regionala tabeller som fastställer taxor. I fem koncessioner anges att tillhandahållandet av tjänsten inte medför rätt till bidrag eller ersättning av något slag. I de återstående 23 koncessionerna anges att tillgång till offentliga bidrag är underställt villkoret att koncessionens bestämmelser efterlevs och att de relevanta beräkningarna ska göras på grundval av rambeslutet från 1984⁽¹⁰⁾.

2.5 Skäl för att inleda förfarandet

- (22) Såsom förklaras i beslutet att inleda förfarandet hyste kommissionen vissa tvivel om huruvida åtgärden var förenlig med den inre marknaden.
- (23) För det första ifrågasatte kommissionen huruvida de fyra villkor som Europeiska unionens domstol (nedan kallad *EU-domstolen*) fastställt i sin rättspraxis i målet *Altmark* var uppfyllda.
- (24) För det andra hyste kommissionen tvivel om huruvida åtgärden i fråga var undantagen från anmälningsskyldigheten enligt artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69. I synnerhet uttryckte kommissionen tvivel om för det första huruvida någon allmän trafikplikt ensidigt hade ålagts Arfea av regionen, och för det andra huruvida ersättningen i fråga uppfyllde alla kraven i förordning (EEG) nr 1191/69. Om inget av dessa två villkor kunde visas vara uppfyllda skulle den anmälda åtgärdens förenlighet i stället bedömas enligt förordning (EG) nr 1370/2007.
- (25) För det tredje hyste kommissionen tvivel om huruvida åtgärden i fråga var förenlig med förordning (EG) nr 1370/2007. Kommissionen ifrågasatte om Arfea hade ålagts någon allmän trafikplikt i den mening som avses i förordning (EG) nr 1370/2007 genom avtal om allmän trafik eller allmänna bestämmelser. När det gällde huruvida koncessionsavtalen kunde betraktas som avtal om allmän trafik betvivlade kommissionen att avtalen uppfyllde kraven i artikel 4 i förordning (EG) nr 1370/2007, som fastställer det obligatoriska innehållet i avtal om allmän trafik. Kommissionen hyste också tvivel om huruvida beräkningen av den ersättning som Arfea beviljades uppfyllde de krav som fastställs i förordning (EG) nr 1370/2007 för att förhindra alltför höga ersättningar.
- (26) För det fjärde hyste kommissionen tvivel om åtgärdens art. Kommissionen ifrågasatte särskilt huruvida åtgärden i fråga i stället för ersättning för att bedriva allmän trafik kunde betraktas som skadestånd på grund av fel, vilket inte utgör en fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

3. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (27) I sina inlagor ansåg de italienska myndigheterna att den anmälda åtgärden utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, i synnerhet eftersom den inte uppfyllde samtliga villkor som EU-domstolen fastslagit i *Altmark* domen. De italienska myndigheterna ansåg också att den ersättning som regionen beviljat inte var förenlig med vare sig förordning (EEG) nr 1191/69 eller förordning (EG) nr 1370/2007. I detta avseende anförde Italien i huvudsak följande argument.
- (28) De italienska myndigheterna betonade att varken något ensidigt eller något kontraktsevenligt åläggande av allmän trafikplikt förekommit för busstrafiken under den granskade perioden. För det första hävdar Italien att Arfeas verksamhet bedrevs på grundval av koncessioner som måste förnyas årligen på företagets begäran. Koncessionerna (totalt 28 stycken som räknas upp i skäl 19) innehöll en skyldighet att använda ett av regionen godkänt taxsystem för en förutbestämd tidtabell i utbyte mot en exklusiv rätt att trafikera de berörda linjerna,

⁽¹⁰⁾ I rambeslutet från 1984 fastställdes nivåerna för "standardkostnader" för bussar och spårvagnar i staden Turin och andra kommuner i Piemonte och gjordes en distinktion mellan slättlinjer och bergslinjer. I artikel 1 anges att standardkostnaderna fastställdes på grundval av kriterier för aktsam och korrekt förvaltning som även tar hänsyn till kvaliteten på den tjänst som tillhandahålls och de geografiska förhållandena. Enligt artikel 4 utgjordes den högsta tillåtna nivån för offentliga bidrag per år av ett belopp som beräknats genom tillämpning av standardkostnaderna på de kilometer som operatören trafikerade, såvida inte operatörens faktiska kostnader var lägre än standardkostnaderna. Om så var fallet skulle de offentliga bidrag som beviljades baseras på operatörens faktiska kostnader.

men de fastställde inte någon specifik allmän trafikplikt i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt de italienska myndigheterna angav koncessionerna inte heller några i förväg fastställda ersättningskriterier med hänvisning till en specifik allmän trafikplikt. Beviljande av ersättning i efterhand genom en dom från en nationell domstol skulle vara oförenligt med detta krav.

- (29) För det andra anger samtliga koncessionshandlingar att trafiken ska bedrivas helt på företagets egen risk och att transportföretaget ska bära hela kostnaden. Trots att de koncessioner som de italienska myndigheterna lämnade föreskrev att trafiken skulle bedrivas helt på företagets egen risk begärde Arfea vid upprepade tillfällen att koncessionerna skulle förlängas.
- (30) För det tredje visar koncessionshandlingarna också att de linjer som trafikerades av företagets bussar ändrades vid flera tillfällen på företagets begäran, och det kan därför uteslutas att någon allmän trafikplikt har ålagts, ens underförstått, av den upphandlande regionala eller provinsiella myndigheten.
- (31) De italienska myndigheterna förklarade dessutom att företaget, i utbyte mot ensamrätt att bedriva transporter enligt de angivna villkoren och med de ändringar som gjorts på företagets begäran, som ersättning för den bedrivna trafiken i enlighet med italiensk lag fick bidrag för driftskostnaderna baserade på en standardkostnad beräknad enligt rambeslutet från 1984. Standardkostnaden för den bedrivna trafiken beräknades i enlighet med då gällande lagstiftning (lag nr 151/81 och regional lag nr 16/82), som innehöll bestämmelser om bidrag för kostnader för att bedriva lokal kollektivtrafik baserade på standardiserade bidragsberättigade utgifter. Bidraget var avsett att helt täcka bolagets driftsförluster. Enligt den italienska lagstiftningen var syftet med bidragen för driftskostnader att göra det möjligt för transportföretaget att uppnå ekonomisk balans, medan ytterligare underskott skulle tillskrivas ineffektiv förvaltning från transportföretagets sida. Följaktligen förutsattes det uttryckligen att alla sådana underskott skulle bäras av företaget, eftersom det hade underlåtit att vidta alla de åtgärder som krävs för att minska kostnaderna och öka intäkterna.
- (32) De italienska myndigheterna hävdar också att den ytterligare ersättning som beviljades i efterhand av den expert som domstolen utsåg är ett tydligt brott mot kraven i de gemensamma principerna för beräkning av ersättning i artiklarna 10 och följande artiklar i förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt de italienska myndigheterna analyserade den expert som domstolen anlät helt enkelt de kostnader och intäkter som bolagets konsult presenterade och som hade fastställts i efterhand och i avsaknad av lämplig särredovisning. Experten konstaterade sedan att resultatet, bortsett från ett par punkter där avvikelser hittades, i huvudsak var korrekt.
- (33) De italienska myndigheterna anser inte heller att ersättningen uppfyller något av kraven i förordning (EG) nr 1370/2007. I synnerhet följer beräkningen av ersättningens storlek inte den metod som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007 för beräkning av den ekonomiska nettoeffekt som fullgörandet av allmän trafikplikt får.
- (34) Slutligen hävdar de italienska myndigheterna att den regionala förvaltningsdomstolen i sina beslut beslutade att ekonomisk kompensation skulle utbetalas till Arfea för fullgörandet av trafikplikt år 1997 och 1998, men den beviljade ingen ersättning för den skada som uppstått till följd av att bidragen inte har betalats ut. De italienska myndigheterna förklarade att Arfea den 6 juni 2014 lämnade in en ansökan om skadestånd utöver den ersättning som företaget redan hade beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen. Enligt de italienska myndigheterna skulle detta visa att den ersättning som Arfea beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen, och som är föremål för detta beslut, inte utgjorde något skadestånd.

4. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (35) Den enda berörda part som inkom med synpunkter på beslutet att inleda förfarandet var Arfea, mottagaren av åtgärden. I sina inlagor tog Arfea avstånd från kommissionens preliminära ståndpunkter i beslutet att inleda förfarandet.
- (36) Arfea hävdar för det första att kommissionen bör bedöma den ifrågavarande åtgärdens förenlighet och lagenlighet enligt förordning (EEG) nr 1191/69, och inte enligt förordning (EG) nr 1370/2007. Enligt Arfea kan förordning (EG) nr 1370/2007 inte tillämpas på förhållanden som uppkom innan förordningen trädde i kraft, dvs. före den 3 december 2009, vilket ska anses ha bekräftats av tribunalen i dess dom av den 20 mars 2013 i målet Andersen (mål T-92/11). Arfea vidhåller emellertid att de ersättningar som företaget har beviljats under alla omständigheter uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1370/2007.

- (37) För det andra hävdar Arfea att det ålades allmän trafikplikt i den mening som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt Arfea utgör lokal kollektivtrafik allmän trafik. I Italien tilldelas denna trafik genom administrativa koncessioner, och en allmän trafikplikt kopplad till tillhandahållandet av trafiken fastställs i koncessionsavtalen och i avtal och bestämmelser som åtföljer koncessionsavtalen. I Arfeas fall rör den allmänna trafikplikten verksamhetsprogram, busslinjer, hållplatser och taxor. Beträffande det faktum att det i koncessionerna anges att trafiken ska bedrivas på företagets egen risk, hävdar Arfea att detta avser säkerhetsrisker för passagerare och tredje man, inte någon allmän affärsrisk.
- (38) För det tredje hävdar Arfea att dess underlåtelse att ansöka om upphävande av den allmänna trafikplikten i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 1191/69, inte fråntar företaget rätt till ersättning i enlighet med förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt Arfea skulle det förfarande som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1191/69 inte vara tillämpligt för allmän trafikplikt som ett företag ålagts efter ikraftträdandet av förordning (EEG) nr 1191/69. Denna tolkning av artikel 4 i förordning (EEG) nr 1191/69 stöds enligt Arfea av domstolens dom av den 3 mars 2014 i målet CTP (mål C-518/12).
- (39) För det fjärde hävdar Arfea, beträffande beräkningen av den ersättning som företaget har beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen i regionen Piemonte, att kommissionen inte kan ifrågasätta rapporten från den expert som domstolen utsett, eftersom den utgör en preliminär teknisk aktivitet som faller inom de nationella domstolarnas exklusiva ansvar. Enligt Arfea ska under alla omständigheter kriterierna för beräkningen av ersättningen ha fastställts i förväg i regionparlamentets beslut av den 16 februari 1984, och företaget ska inte ha erhållit en alltför hög ersättning. Ersättningarna i fråga ska därför anses uppfylla de krav som fastställs i det hänseendet i förordning (EEG) nr 1191/69.
- (40) För det femte bör enligt Arfea de argument som sammanfattas i skälen 37 till och med 39 även vara tillämpliga i bedömningen av de ifrågasatt ersättningsansökningarnas förenlighet med kraven i förordning (EG) nr 1370/2007. I fråga om ersättningsansökningarnas förenlighet med de formella krav i förordningen som kommissionen anför i skäl 64 och följande skäl i beslutet att inleda förfarandet, hävdar Arfea att de kraven inte bör tillämpas i det aktuella ärendet. Enligt Arfea skulle det vara juridiskt och logiskt omöjligt att påvisa förenlighet med dessa krav, eftersom de ifrågasatt förhållandena rådde flera år före det datum då förordning (EG) nr 1370/2007 trädde i kraft.
- (41) Slutligen hävdar Arfea att de ersättningar som företaget beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen i regionen Piemonte uppfyller de fyra Altmarkvillkoren. För det första ska Arfea ha ålagts klart definierade skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i enlighet med det första villkoret i Altmarkdomen. För det andra ska ersättningskriterierna ha fastställts i förväg på ett öppet och objektiva sätt i regionparlamentets beslut av den 16 februari 1984, i enlighet med det andra villkoret i Altmarkdomen. För det tredje ska expertrapporten ha kommit fram till att ersättningen inte översteg de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, inklusive en skälig vinst, i enlighet med det tredje villkoret i Altmarkdomen. Slutligen ska Arfea anses vara ett genomsnittligt och välskött företag i den mening som avses i de fjärde villkoret i Altmarkdomen, vilket framgår av det faktum att dess genomsnittliga kostnad per kilometer understeg de regionala standardkostnaderna.

5. KOMMENTARER TILL SYNPNKTERNA FRÅN BERÖRDA PARTER

- (42) I sina kommentarer till Arfeas synpunkter bekräftar de italienska myndigheterna återigen sin ståndpunkt i kommentarerna till beslutet att inleda förfarandet, utan ytterligare synpunkter.

6. BEDÖMNING AV STÖDET

6.1 Förekomst av stöd

- (43) Enligt artikel 107.1 i fördraget är "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".

- (44) För att en stödåtgärd ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget måste den därför kumulativt uppfylla samtliga av följande villkor:
- Den måste beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel.
 - Den måste ge en selektiv fördel genom att gynna vissa företag eller produktion av vissa varor.
 - Den måste snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen.
 - Den måste påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6.1.1 Ansvar och statliga medel

- (45) Kommissionen konstaterar att den regionala förvaltningsdomstolen i sina domar kräver att regionen ska betala ytterligare ersättning till Arfea för tillhandahållandet av reguljära bussförbindelser 1997 och 1998 på regionala linjer. Experten bekräftade att Arfea lidit en ekonomisk nackdel i form av underkompensation till ett belopp av 1 196 780 euro för 1997 och 102 814 euro för 1998 till följd av allmän trafikplikt som påstås ha ålagts företaget. Den 7 februari 2014 betalade regionen detta belopp till Arfea för att följa domarna.
- (46) Det faktum att en nationell domstol beordrade regionen att betala ersättning till ett företag innebär inte att den region som följer domen inte är ansvarigt för stödet, eftersom statens nationella domstolar anses utgöra statliga organ och således är bundna av kravet på lojalt samarbete ⁽¹⁾.
- (47) Åtgärden kan således tillskrivas staten, och de medel som har använts för att betala ut ersättningen utgör statliga medel.

6.1.2 Selektiv ekonomisk fördel

- (48) Kommissionen konstaterar först och främst att Arfea bedriver en ekonomisk verksamhet, nämligen persontransport mot ersättning. Arfea bör därför anses utgöra ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.
- (49) Åtgärden bör dessutom betraktas som selektiv, eftersom den bara gynnar Arfea.
- (50) När det gäller beviljandet av en ekonomisk fördel följer av domen i Altmarkmålet att vederlag som beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel till företag som ersättning för allmän trafikplikt som har ålagts dem inte innebär en ekonomisk fördel för de berörda företagen, och därmed inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, under förutsättning att samtliga av följande fyra kumulativa villkor är uppfyllda:
- För det första ska det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter ska vara klart definierade.
 - För det andra ska de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt.
 - För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter.
 - För det fjärde ska, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande, storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag, utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det, skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten.

⁽¹⁾ Mål C-527/12, kommissionen mot Tyskland, ECLI:EU:C:2014:2193, punkt 56 samt där angiven rättspraxis. Se även mål C-119/05, Lucchini, ECLI:EU:C:2007:434, punkt 59.

(51) Enligt domen i Altmarkmålet ska samtliga fyra villkor vara uppfyllda kumulativt för att utesluta förekomsten av en ekonomisk fördel när företag ges ersättning för att fullgöra en ålagd allmän trafikplikt.

a) Det första Altmarkvillkoret

(52) När det gäller det första Altmarkvillkoret konstaterar kommissionen för det första att det ankommer på medlemsstaterna att visa att ett visst företag har ålagts skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och att åläggandet av sådana allmännyttiga tjänster är motiverat av hänsyn till allmänt intresse⁽¹²⁾. De italienska myndigheterna förklarade dock inte vilka allmännyttiga tjänster som Arfea ålades att tillhandahålla av hänsyn till allmänt intresse. Myndigheterna hävdade tvärtom att Arfea inte hade ålagts någon skyldighet att tillhandahålla några allmännyttiga tjänster.

(53) För det andra konstaterar kommissionen att begreppet allmännyttig skyldighet avser villkor som ålagts ett transportföretag som det inte skulle ha något eget kommersiellt intresse av att bedriva utan att få ersättning, eller åtminstone inte i samma omfattning eller på samma villkor. Villkoren måste dessutom definieras klart av myndigheten i ett beslut om tilldelning. Arfea har inte kunnat redogöra för exakt vilka allmännyttiga skyldigheter företaget har ålagts och inte heller kunnat visa att dessa allmännyttiga skyldigheter klart har definierats i ett beslut om tilldelning. Dessutom anser kommissionen av de anledningar som förklaras i skälen 77 till 82 nedan att det finns goda grunder att anta att inga sådana klart definierade allmännyttiga skyldigheter har ålagts Arfea.

b) Det andra Altmarkvillkoret

(54) När det gäller det andra villkoret i domen i Altmarkmålet konstaterar kommissionen att kriterierna för beräkningen av den ersättning som Arfea har tillerkänts genom domar i den regionala förvaltningsdomstolen inte fastställdes i förväg. De fastställdes enbart på grundval av en efterhandsberäkning som gjordes av en expert och som baserades på olika antaganden, utan lämpliga förklaringar och utan särredovisning.

(55) I motsats till vad Arfea hävdar kan kriterierna för beräkningen av dessa ersättningar inte anses ha fastställts i regionparlamentets beslut av den 16 februari 1984. De ersättningar som Arfea beviljades av den regionala förvaltningsdomstolen är ytterligare ersättningar, vars syfte var att exakt täcka kostnaderna för de allmännyttiga skyldigheter som påstås ha ålagts företaget och som inte täcktes helt av de ersättningar som företaget beviljades genom regionparlamentets beslut av den 16 februari 1984.

(56) Ett sådant tillvägagångssätt står i strid med det andra Altmarkvillkoret, och ersättning som beviljas på denna grundval utgör statligt stöd. Domstolen har i sin dom i Altmarkmålet klargjort att "[o]m en medlemsstat ersätter de förluster som ett företag åsamkats utan att kriterierna för en sådan ersättning har fastställts i förväg, när det i efterhand visar sig att genomförandet av vissa uppgifter inom ramen för skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster inte har varit ekonomiskt lönsamt, utgör detta också en ekonomisk åtgärd som omfattas av begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel [107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt]"⁽¹³⁾.

(57) Kommissionen drar därför slutsatsen att den anmälda åtgärden inte uppfyller det andra Altmarkvillkoret.

c) Det tredje Altmarkvillkoret

(58) När det gäller det tredje Altmarkvillkoret anser kommissionen för det första att det i de fall då företag bedriver både verksamhet som utgör allmännyttiga skyldigheter och verksamhet som inte utgör allmännyttiga skyldigheter är omöjligt att fastställa de exakta kostnaderna för fullgörandet av de allmännyttiga skyldigheterna utan en lämplig särredovisning av transportföretagets olika verksamheter.

⁽¹²⁾ Mål T-17/02, Fred Olsen, REG 2005, s. II-2031, punkt 216, samt mål T-289/03, BUPA m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II-81, punkterna 166–169 samt 172.

⁽¹³⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg, ECLI:EU:C:2003:415, punkt 91.

- (59) I det aktuella ärendet har de italienska myndigheterna hävdade att Arfea inte tillämpat en lämplig särredovisning av de verksamheter som påstås omfattas av allmännyttiga skyldigheter som ålagts av regionen Piemonte och företagets övriga verksamheter. Även kommissionen uttryckte tvivel om huruvida Arfea hade tillämpat en sådan särredovisning, och Arfea lämnade inte några synpunkter i frågan. De utdrag från Arfeas räkenskaper som den av domstolen utsedda experten använde för att fastställa ersättningsbeloppen visar inte heller på någon särredovisning av Arfeas olika verksamheter. Den kostnadsfördelning som gjordes av den av domstolen utsedda experten utfördes i efterhand baserat på den basmodell som Arfeas konsulter hade utarbetat, som fastställde procentsatser för hur kostnaderna skulle fördelas mellan Arfeas olika verksamheter.
- (60) För det andra anser kommissionen att de vinstnivåer som experten använder vid beräkningen av ersättningsbeloppen är högre än vad som kan anses vara en rimlig vinst i den mening som avses i det tredje Altmarkvillkoret.
- (61) Experten ansåg att en avkastning på investerat kapital på 12,89 % för 1997 och 10,81 % för 1998 var en rimlig vinstnivå. Nivån baseras på avkastningen av tioåriga italienska statsobligationer (6,8 % 1997) plus en genomsnittlig riskpremie (4,8 % för 1997) som korrigeras uppåt för att ta hänsyn till Arfeas egen finansiella situation (med 1,28 för 1997).
- (62) Kommissionen konstaterar att den riskpremie som experten har fastställt är anmärkningsvärt hög med tanke på att de risker som Arfea exponerades för var ganska begränsade. Arfea innehade koncessionerna med ensamrätt, vilket skyddade företaget från konkurrens från andra transportföretag, och den ersättning som experten fastställde gav ersättning för hela den kostnad som påstås ha uppkommit vid fullgörandet av den allmännyttiga skyldigheten.
- (63) Kommissionen konstaterar dessutom att experten, samtidigt som denne uppgav att transportsektorn hade fördelen av att ha en genomsnittlig risk som låg under marknadsnivån, korrigerade riskpremien uppåt för att ta hänsyn till Arfeas egna finansiella exponering, som var högre än branschgenomsnittet. Genom att göra så beaktade experten inte en risknivå för ett genomsnittligt transportföretag, utan Arfeas egen risk, som var högre än genomsnittet i branschen.
- (64) Med hänsyn till ovanstående anser kommissionen inte att det tredje Altmarkvillkoret är uppfyllt.

d) Slutsats

- (65) Mot bakgrund av Altmarkvillkorens kumulativa karaktär och det faktum att åtgärden i fråga inte uppfyller de tre första Altmarkvillkoren finns det ingen anledning för kommissionen att undersöka om det fjärde Altmarkvillkoret är uppfyllt.
- (66) På grundval av ovanstående anser kommissionen att den ytterligare ersättning som har betalats till Arfea för tjänster som utförts under den granskade perioden inte uppfyller de fyra kumulativa villkoren i domen i målet Altmark och därför ger bolaget en selektiv ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

6.1.3 *Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna*

- (67) Kommissionen konstaterar för det första att ersättningarna i fråga beviljades Arfea genom två domar i den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte av den 10 oktober 2013 och att de betalades ut av regionen Piemonte den 7 februari 2014, det vill säga långt efter det att marknaden för persontransporter med buss hade öppnats för konkurrens inom EU.
- (68) I Altmarkdomen konstaterade EU-domstolen att flera medlemsstater sedan år 1995 har börjat öppna vissa trafikmarknader för konkurrens från företag som är etablerade i andra medlemsstater, vilket innebar att flera företag redan tillhandahöll stads-, förorts- och regionaltrafik i andra medlemsstater än sin ursprungsstat vid den tidpunkten.

- (69) Följaktligen kan all ersättning som ges till Arfea anses riskera att snedvrider konkurrensen om tillhandahållande av persontransporter med buss och påverka handeln mellan medlemsstaterna i den utsträckning att har en negativ inverkan på möjligheten för transportföretag etablerade i andra medlemsstater att erbjuda sina tjänster i Italien och stärker Arfeas marknadsställning eftersom företaget befrias från kostnader för den löpande driften som det annars skulle ha tvingats bära.
- (70) Kommissionen konstaterar vidare att Arfea är aktivt på andra marknader, såsom privata transporttjänster, och därmed konkurrerar med andra företag inom unionen på de marknaderna. All ersättning som Arfea beviljas riskerar också att snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna även på dessa marknader.
- (71) Kommissionen drar därför slutsatsen att åtgärden snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

6.1.4 Slutsats

- (72) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

6.2 Undantag från anmälningsskravet i förordning (EEG) nr 1191/69

- (73) För att den regionala förvaltningsdomstolens slutsats skulle vara giltig, dvs. att Arfea var berättigat till ytterligare ersättning för allmän trafikplikt i enlighet med förordning (EEG) nr 1191/69, skulle det krävas att Arfea hade förvärvat rätten till ytterligare ersättning vid den tidpunkt då tjänsterna utfördes och att ersättningsutbetalningarna hade undantagits från det obligatoriska anmälningsskravet i enlighet med artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69. I den utsträckning ersättningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget skulle ett underlåtande att anmäla ersättningen annars leda till att ersättningen blir olaglig i enlighet med artikel 108 i fördraget. Detta beror på att enligt artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69 undantas ersättning som betalas enligt förordningen från kravet på förhandsinformation i artikel 108.3 i fördraget och behöver således inte anmälas.
- (74) Av domen i målet *Combus* följer att begreppet ersättning för allmännyttiga tjänster i den mening som avses i den bestämmelsen måste tolkas på ett mycket restriktivt sätt⁽¹⁴⁾. Undantaget från anmälan i artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69 omfattar endast ersättning för allmän trafikplikt som ensidigt ålagts ett företag i enlighet med artikel 2 i den förordningen, och som beräknas enligt den metod som anges i artiklarna 10–13 i samma förordning (gemensamma principer för beräkning av ersättning). Undantaget gäller emellertid inte för avtal om allmän trafik enligt definitionen i artikel 14. Ersättning som betalas enligt ett avtal om allmän trafikplikt enligt definitionen i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1191/69 och som medför statligt stöd måste anmälas till kommissionen innan den betalas ut. Underlåtande att göra detta leder till att ersättningen anses utgöra olagligen genomfört stöd i enlighet med artikel 108 i fördraget.
- (75) Frågan om huruvida de italienska myndigheterna verkligen omfattades av undantaget från förhandsinformation i enlighet med artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69 i det aktuella ärendet beror för det första på om Arfea verkligen ensidigt ålagts allmän trafikplikt av regionen, och för det andra på om den ersättning som betalas för den skyldigheten uppfyller kraven i förordning (EEG) nr 1191/69. Kommissionen kommer att undersöka båda frågorna i tur och ordning.

i) Ensidigt ålagd allmän trafikplikt

- (76) Enligt Arfea ålade regionen Piemonte företaget allmän trafikplikt som definierades i koncessionsavtalen för tillhandahållande av busstransporttjänster samt i avtal och bestämmelser som åtföljer koncessionsavtalen. Den allmänna trafikplikten rörde verksamhetsprogram, busslinjer, hållplatser och taxor.

⁽¹⁴⁾ Mål T-157/01 *Danske Busvognmænd*, REG 2004, s. II-917, ECLI:EU:T:2004:76, punkterna 77, 78 och 79.

- (77) Kommissionen konstaterar för det första att det i koncessionsavtalen tydligt angavs att de var giltiga i endast ett år och kunde förnyas på begäran av leverantören av transporttjänsterna mot betalning av en koncessionsavgift. Härav följer att koncessionerna utgjorde grunden för ett avtalsförhållande mellan Arfea och regionen Piemonte, som Arfea ingick frivilligt.
- (78) Det kan därför inte anses att någon allmän trafikplikt i den mening som avses i förordning (EEG) nr 1191/69 ensidigt ålades Arfea på grundval av avtalen. Som tribunalen erinrade om i sin dom av den 3 mars 2016 i målet Simet (mål T-15/14), skiljer sig ett frivilligt ingående i ett avtalsförhållande från ett ensidigt åläggande av allmän trafikplikt och medför ingen en förpliktelse om ersättning enligt förordning (EEG) nr 1191/69 ⁽¹⁵⁾.
- (79) För det andra konstaterar kommissionen att Arfea inte tydligt angav vilka avtal och bestämmelser som åtföljer koncessionsavtalen som skulle ha ålagt företaget allmän trafikplikt. Kommissionen inser emellertid att Arfea avser de avtal om busslinjer och tidtabeller som åtföljde koncessionsavtalen, samt de tabeller som fastställde regionala taxor som några av koncessionsavtal hänvisade till.
- (80) Kommissionen konstaterar att dessa avtal om busslinjer och tidtabeller inte kan anses ensidigt ålägga Arfea någon allmän trafikplikt. I likhet med koncessionsavtalen ingick Arfea avtalen frivilligt. Innehållet i dessa avtal, till exempel busslinjerna, har dessutom ändrats på Arfeas begäran för flera av koncessionerna. De kan därför inte anses ensidigt ha ålagt någon allmän trafikplikt i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1191/69.
- (81) Beträffande tabellerna med regionala taxor, där de högsta tillåtna taxorna för samtliga passagerare fastställs, konstaterar kommissionen att tribunalen tydligt har förklarat i sin dom av den 3 mars 2016 i målet Simet (mål T-15/14) att sådana allmänna regler om taxor inte ålägger någon allmän trafikplikt i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt domstolen är skyldigheten att följa taxebestämmelser i den mening som avses i denna bestämmelse begränsad till högsta tillåtna taxor för en viss kategori av resande eller vissa godslag och omfattar inte allmänna prispolitiska åtgärder ⁽¹⁶⁾.
- (82) Kommissionen konstaterar slutligen att det faktum att Arfea begärde förlängning av koncessionerna och även betalade en koncessionsavgift för detta under alla omständigheter knappast är förenligt med åläggande av allmän trafikplikt i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 1191/69. Enligt den bestämmelsen avses med allmän trafikplikt "skyldigheter som ett transportföretag inte alls skulle fullgöra eller inte fullgöra i samma utsträckning eller på samma sätt, om det tog hänsyn enbart till sina egna affärsintressen". Som tribunalen konstaterade i sin dom av den 3 mars 2016 i målet Simet (mål T-15/14) är det svårt att anta att ett företag begär förlängning av en koncession, med tanke på de skyldigheter som det medför, om utförandet av koncessionen inte låg i företagets kommersiella intresse.
- ii) Ersättningens förenlighet med de gemensamma principerna för beräkning av ersättning
- (83) Även om det skulle visa sig att Arfea ensidigt har ålagts allmän trafikplikt i det aktuella ärendet, vilket inte är fallet, måste ersättningen för dessa tjänster ändå uppfylla de gemensamma principerna för beräkning av ersättning (avsnitt IV) i förordning (EEG) nr 1191/69 för att undantas från kravet på förhandsinformation i enlighet med artikel 17.2 i förordningen. Kommissionen anser inte att så är fallet.
- (84) Kommissionen erinrar för det för första om att det följer av artiklarna 10 och 11 i förordning (EEG) nr 1191/69 att en ersättning inte får vara högre än den kostnad som ett företag har åsamkats till följd av åläggande av allmän trafikplikt. I artikel 1.5 i förordning (EEG) nr 1191/69, i den version som gällde från och med den 1 juli 1992, fastställs dessutom att "[o]m ett transportföretag inte bara bedriver trafikverksamhet som omfattas av allmän

⁽¹⁵⁾ Mål T-15/14, Simet mot kommissionen, punkt 163.

⁽¹⁶⁾ Mål T-15/14, Simet mot kommissionen, punkt 159.

trafikplikt, utan också är engagerat i annan verksamhet, skall sådan trafikverksamhet som regleras av allmän trafikplikt drivas som ett separat affärsområde där åtminstone följande villkor är uppfyllda:

- a) Bokföringen för driften av var och en av dessa verksamheter skall föras särskilt, och andelen tillgångar som tillkommer vardera verksamheten skall behandlas i enlighet med gällande regler för redovisning.

[...]"

- (85) För det andra påpekar kommissionen att det enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 1191/69 är förvaltningen som i förväg ska fastställa ersättningsbeloppet.
- (86) I det aktuella ärendet anser kommissionen att de ersättningar som Arfea beviljats inte uppfyller dessa krav.
- (87) För det första konstaterar kommissionen, såsom anges i skäl 59, att det inte har visats att Arfea tillämpat en lämplig särredovisning av de verksamheter i företaget som påstås omfattas av allmän trafikplikt respektive av företagets övriga verksamheter, vilket krävs enligt artikel 1.5 a i förordning (EEG) nr 1191/69. Tvärtom visar de utdrag från Arfeas räkenskaper för åren 1997 och 1998 som den av domstolen utsedda experten använde för att fastställa ersättningsbeloppet att kostnaderna inte särredovisades per verksamhet.
- (88) För det andra konstaterar kommissionen att ersättningen till Arfea i strid mot artikel 13 i förordning (EEG) nr 1191/69 inte har fastställts i förväg, utan har bestämts på grundval av en efterhandsbedömning i enlighet med den regionala förvaltningsdomstolens beslut.
- (89) Mot bakgrund av dessa konstateranden drar kommissionen slutsatsen att de ytterligare ersättningar som den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte beviljat Arfea inte var undantagna från obligatorisk förhandsanmälan på grundval av artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69.

6.3 Stödets förenlighet

- (90) Eftersom det inte har visats att den granskade åtgärden var undantagen från kravet på förhandsanmälan enligt artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 1191/69 måste dessa betalningars förenlighet med den inre marknaden undersökas, eftersom de, såsom förklaras i avsnitt 6.1, utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.
- (91) Artikel 93 i fördraget innehåller regler för förenligheten av statligt stöd på området samordning av transport och allmän trafikplikt på transportområdet, och utgör *lex specialis* med avseende på artikel 107.3 och även artikel 106.2, eftersom den innehåller särskilda regler för förenligheten av statligt stöd. EU-domstolen har slagit fast att enligt den artikeln är "stöd till transporter endast [...] förenliga med fördraget i klart fastställda fall samt under förutsättning att dessa stöd inte skadar [unionens] allmänna intressen" ⁽¹⁷⁾.
- (92) Den 3 december 2009 trädde förordning (EG) nr 1370/2007 i kraft och därmed upphävdes förordning (EEG) nr 1191/69 och rådets förordning (EEG) nr 1107/70 ⁽¹⁸⁾. Förordning (EG) nr 1370/2007 är tillämplig på ersättning för allmän trafikplikt rörande kollektivtrafik på järnväg och väg.
- (93) Kommissionen anser att undersökningen av den icke anmälda åtgärdens förenlighet bör göras i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007, eftersom den utgör gällande lagstiftning vid tiden för antagandet av detta beslut. Kommissionen konstaterar dessutom att den ytterligare ersättning som Arfea beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen betalades ut den 7 februari 2014 ⁽¹⁹⁾.
- (94) Enligt artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1370/2007 ska "[e]rsättning för allmän trafik som utbetalas i enlighet med denna förordning för drift av kollektivtrafik eller uppfyllande av taxevillkor som fastställts i allmänna bestämmelser, [...] vara förenlig med den [inre] marknaden. Sådan ersättning ska vara undantagen från kravet på förhandsanmälan enligt artikel [108.3] i fördraget".

⁽¹⁷⁾ Mål 156/77, kommissionen mot Belgien, REG 1978, ECLI:EU:C:1978:180, punkt 10.

⁽¹⁸⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 130, 15.6.1970, s. 1).

⁽¹⁹⁾ C-303/13 P, kommissionen mot Andersen, punkt 55.

- (95) Av de skäl som anges nedan anser kommissionen att den anmälda ersättningen inte uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1370/2007 och därför inte kan anses förenlig med den inre marknaden på grundval av artikel 9.1 i den förordningen.
- (96) För det första konstaterar kommissionen att koncessionsavtalen inte uppfyller kraven i artikel 4 i den förordningen, i vilken obligatoriskt innehåll i allmänna bestämmelser och avtal om allmän trafik fastställs:
- Enligt artikel 4.1 b krävs att de kriterier som ska användas för att beräkna ersättningen ska fastställas i förväg och på ett objektivt och öppet sätt som förhindrar alltför höga ersättningar. Som nämnts i skälen 54–57 om uppfyllandet av det andra Altmarkvillkoret, beräknades de ytterligare ersättningar som Arfea beviljats inte på grundval av kriterier som fastställts i förväg på ett objektivt och öppet sätt.
 - Enligt artikel 4.1 c och 4.2 måste det i avtalet om allmän trafik fastställas hur kostnaderna för tjänsternas tillhandahållande ska fördelas. Koncessionsavtalen innehöll emellertid inga bestämmelser om hur kostnader och intäkter skulle fördelas, och som förklaras i skäl 59 tillämpade Arfea inte en lämplig särredovisning för sina olika verksamheter.
- (97) För det andra konstaterar kommissionen att den ifrågavarande åtgärden inte uppfyller de relevanta kraven i förordning (EG) nr 1370/2007 om beräkningen av ersättningsens storlek.
- (98) I artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1370/2007 anges, när det gäller direkttilldelade avtal om allmän trafik, att ersättningen ska vara förenlig med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1370/2007 och med bestämmelserna i bilagan, så att ersättningen inte överstiger vad som krävs för fullgörandet av den allmänna trafikplikten.
- (99) Enligt punkt 2 i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007 anges att ersättningen inte får överstiga ett belopp som motsvarar summan av följande faktorer: kostnader som uppstått i samband med den allmänna trafikplikten minus taxeintäkter, minus eventuella positiva ekonomiska effekter som uppstår inom det nät som används enligt den berörda allmänna trafikplikten, plus en skälig vinst. I punkt 4 i bilagan fastställs också att kostnader och inkomster ska beräknas enligt gällande revisions- och skattebestämmelser. I punkt 5 i bilagan föreskrivs att "ett kollektivtrafikföretag, som inte bara bedriver trafik som beviljas ersättning enligt reglerna för allmän trafikplikt utan även bedriver annan verksamhet, [ska] föra separata räkenskaper för de allmännyttiga tjänsterna på ett sätt som åtminstone uppfyller följande villkor:
- Särskilda räkenskaper ska föras för varje verksamhet, och motsvarande tillgångar och fasta kostnader ska fördelas i enlighet med gällande revisions- och skattebestämmelser.
 - Samtliga rörliga kostnader, ett skäligt bidrag till de fasta kostnaderna och en rimlig vinst med anknytning till kollektivtrafikföretagets eventuella andra verksamheter får under inga omständigheter tas upp som kostnader för den allmännyttiga tjänsten i fråga.
 - Kostnaderna för den allmännyttiga tjänsten ska balanseras mot verksamhetsintäkter och myndigheternas utbetalningar. Inga intäkter får föras över till något annat av kollektivtrafikföretagets verksamhetsområden".
- (100) Som redan nämnts i skäl 59 tillämpade Arfea dock ingen lämplig särredovisning av de verksamheter i företaget som påstås omfattas av allmän trafikplikt respektive företagets övriga verksamheter, vilket krävs enligt punkt 5 i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007. Det är således omöjligt att visa att den ersättning som slutligen betalades ut inte överstiger ett belopp som motsvarar den ekonomiska nettoeffekten som motsvarar summan av de verkningar, positiva som negativa, som fullgörandet av den allmänna trafikplikten får för kollektivtrafikföretagets kostnader och inkomster (punkt 2 i bilagan till förordning (EG) nr 1370/2007). I avsaknad av på förhand fastställda ersättningskriterier måste all beräkning av ersättning göras i efterhand på grundval av godtyckliga antaganden, vilket gjordes av Arfeas konsulter och av den expert som den regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte anlätade. Såsom förklaras i skälen 60–63 är de vinstnivåer som experten använder vid beräkningen av ersättningsbeloppen högre än vad som kan anses vara en rimlig vinst.

- (101) För det tredje konstaterar kommissionen att Arfea själv har medgett att kraven i förordning (EG) nr 1370/2007 inte var uppfyllda i det aktuella ärendet, eftersom företaget hävdade att förenligheten med kraven skulle vara juridiskt och logiskt omöjlig då de ifrågavarande förhållandena rädde flera år före det datum då förordningen trädde i kraft.
- (102) Kommissionen anser att den ytterligare ersättning som beslutades av den regionala förvaltningsdomstolen inte utbetalades i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007 och anser följaktligen att den icke anmälda åtgärden är oförenlig med den inre marknaden.

6.4 Den ersättning som beviljades av den regionala förvaltningsdomstolen utgör inte skadestånd

- (103) I beslutet att inleda förfarandet uppmanade kommissionen berörda parter att lämna synpunkter på huruvida domarna i den regionala förvaltningsdomstolen rör beviljande av skadestånd för en påstådd lagöverträdelse eller beviljande av ersättning för tillhandahållande av en allmännyttig tjänst på grundval av rådets tillämpliga förordningar. Endast de italienska myndigheterna lämnade synpunkter och hävdade att den ifrågavarande åtgärden utgjorde ersättning för fullgörande av allmän trafikplikt, inte beviljande av skadestånd.
- (104) Kommissionen påpekar i detta sammanhang att skadestånd på grund av fel eller beteende för vilka de nationella myndigheterna själva kan göras ansvariga ⁽²⁰⁾ under vissa omständigheter inte ger en fördel och därför inte ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ⁽²¹⁾. Skadestånd skiljer sig från statligt stöd eftersom syftet med skadestånd är att den skadelidande partens situation ska återställas till den situation som denna befann sig i före den skadliga handlingen, som om den inte inträffat (*restitutio in integrum*).
- (105) Skadestånd måste emellertid grundas på en allmän ersättningsregel för att undantas från bestämmelserna om statligt stöd ⁽²²⁾. Kommissionen erinrar även om att EU-domstolen i sin dom i målet *Lucchini* ansåg att en nationell domstol var förhindrad att tillämpa nationell lagstiftning när tillämpningen av denna "utgör hinder för gemenskapsrättens tillämpning så till vida att bestämmelsen skulle omöjliggöra återkrav av ett statligt stöd som har beviljats i strid med gemenskapsrätten" ⁽²³⁾. Den underliggande principen för detta uttalande är att en nationell lagbestämmelse inte kan tillämpas om den utgör ett hinder för en korrekt tillämpning av unionsrätten ⁽²⁴⁾. Tribunalen har i sin dom av den 3 mars 2016 i målet *Simet* (mål T-15/14) slagit fast att ett skadestånd som utgörs av ersättning för en skada uppkommen till följd av åläggande av allmän trafikplikt inte kan undgå att betraktas som statligt stöd enbart på grund av att ersättningen utgör skadestånd, eftersom det skulle innebära ett kringgående av artiklarna 107 och 108 i fördraget ⁽²⁵⁾.
- (106) När det gäller de ytterligare ersättningar som Arfea beviljades av den regionala förvaltningsdomstolen konstaterar kommissionen för det första att den regionala förvaltningsdomstolens i sina domar nämner Arfeas rätt till ersättning enligt artiklarna 6, 10 och 11 i förordning (EEG) nr 1191/69, som ska fastställas av förvaltningen på grundval av tillförlitliga uppgifter. Detta tyder på att Arfeas rätt till ytterligare ersättning enligt den regionala förvaltningsdomstolen inte härrör från en allmän regel om skadestånd på grund av fel eller beteende för vilka de nationella myndigheterna kan göras ansvariga, utan från rättigheter som påstås härröra från förordning (EEG) nr 1191/69.
- (107) För det andra konstaterar kommissionen att Arfea den 6 juni 2014 till italienska domstolar lämnade in en ansökan om skadestånd från regionen Piemonte utöver de ersättningar som redan hade beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen. Arfea gjorde i sin ansökan gällande att företaget lidit skada till följd av det sena erkännandet och den sena utbetalningen av de ersättningar som regionen var skyldig företaget för åren 1997 och 1998. Det tyder på att Arfea själv inte anser att de ersättningar som redan beviljats av den regionala förvaltningsdomstolen utgör skadestånd.

⁽²⁰⁾ Exempelvis skadeståndsgrundande händelser eller obehörig vinst.

⁽²¹⁾ De förenade målen 106–120/87, *Asteris m.fl. mot Grekland och EEG*, ECLI:EU:C:1988:457.

⁽²²⁾ Se kommissionens beslut av den 16 juni 2004 om Nederländernas stöd till Akzo-Nobel för att minska klortransporter (ärende N 304/2003), sammanfattning i EUT C 81, 2.4.2005, s. 4. Se även kommissionens beslut av den 20 december 2006 om Nederländernas stöd till omlokaliseringen av demoneringsföretaget Steenberg (ärende N 575/2005), sammanfattning i EUT C 80, 13.4.2007, s. 1.

⁽²³⁾ Mål C-119/05, *Lucchini*, ECLI:EU:C:2007:434, punkt 59.

⁽²⁴⁾ *Ibid.*, punkt 61.

⁽²⁵⁾ Mål T-15/14, *Simet* mot kommissionen, punkterna 102–103.

- (108) För det tredje anser kommissionen under alla omständigheter att beviljande av skadestånd till Arfea som ersättning för de kostnader som uppstått till följd av de italienska myndigheternas påstådda ensidiga åläggande av allmän trafikplikt skulle strida mot artiklarna 107 och 108 i fördraget.
- (109) Skälet till det är att detta skulle ge exakt samma resultat för Arfea som beviljande av ersättning för allmän trafik för den granskade perioden, trots att koncessionsavtalen för trafiken i fråga varken var undantagna från kravet på förhandsinformation eller uppfyllde de väsentliga kraven i förordning (EEG) nr 1191/69 eller förordning (EG) nr 1370/2007, såsom visas ovan.
- (110) Om beviljande av sådan ersättning vore möjlig skulle det alltså i praktiken möjliggöra kringgående av reglerna om statligt stöd och de villkor fastställda av EU:s lagstiftare på vilka de behöriga myndigheterna, när de ålägger eller ingår avtal om allmän trafikplikt, ger kollektivtrafikföretagen ersättning för de kostnader som åsamkats av fullgörande av allmän trafikplikt. Det planerade skadeståndet motsvarande summan av stödbeloppen skulle i själva verket utgöra ett indirekt statligt stöd som är olagligt och oförenligt med den inre marknaden ⁽²⁶⁾. Såsom påpekats ovan har tribunalen gjort klart att reglerna om statligt stöd under sådana omständigheter inte kan kringgå enbart därför att den ifrågavarande åtgärden skulle utgöra skadestånd ⁽²⁷⁾.
- (111) Kommissionen anser därför inte att den regionala förvaltningsdomstolens dom avser en ersättning för skada som Arfea lidit på grund av fel eller beteende för vilka de nationella myndigheterna kan göras ansvariga, utan som beviljande av olagligt och oförenligt statligt stöd, vilket är förbjudet enligt artikel 107.1 i fördraget.
- (112) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den icke anmälda åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, vilket är oförenligt med den inre marknaden.

7. ÅTERKRAV

- (113) Enligt fördraget och domstolens fasta rättspraxis är kommissionen, när den har fastställt att en stödåtgärd inte är förenlig med den inre marknaden, behörig att besluta att den berörda medlemsstaten ska upphäva eller ändra stödet ⁽²⁸⁾. Domstolen har också konsekvent hävdat att avsikten med en medlemsstats skyldighet att upphäva stöd som kommissionen har betraktat som oförenligt med den inre marknaden är att återställa den situation som rådde innan stödet beviljades ⁽²⁹⁾.
- (114) Domstolen har i detta hänseende förklarat att målet uppnås när stödmottagaren har återbetalat det belopp som har beviljats i form av olagligt stöd och därigenom förlorar de fördelar den åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd ⁽³⁰⁾.
- (115) I enlighet med denna rättspraxis föreskrivs i artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽³¹⁾ att kommissionen "[v]id negativa beslut i fall av olagligt stöd ska [...] besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren [...]".

⁽²⁶⁾ Förslag till avgörande av den 28 april 2005 i de förenade målen C-346/03 och C-529/03, Atzori, ECLI:EU:C:2005:256, punkt 198.

⁽²⁷⁾ Mål T-15/14, Simet mot kommissionen, punkterna 102–103.

Se även tribunalens rättspraxis för skadeståndsbestämmelser om återkrav av statligt stöd:

Mål T-384/08, Elliniki Nafpigoataskevastiki AE Chartofylakeiou mot kommissionen, ECLI:EU:T:2011:650, och mål T-565/08, Corsica Ferries mot kommissionen, ECLI:EU:T:2012:415, punkterna 23, 114 och 120–131. Se på motsvarande sätt mål C-111/10, kommissionen mot rådet, ECLI:EU:C:2013:785, punkt 44.

⁽²⁸⁾ Se mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.

⁽²⁹⁾ Se de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.

⁽³⁰⁾ Se mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkterna 64 och 65.

⁽³¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).

- (116) Med tanke på att de ifrågavarande åtgärderna genomfördes i strid mot artikel 108 i fördraget och är att anse som olagligt och oförenligt stöd, måste de återbetalas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan de beviljades. Återkravet bör täcka tiden räknat från när Arfea beviljades fördelen, det vill säga när stödet ställdes till mottagarens förfogande (det vill säga den 7 februari 2014) och fram till den faktiska återbetalningen, och de belopp som ska återbetalas ska löpa med ränta fram till återbetalningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 1 299 594 euro som Italien olagligen har beviljat Arfea i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 2

1. Italien ska återkräva det stöd som avses i artikel 1 från stödmottagaren.
2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med den 7 februari 2014 till och med den dag det har återbetalats.
3. Röntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽³²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 ⁽³³⁾ om ändring av förordning (EG) nr 794/2004.
4. Italien ska upphöra med alla utbetalningar av utestående stöd enligt den stödordning som avses i artikel 1, med verkan från den dag då detta beslut antas.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.
2. Italien ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgivits.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgetts ska Italien lämna följande uppgifter till kommissionen:
 - a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från stödmottagaren.
 - b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.
 - c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.
2. Italien ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1 har slutförts. Italien ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Italien ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

⁽³²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽³³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 av den 30 januari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 82, 25.3.2008, s. 1).

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 10 juni 2016.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2016/2085**av den 28 november 2016****om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpatogen aviär influensa av subtyp H5N8 i Nederländerna***[delgivet med nr C(2016) 7851]***(Endast den nederländska texten är giltig)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3,med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virusjukdom hos fåglar, inklusive fjäderfå. Infektioner med aviära influensavirus hos tamfjäderfå orsakar två huvudformer av denna sjukdom som har olika virulens. Den lågpatogena formen orsakar vanligen endast milda symtom, medan den högpatogena formen leder till mycket hög dödlighet hos de flesta fjäderfåarter. Sjukdomen kan få allvarliga konsekvenser för lönsamheten inom fjäderfåuppfödningen.
- (2) Aviär influensa förekommer huvudsakligen hos fåglar, men under vissa omständigheter även hos människor, även om risken i allmänhet är mycket låg.
- (3) Vid utbrott av aviär influensa finns det risk för att sjukdomsagenset sprids till andra anläggningar där fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap hålls. Till följd av detta kan sjukdomsagenset spridas från en medlemsstat till andra medlemsstater eller till tredjeländer via handel med levande fåglar eller produkter från dem.
- (4) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽³⁾ anges vissa förebyggande åtgärder för övervakning och tidigt påvisande av aviär influensa samt de minimiåtgärder för bekämpning som ska vidtas vid ett utbrott av sjukdomen hos fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap. Enligt det direktivet ska skydds- och övervakningsområden upprättas vid ett utbrott av högpatogen aviär influensa.
- (5) Nederländerna har underrättat kommissionen om ett utbrott av högpatogen aviär influensa av subtyp H5N8 på en anläggning inom dess territorium där fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap hålls, och har omedelbart vidtagit de åtgärder som krävs enligt direktiv 2005/94/EG, inbegripet upprättande av skydds- och övervakningsområden.
- (6) Kommissionen har granskat dessa åtgärder i samarbete med Nederländerna och konstaterar att gränserna för de skydds- och övervakningsområden som den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har upprättat befinner sig på tillräckligt avstånd från den anläggning där utbrottet bekräftades.
- (7) För att förhindra onödiga störningar i handeln inom unionen och för att undvika att tredjeländer inför omotiverade handelshinder, måste man på unionsnivå snabbt fastställa de skydds- och övervakningsområden som upprättats i samband med högpatogen aviär influensa i Nederländerna.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) I väntan på nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder bör man därför i bilagan till detta beslut fastställa de skydds- och övervakningsområden i Nederländerna där de djurhälsoåtgärder för sjukdomsbekämpning som föreskrivs i direktiv 2005/94/EG ska vidtas, och det bör anges hur länge denna regionalisering ska gälla.
- (9) Detta beslut kommer att ses över vid nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Nederländerna ska se till att de skydds- och övervakningsområden som upprättas i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2005/94/EG omfattar åtminstone de områden som anges i delarna A och B i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2016.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2016.

På kommissionens vägnar
Vytėnis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

DEL A

Skyddsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Namn
NL	Nederländerna	<p>Område</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water). — Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309). — Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer. — Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg (N708) volgen in noordwestelijke richting overgaand in Oldebroekerweg tot aan Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (water).

DEL B

Övervakningsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Namn
NL	Nederländerna	<p>Område</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf Knardijk N302 in Harderwijk de N302 volgen in noordwestelijke richting tot aan de N305. — Bij splitsing de N305 volgen in noordelijke richting tot aan N302. — De N302 volgen tot Vleetweg. — De Vleetweg volgen tot aan de Kuilweg. — De kuilweg volgen tot aan de Rietweg. — De Rietweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Larserringweg. — De Larserringweg volgen in noordelijke richting tot de Zeeasterweg. — De Zeeasterweg volgen in oostelijke richting tot aan Lisdoddepad. — Lisdoddepad volgen in noordelijke richting tot aan de Dronterweg. — De Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan de Biddingweg (N710). — De Biddingweg (N710) in noordelijke richting volgen tot aan de Elandweg. — De Elandweg volgen in westelijke richting tot aan de Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in Zuidoostelijke overgaand in Hanzeweg tot aan Drontermeer(Water). — Drontermeer volgen in zuidelijke richting ter hoogte van Buitendijks. — Buitendijks overgaand in Buitendijksweg overgaand in Groote Woldweg volgen tot aan Zwarteweg. — De Zwarteweg in westelijke richting volgen tot aan de Mheneweg Noord. — Mheneweg Noord volgen in zuidelijke richting tot aan de Zuiderzeestraatweg. — Zuiderzeestraatweg in zuidwestelijke richting volgen tot aan de Feithenhofsweg.

ISO-landskod	Medlemsstat	Namn
		<ul style="list-style-type: none"> — Feithenhofsweg volgen in zuidelijkerichting tot aan Bovenstraatweg. — Bovenstraatweg in westelijke richting volgen tot aan Laanzichtsweg. — Laanzichtsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Bovendwarsweg. — Bovendwarsweg volgen in westelijke richting tot aan de Eperweg (N309). — Eperweg (N309) volgen in zuidelijke richting tot aan autosnelweg A28 (E232). — A28 (E232) volgen in zuidwestelijke richting tot aan Harderwijkerweg (N303). — Harderwijkerweg(N303) volgen in zuidelijke richting tot aan Horsterweg. — Horsterweg volgen in westelijke richting tot aan Oude Nijkerkerweg. — Oude Nijkerkerweg overgaand in arendlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan Zandkampweg. — Zandkampweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Telgterengweg. — Telgterengweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bulderweg. — Bulderweg volgen in westelijke richting tot aan Nijkerkerweg. — Nijkerkerweg volgen in westelijke richting tot aan Riebroeksesteeg. — Riebroekersteeg volgen in noordelijke/westelijke richting (doodlopend) overstekend A28 tot aan Nuldernauw (water). — Nuldernauw volgen in noordelijke richting overgaand in Wolderwijd (water) tot aan Knardijk (N302). — N302 volgen in Noordwestelijke richting tot aan N305.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2016/2086**av den 28 november 2016****om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 i Sverige***[delgivet med nr C(2016) 7852]***(Endast den svenska texten är giltig)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3,med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virus­sjukdom hos fåglar, inklusive fjäderfå. Infektioner med aviära influensavirus hos tamfjäderfå orsakar två huvudformer av denna sjukdom som har olika virulens. Den lågpato­gena formen orsakar vanligen endast milda symtom, medan den högpato­gena formen leder till mycket hög dödlighet hos de flesta fjäderfåarter. Sjukdomen kan få allvarliga konsekvenser för lönsamheten inom fjäderfåuppfödningen.
- (2) Aviär influensa förekommer huvudsakligen hos fåglar, men under vissa omständigheter även hos människor, även om risken i allmänhet är mycket låg.
- (3) Vid utbrott av aviär influensa finns det risk för att sjukdomsagen­set sprids till andra anläggningar där fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap hålls. Till följd av detta kan sjukdomsagen­set spridas från en medlemsstat till andra medlemsstater eller till tredjeländer via handel med levande fåglar eller produkter från dem.
- (4) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽³⁾ anges vissa förebyggande åtgärder för övervakning och tidigt påvisande av aviär influensa samt de minimiåtgärder för bekämpning som ska vidtas vid ett utbrott av sjukdomen hos fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap. Enligt det direktivet ska skydds- och övervakningsområden upprättas vid ett utbrott av högpato­gen aviär influensa.
- (5) Sverige har underrättat kommissionen om ett utbrott av högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 på en anläggning inom dess territorium där fjäderfå eller andra fåglar i fångenskap hålls, och har omedelbart vidtagit de åtgärder som krävs enligt direktiv 2005/94/EG, inbegripet upprättande av skydds- och övervakningsområden.
- (6) Kommissionen har granskat dessa åtgärder i samarbete med Sverige och konstaterar att gränserna för de skydds- och övervakningsområden som den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har upprättat befinner sig på tillräckligt avstånd från den anläggning där utbrottet bekräftades.
- (7) För att förhindra onödiga störningar i handeln inom unionen och för att undvika att tredjeländer inför omotiverade handelshinder, måste man på unionsnivå snabbt fastställa de skydds- och övervakningsområden som upprättats i samband med högpato­gen aviär influensa i Sverige.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) I väntan på nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder bör man därför i bilagan till detta beslut fastställa de skydds- och övervakningsområden i Sverige där de djurhälsoåtgärder för sjukdomsbekämpning som föreskrivs i direktiv 2005/94/EG ska vidtas, och det bör anges hur länge denna regionalisering ska gälla.
- (9) Detta beslut kommer att ses över vid nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sverige ska se till att de skydds- och övervakningsområden som upprättas i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2005/94/EG omfattar åtminstone de områden som anges i delarna A och B i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2016.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2016.

På kommissionens vägnar
Vytenis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

DEL A

Skyddsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Namn
SE	Sverige	Område De delar av kommunen Helsingborg (ADNS-kod 01200) som ligger inom en radie av 3 km med centrum i koordinaterna (WGS84 dec.) N56,053495 och E12,848939.

DEL B

Övervakningsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Namn
SE	Sverige	Område Det område i de delar av kommunerna Helsingborg, Ängelholm, Bjuv och Åstorp (ADNS-kod 01200) som ligger utanför det område som anges som skyddsområde och inom en radie av 10 km med centrum i koordinaterna (WGS84 dec.) N56,053495 och E12,848939.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV